



EL NEN

Manuel Masllorens i Puiggali

puja al Cel ahir, als 8 anys d'edat

Els que el ploren: pares Manuel i Elvira, avis, germans, oncles (presents i absents), cosins, parents tots i la raó social MASLLORENS HERMANOS, en assabentar als amics i coneguts de tan sensible pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions, pel qual favor els quedaran molt reconeguts.

Olot, 5 de juliol de 1922



Primer aniversari de la mort de

D.^a ELISA TURELL ISBERT

ocorreguda a Sarrià el 6 de juliol de 1921

(A. C. S.)

El seu afligit espòs don Pere Sayé Sempere, filla Elisa, mare, mare política, germans i germana, germans i germanes polítiques, oncles, nebots, cosins i parents tots, preguen als amics i coneguts que es dignin assistir a alguna de les misses que, en sufragi de la seva ànima, es faran demà, dijous, dia 6, de deu a dotze, a la Capella del Santíssim Sagrament de la Parroquia Església de Sant Vicenç de Sarrià.

El dol es dona per despatit. No es convida particularment.

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica: **MARSANSBANK**

Apartat de Correus núm. 1.
Telèfons números... 4530 A.
4531 A.
4532 A.

SUCURSAL A MADRID
Avinguda del Conde de Peñalver, núm. 18

MOSAICS

Ronda Universitat, 20

G. ALOMAR

ha traslladat el seu despatx de Vies urinàries, ARIAU, 5, principal, de 11 a 1 i de 3 a 5. Festius: de 10 a 12. Econòmica: UNIO, 20, de 7 a 8.

Hotel Sanatori d'Olost

Magnífic lloc d'estueig, rodejat de boscos, bonic panorama, 800 m. d'altura, tracte de família, electricitat, capella, etc. Informes: Sepúlveda, 167, pral.

Capses de luxe

per a bodes i bateigs. Antiga Casa BARGUES. Sant Pau, 38.

ESTÓMAGO

Curación del 98 por 100 de las enfermedades del estómago e intestinos con el Elixir Estomacal de Saiz de Carlos. Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo. Tonifica, ayuda a las digestiones, abre el apetito, quita el dolor y cura la

DISPEPSIA

las acedias, vómitos, vértigo estomacal, indigestión, flatulencias, dilatación y úlcera del estómago, hiperclorhidria, neurastenia gástrica, anemia y clorosis con dispepsia: suprime los cólicos, quita la diarrea y disenteria, la fétidez de las deposiciones y es antiséptico. Vigoriza el estómago e intestinos, el enfermo come mas, digiere mejor y se nutre. Cura las diarreas de los niños en todas sus edades.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30 - MADRID
Se remite folleto a quien lo pida

Notícies

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. - Dia 4 de juliol de 1922.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 07.567636, 761.9.

Termòmetre sec: 26.2, 28.2, 26.9.

Termòmetre humit: 20.7, 19.5, 20.8.

Humitat (centèsimes de saturació): 85.31, 57.

Direcció del vent: ESE, S., SO.

Velocitat del vent en metres per segon: 0.5, 1.0, 2.0.

Estat del cel: Serè.

Classes de núvols: C.St.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 29.0; mínima, 20.6; mínima prop el sol, 17.9.

Oscil·lació termomètrica: 8.4.

Temperatura mitja: 24.8.

Precipitació acnosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data: 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual període, 70 km.

Observacions particulars: Calitja.
El director, E. Alcobé.

Cristalleries

J. Llorens, R. Flors, 30

RUM BELLESA (a base de noguera). Treu la blancor al cabell, tornant-li el seu color primitiu amb extraordinària perfecció. És inofensiu. És l'ideal. Venda a les perfumeries.

L'Associació Instructiva d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament es reunirà en Assemblea general extraordinària avui, a les nou del vespre, al Teatre Espanyol.

L'ordre del dia serà el següent:

Primer. - Donar compte dels treballs realitzats per la Junta relacionada al nomenat subsidi de vida cara.

Segon. - Nomenament d'una Ponència directora del debat i encarregada de tramitar els acords presos per l'Assemblea relacionats a l'objecte de la convocatòria.

Vaixelles

PORCELLANA
J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

JOIES VILANOVA

Unió, 6

Fosfo-Gluc-Kola-Lecitinat cura l'insomni. B. Domenech, Ronda Sant Pau, 71.

S'ha reunit la Junta de la Federació Monàrquica Autonomista del districte VI, sota la presidència del senyor Mir i Rosell, havent pres, entre altres acords, els d'adherir-se al miting i assemblea d'afirmació catalana organitzat per la Lliga Regionalista.

També s'ha acordat, tenint en compte la invitació feta pel senyor rector de la parroquia de Nostra Senyora del Carme, assistir en corporació a la processó que el vinent diumenge sortirà de l'esmentada església.

I finalment foren ratificats els acords presos per la Comissió organitzadora de la subscripció popular per a regalar a la finència d'alcaldia del districte VI una bandera catalana, la primera llista de donants de la qual es publicarà molt aviat.

- Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior
Es ven a tot arreu

- Demanen mitges ampolles Algua "VICHY CATALAN" en Hotels i Restaurants.

El Sindicat General de Tècnics de Catalunya ha traslladat el domicili social al carrer d'En Mèndez Núñez, número 3, principal.

- DEPILATORI BELLESA treu d'arrel el pèl moixi pèl de la cara i braços. Resultats pràctics. Venda en perfums.

Liquidació joies

La Estrella de Oro. - Hospital, 7

Demà, dijous, dia 6, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6), la X Conferència del curs que sobre òptica aplicada a l'Astronomia desenvolupa don J. Febrer Carbó, sota els auspicis del Comitè permanent de Divulgació i Propaganda de la Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica. Aquesta conferència tindrà per tema «Difracció i polarització de la llum». La onzena i última conferència d'aquest curs serà explicada pel president de la Societat, don J. Comas i Solà.

- Assegurem que el Champ-Sors, etiqueta verda, és el millor xampany.

Batzillerat, Comerç i l. Ensenyança

BLANES

Internat de Santa Maria, a càrrec dels Religiosos de la Sagrada Família.

Ahir a la tarda van topar un tramvia i un carro menat per Miquel Monreal, de 42 anys, el qual va re-

bre contusions de pronòstic reservat a l'esquena.

Una passatgera del tramvia, Dolors Sigatón, de 35 anys, va sofrir contusions diverses, havent, un i altre, estat auxiliats al dispensari de la Ronda de Sant Pere.

JABONES "ROCAMORA"

"EL LEON"

"LA PAJARITA"

PARA TODOS LOS USOS

Va ésser portat, ahir tarda, al dispensari de la Barceloneta (Pere Garcia, de 26 anys, pintor, el qual tenia dues costelles fracturades de resultes d'haver caigut del pont a l'entrepont del vapor «Catalunya», on treballava.

Després de curat va ésser portat a l'Hospital Clinic.

- Banyeres, Wafers, Lavabos, etc. S. Verdager, Ronda Universitat, 9.

Ahir al migdia es declarà un incendi al magatzem de Matas i Companyia, carrer de la Princesa, 6, degut a haver-se inflammat unes caixes plenes de capsets de crema d'el·lustrar sabates.

El personal de la casa pogué dominar l'incendi abans de l'arribada dels bombers, evitant que el foc es propagues a les moltes matèries inflamables allí dipositades.

- Millor que a l'estranger es fabriquen els mobles de mèdula de jonc al Passeig de Gràcia, 115.

A requeriment de l'apoderat d'una casa de maquinària del carrer de Mallorca, va ésser detingut a la plaça de Catalunya un valencià, acusat d'haver cobrat en aquella capital, on representava la dita casa, diverses factures important 600 pessetes, de les quals no ha donat compte.

- CARDÓ

P. Tarragona per Mora la Nova. Estació hidromineral. Alçada mitja, 630 metres, màxima (1010) en ple bosc. Vies respiratòries, pell, intestins, diabetis, clima sec. Informes: LA IDEAL SAMARITANA. Archa, 10, Tel. 5149 A.

La Junta de l'Associació de la Premsa Diària ha acordat pendre part a les tasques del Congrés periodístic que s'ha de celebrar a Santander el vinent mes d'agost, nomenant perque la representin a l'esmentat acte, a don Eugeni d'Ors, don Marius Aguil·lar i don Manuel Rodríguez Codolar, de la dita Junta.

El nostre bon amic en Ramon Costa i Déu, germà del nostre company de redacció don Joan, que ha estat greu ment malalt, ha entrat en un període de franca millora.

Ho celebrem!

CASA CUYAS

PORTAL DEL ANGEL, 11, 13

ON SE COMPTA UNDE LES MESES ANTERES FOTOGRAFICS

ON FAR VOS REVELATORS, COPIES I AMPLIACIONS

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre's articles o notes suplicants, la necessitat absoluta sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas d'avaluar degudament els originals amb un segell o una firma.

Bisbat

INICIATIVA XAVIER

Projecte de creació de dotze beques per a dotze apòstols de la Xina: Primera beca. Dels obrers, 521'30 pessetes. Segona beca. De les Congregacions Marianes, 52'50 pessetes. Tercera beca. De l'Apostolat de l'O-ració, 26'80 pessetes. Quarta beca. Dels reverends sacerdots, 49'20 pessetes. Cinquena beca. De l'Exèrcit i Armada, 25'00 pessetes. Sisena beca. Dels advocats i mestres, 52'70 pessetes. Setena beca. Dels comerciants i industrials, 16 pessetes. Vuitena beca. Dels orleons i artistes, 28'90 pessetes. Novena beca. Dels fidels terciaris, 15'80 pessetes. Desena beca. De les senyores devotes de la Verge Santíssima, 57'60 pessetes. Onze beca. Dels nois i noies, 15'05 pessetes. Dotzena beca. De les ànimes del Purgatori, 11'40 pessetes. Total per a l'obra: 6.000 pessetes. Es reben almoines a les llibreries catòliques i a l'Institut Missional per a la Xina.

ROMATGE DOMINIC

A MONTSERRAT

Fou un veritable èxit el que organitzaren les Associacions Dominiques de Barcelona, per tal de commemorar dignament el Setè Centenari de la mort de Sant Domènec. Sortiren de la capital a les cinc de la matinada uns 700 pelegrins, presidits pel doctor Valentí Comellas, bisbe de Solsona. En arribar a la Muntanya Santa de Catalunya es formà processionalment la Pelegrinació amb l'ordre següent: Escut dominicà, Col·legi de Pensionistes de les Germanes Dominiques de Manresa, amb llurs uniformes; Pomell «Roser de Sant Domènec» (noies), inaugurat aquell mateix dia a Montserrat, presidit pel seu respectiu estendard, i amb la

blanca caputxeta; Contraries de la Minerva i del Dolcíssim Nom de Jesús, amb llur estendard; Confraria del Roser i Rosari Perpetu; V. O. T. de Sant Domènec, amb el seu penó; un nombros grup de Germanes Dominiques, dites del P. Coll; senyors de totes les abans esmentades associacions, alguns sacerdots i religioses de diversos ordres, els quatre històrics banderins de Lepant, que don Joan d'Austria regalà al convent de Dominiques de Mont-Sió, d'aquesta capital, en desembarcar a la nostra ciutat després de la gloriosa batalla, i que sols és permès sortir per excepcionals circumstàncies, i sempre acompanyats de força armada (ara els feien els honors militars els Mossos de l'Esquadra); després seguia la bandera de la Contraria del Roser, i, per últim, presidint la processó, el senyor bisbe de Solsona, acompanyat de la Comunitat de PP. Dominics de Barcelona.

En arribar a la Basílica, fou rebuda la Pelegrinació pel Rdm. P. Abat del Monestir, la comunitat en pes i l'Escolania, tots amb ells encesos. L'entrada fou verament emocionant. L'Escolania Dominicana cantà una Salve a dues veus, després de la qual el M. R. P. Provincial dels Dominics, va fer una sentida presentació dels pelegrins a la Reina de Catalunya.

De seguida, començà la missa de Comunió, que va dir el senyor bisbe de Solsona, el qual, abans de la Comunió, féu una sentida i molt devota plàtica al nombros concurs de fidels que s'acostà a la sagrada taula. A la tarda, a les tres, s'organitzà, en la mateixa forma que al matí, una solemne processó que s'encaminà a la Sana Cova, cantant tot el camí el Sant Rosari; arribada allà, es cantà la Salve i el Prior dels Dominics dirigí a la multitud fervorosa i entusiàstica paraules evocant el record d'aquell lloc sagrat i les glòries del Fundador del Rosari i de l'Orde de Predicadors; després es féu besar als fidels la reliquia del Sant. A la tornada a la Basílica cantà l'Escolania Montserratina el Sant Rosari i la Salve, amb l'assistència de l'esmentat bisbe, re-

verendíssim P. abat, provincial dels Dominics de Catalunya i priors de Barcelona i Solsona, de la dita orde. Acabada la Salve, el senyor bisbe va fer una molt sentida allocució de comiat a la Mare de Déu i donà la benedicció episcopal. En arrencar els trens de Cremallera per a tornar a Barcelona, tota la colònia de Montserrat comparegué a l'estació, tributant una afectuosa i entusiàstica ovació al senyor bisbe i als pelegrins.

—El repartiment de premis de fi de curs del Catecisme de la parroquia major de Santa Anna, se celebrà amb una selecta vetllada a la sala d'actes del Círcol Barceloní de Sant Josep. Després d'una ben escrita memòria, llegida per la nena Concepció González, llegiren escolhides poesies les nenes Eulàlia Izquierdo, Mercè Aluocha, Concepció Giménez i Gerarda Gil. L'escolania de la parroquia va cantar boniques cançons catalanes i l'econom d'aquesta, reverend don Ramon Balcells, Pvre., pronuncià un discurs al·lusiu a l'acte que se celebrava, amb encertades consideracions sobre la Doctrina cristiana. Després de repartir-se els premis, les nenes representaren la bonica comèdia infantil intitulada «La carta dels reis», recollint tots molts aplaudiments de part de la nombrosa concurrència, que sortí molt complaguda de la festa que acabava de celebrar-se.

—Avui hi ha hagut Sinode per a la renovació de llicències ministerials. Han format el Tribunal el Doctoral el rector de Sant Joan de Gràcia reverend Forn, i el catedràtic d'aquest Seminari doctor Peña.

—El nostre prelat prosseguint la Santa Visita Pastoral ha visitat aquest matí la capella pública de la Universitat Industrial.

—En aquesta Secretaria de Cambra s'han rebut de donya Consol García de los Rios vidua de Pielargo, 500 pessetes per als nens russos.

—Al Seminari Pontific de Tarragona ha rebut la investidura de llicenciatura en Sagrada Teologia amb la qualificació «Nemine discrepante», el sacerdot d'aquesta diòcesi mossèn Joan Serrat i Tarrés.

amb què ens afavoreix aquest esponent i prestigiós col·laborador del nostre Museu del Teatre.

Els serveis de Ramaderia

A Tortosa, es van celebrar, organitzats per la Mancomunitat de Catalunya, concursos per a la millora de les espècies cavallina i porcina, els dies 29 i 30 de juny, respectivament.

Es presentaren dificultats en la celebració dels dits actes per l'existència en un dels pobles concursables, de la glosopeda, oficialment denunciada.

La concurrència de bestiar, va ésser escassa a tots dos concursos, presentant-se 22 exemplars de l'espècie cavallina i 20 de la porcina.

La qualitat del bestiar cavallí presentat, era en sa majoria molt lluny del tipus que la Mancomunitat desitja.

S'atorgaren cinc premis, essent els propietaris que tingueren reproduccions premiats, els següents: Don Josep Aixandri, de Vinalop; don Josep Panicello, de Vinalop; don Josep Caminals, de Tortosa; don Didac Homedes i don Josep Mauri, també de Tortosa.

L'endemà, al mateix lloc, se celebrà el Concurs porquí, presentant-se alguns reproductors que s'ajustaven força a les bases del Concurs, obtenint premi quatre d'ells, i que eren dels propietaris següents: Don Joan Vilanova, don Josep Anguera i don Joan Balgès, tots ells de Tortosa.

El jurat era constituït per don Josep Maria de Quadres, enginyer agrícola, president; don Joan Pallí, veterinar municipal de Barcelona, vocal; i el professor M. Rossell i Vilà, secretari.

Nous Pomells de Joventut

551 Llac d'unió, de Castellvell i Vilar (joves).

552 De la Santa Creu, de Barcelona (senyoretas).

553 Llavor de sang, de Torelló (joves).

554 Dem-nos les mans, de Barcelona (joves).

555 Mariola, de Lleyda (senyoretas).

556 Fruita de la terra, de Barcelona (joves).

557 Roselles de Catalunya, d'Arenys del Munt (senyoretas).

558 Farigola i romani, de Barcelona (senyoretas).

559 Llaçada de nous amors, de Barcelona (senyoretas).

560 Drap sagrat, d'Espígues (joves).

561 Perfum de ginesta, d'Espígues (senyoretas).

562 Amants de Catalunya, de Barcelona (joves).

563 Liris de puresa, de Castellbisbal (senyoretas).

564 Indíbil i Mandoni, de Barcelona (joves).

565 Gloriet de Sant Jordi, de Puig-reig (joves).

566 Fruits de constància, de Puig-reig (senyoretas).

567 Santa Maria de Plera, de Plera (senyoretas).

568 Sant Vicens de Sarrià, de Barcelona, Sarrià (joves).

569 Pom d'or, d'Agramunt (senyoretas).

570 Flaires de Jesús, de Barcelona, Gràcia (senyoretas).

571 Espígues daurades, de Granollers (senyoretas).

572 Amics dels ocells, de Puig-reig (joves).

573 Cors nobles, de Barcelona (senyoretas).

574 Barcelona, de Barcelona (joves).

575 Roselles Marianes, de Sant Vicens de Castellet (senyoretas).

576 Murtra del Corredor, de Llinàs (joves).

577 Flama d'amor, de Llinàs (joves).

578 La Salve i la Sardana, d'Igualada (senyoretas).

579 Sant Genís, de Torroella de Montgrí (joves).

580 Santa Catarina, de Torroella de Montgrí (senyoretas).

581 Sant Pere, de Sudanel (senyoretas).

582 Ascensió, de Torroella de Montgrí (senyoretas).

583 Maig, de Barcelona (senyoretas).

584 Bon cop de falç, de Mollerusa (joves).

585 Rebrot de la Patria, de Mollerusa (joves).

586 Moncedrà, de Mollerusa (joves).

587 Primer Comte de Guell, de Santa Coloma de Cervelló, Colònia Guell (joves).

588 Santa Isabel, de Santa Coloma de Cervelló, Colònia Guell (senyoretas).

ma de Cervelló, Colònia Guell (senyoretas).

589 Cireretes d'arbós, de Monistrol de Montserrat (senyoretas).

590 Bella esperança, de Puigrg, Colònia Pons (joves).

591 Violetes del Francolí, de Comtant (senyoretas).

592 Devots de la Verge Bruna, de Terrassa (joves).

593 Palau de fruits, de Palafrugell (joves).

594 Josep de Margarit, de Bagur (joves).

595 Estol de Barbarà, de Santa Maria de Barberà (joves).

596 Espigolaires del camp de Maria, de Barcelona (senyoretas).

597 Liris del Claustre, de Guisóna (senyoretas).

598 Poncelletes del Carmel, de Barcelona, Gràcia (senyoretas).

599 Sant Tarcisi, de Sabadell (joves).

700 Els nits del Comte d'Urgell, de Balaguer (Urgell).

(Seguirà)

Vida religiosa

Avui, Sant Miquel del Santa, confessor, i Santa Filomena, verge. — Demà, Santa Isidre, profeta; Rómulo, bisbe, i Santa Lúcia, verge.

Quaranta hores: Demà, a Santa Maria del Mar. Hores d'exposició: De dos quarts de vuit del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

La missa de demà: Octava de Sant Pere i Sant Pau, apòstols, color vermell.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona de Lourdes, a Santa Madrona (Poble Sec).

Adoració nocturna: Demà, Torn de Sant Josep.

Vetlla en sufragi de les Ànimes del Purgatori: Avui, Torn de les Cinc Llagues de Jesucrist, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia. — Demà, Torn del Sant Àngel Custodi i Sant Miquel Arcàngel, a la mateixa capella.

—A la parroquia de Sant Cugat s'hi ha celebrat un solemne Triduum en obsequi al Sagrat Cor de Jesús, com a homenatge d'amor i reparació i com acabament dels cultes amb què se l'ha honorat durant el propassat mes de juny.

Les festes, que s'han vist molt concorregudes, van acabar diumenge, cantant-se, pel poble, l'Himne de Jesús.

—A les Escoles Pies de Sant Antoni s'hi va celebrar amb gran solemnitat la festa del Sagrat Cor de Jesús.

Hi va haver missa de Comunió general, amb plàtica preparatòria, que va dir el P. director de l'Apostolat; missa solemne, amb exposició de S. D. M.; exercicis a honor del Sagrat Cor de Jesús, i sermó pel molt eloqüent P. Francesc Fabrega, vicari provincial de l'illa de Cuba. Les festes, que s'han vist molt concorregudes, van acabar amb processó amb el Santíssim, que va recórrer l'interior del temple.

-Torna la força i el vigor als homes fatigats i extenuats

Si degut a l'exces de treball, a preocupacions, o a una tensió nerviosa continua per abusos o excessos de qualsevol índole, us trobeu defallits, deprimits i nerviosos, el «Fosfonio Nuxado» restaurarà els vostres nervis, la vostra energia i vitalitat d'una manera sorprenent i dins de molt poc temps.

Més de 4.000.000 de persones usen el «Fosfonio Nuxado», que no solament nforteix poderosament tot el sistema nerviós, sinó que al mateix temps enriqueix i renova la sang. Feu avui mateix un assaig amb un flasc d'aquest reconstituent precís, si us trobeu extenuats, fatigats, esgotats i sense el vigor d'altres temps.

Un tractament de dues setmanes us convencerà que aquest poderós regenerador dels nervis i de la sang augmentarà considerablement les vostres forces, sentint-vos més robustos, més virils i més vigorosos baix tots ls conceptes. S'han registrat resultats tan prodigiosos i inesperats amb l'ús del «Fosfonio Nuxado», n la curació de casos de neurastènia i esgotament físic en qualsevol de les seves formes, que el farmacèutic preparador pot garantir-ne d'una manera absoluta l'eficàcia. Fins assumeix el compromís de reemborsar-vos el vostre diner, si, després d'un tractament de quinze dies, no noteu una millora molt notable en el vostre estat. El «Fosfonio Nuxado» es troba en totes les bones farmàcies i centres d'especialitat.

D'ACÍ D'ALLÀ

MAGAZINE MENSUAL

EDITORIAL CATALANA

Escudellers, 10 bis — Barcelona

SUMARI

Com s'han descobert els restes esquelètics de Mamut a Pedralbes, *Emília Mestre*. — La VI Festa Anyal de l'Institut d'Estudis Catalans. — El Clavell, *Maria Ramona Boixader*. El «F. C. Barcelona», campió. — Els vidres d'En Gol, *Rafel Benet*. — Sant Joan (poesia), *A. Moliné*. — Praga, *J. R. Slaby*. Epigrames (poesies), *Ricard Permanyer*. — Les reines de la primavera, *Arnau de Castellbó*. — De l'Aplec de la Sardana. «Molt Segle XX» (llibre), d'Emili Ferrer. — Corpus: L'ou com balla (fotografia). — Un xalet de la Ciutat Jardí barcelonina. — Modes, *Giselda*. — Torre per vendre, per *Castanyes*. L'Exposició Internacional d'Automòbils de Barcelona. — La gesta de Fifi, *J. Massó Ventós*. — Catalans d'Amèrica: H. Nadal Mallol, *Leandre Cervera*. — La comanda del rei Mwanga i del seu Katikikiyo, *Blai*. — En busca, *Alfred Gallart*. — L'Orfeó Català a Sallent. — La introducció de la Litografia a Catalunya, *Valeri Serra i Boldú*. — El nou servei d'autobusos de Barcelona, *R. F.* — El nou Camp del «F. C. Barcelona». — Els amics de Catalunya. — Actualitats. — Crònica catalana, *X.* — Suplement artístic: Vidres es-maltats, d'En Josep M. Gol. Coberta, d'Emili Ferrer.

Subscriuiu-vos al D'ACÍ D'ALLÀ

El més important magazine que es publica. Si no el coneixeu demaneu-nos-el avui mateix que us servirà de mostra.

Preu: 1'25 l'exemplar

Subscripció anyal: Barcelona, 13'50 Fora, 14'50

El Museu del Teatre

A l'Oficina de fundació del Museu del Teatre s'han rebut durant el passat mes de juny els donatius següents:

D'En Josep Moragas, un grup dels cinc fundadors del primitiu cor d'En Clavé i un retrat d'En Ricard Moragas, el notable coreògraf, que arriba a mestre de ball de don Alfons XII, i en el qual es presenta amb vestit de «holero».

D'En Carles Serrallera, una ampliació del darrer retrat d'En Frederic Soler, en actitud de llegir el manuscrit de la seva darrera obra, davant d'un grup format pel seu fill Ernest, el doctor Josep Blanch, el pintor Víctor Werthe i el donant, gendre seu. Demés, tres detalls fotogràfics corresponents al Mas Frederic Soler, de Cervelló, en el Montseny, i una curiosa col·lecció de rajols catalans, reproduint els croquis dibuixats per En Tomàs Padró, per als personatges de «La Dida».

De la casa Ricordi, de Millà, per l'amable intervenció de N'Angel Bignotti, un exemplar de la monografia il·lustrada del teatre de «La Scala», des de 1778 fins a 1908.

Del mestre escenògraf En Salvador Alarma, un quadre a l'oli, original del seu oncle i col·laborador, En Miquel Moragas, representant l'escena del jardí del «Don Joan», de Mozart.

De N'Albert Carsí, un retrat de N'Eusebi Blasco, amb dedicatòria autògrafa a En Blasco Ibañez, cunyat del donant.

D'En Lluís G. Managat, retrats de Rossini, Spoluppi, Verdi i Halevy. Altres retrats caricaturescos de Rubinstein, Saint-Saens, Zorrilla, i els espanyols Chueca, Caballero, Rodoreda i altres, fins a 28. Entre ells, aquelles originals de les caricatures de Gounod, Albéniz, Pujol, el baix Miral, el bariton Ganin i el tenor Costa, degudes al pinzell del caricaturista dels temps de la Restauració, que es va dir Joan Parera.

Del Comm. C. Virano, de Roma, l'edició policroma — esgotada — de l'àlbum dedicat a l'acció coreogràfica «Rodope», segons la tradició del segle XIV, amb un autògraf musical del mestre Giorja, i els figurins il·luminats de F. del Alfredo.

De M. Charles Feraud, de París, una col·lecció de més de 700 contrasenyes d'entrada i sortida d'espectacles públics. És la tercera remesa

L'obra del Bon Mot a Santa Coloma de Farnés

Tingué lloc a Santa Coloma de Farnés un important acte de propaganda del Bon Mot, amb el qual s'inaugurava l'actuació pública de l'Obra del Bon Mot, organisme d'acció social de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis, la qual Obra, com sabem els nostres lectors, ha vingut a substituir a la Lliga del Bon Mot, i a continuar la seva magnífica tasca.

L'acte es celebrà a l'ample teatre del Circol Colomense, el qual estava ocupat per una multitud integrada per elements de totes les classes socials i de la qual formaven part moltes senyores i senyorettes. Ocuparen la presidència don Josep Carós, batlle de Santa Coloma; el reverend senyor rector, mossèn Pere Dalmau; el diputat a Corts pel districte, don Joan Ventosa i Calvell; el diputat provincial, senyor Carbo; don Francesc Moragas Barret, director general de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis; Ivon l'Escop; don Jaume Masó i Valenti, ex-diputat i de la Junta de Patronat de la Sucessió de la Caixa de Girona; el jutge municipal, senyor Llavari; el registrador de la Propietat, senyor Bartolomé; el president del Col·legi Forense, senyor Boñill; el delegat del ministeri fiscal, senyor Cama; don Juli Vila, de la Junta de l'Obra del Bon Mot; els senyors Manent, Solà i Cors, de la Caixa de Pensions; i representacions diverses.

Després de declarar el senyor alcalde obert l'acte, el senyor Manent llegí unes vibrants paraules d'adhesió de

DON JOAN MON I PASCUAL

el qual, per trobar-se absent de Catalunya, es veia impossibilitat de parlar personalment; el senyor Mon remarcà en la seva adhesió que l'Obra del Bon Mot és pot considerar com a filla de Santa Coloma, ja que un il·lustre fill d'aquesta vila fou el que sembrà i conreà la sement d'aquesta gran empresa; fa notar també que l'Obra del Bon Mot, amb l'acte de Santa Coloma, commemora el transit fluminós de la seva adolescència a una major plenitud, i al mateix temps que, essent la llengua un tresor del poble, la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis (de la qual s'ha dit amb justícia que era per a Catalunya com l'arca familiar on es guarden els tressors de la casa), no ha fet, en incorporar-se a l'Obra del Bon Mot, sinó recollir i depurar un altre patrimoni popular: el tresor de la paraula viva, d'identica manera que acobla i fecunda la riquesa econòmica del poble i fomenta i crea les institucions benèfiques i culturals.

Tot seguit parlà

DON JULI VILA

Començà dient: Què puc dir-vos, ciutadans, en aquesta terra, aquesta població, és el bressol del Bon Mot, d'aquesta institució patriòtica d'alta espiritualitat anomenada Lliga del Bon Mot, i avui Obra del Bon Mot, patrocinada per la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis? Què puc dir-vos si la glòria d'Ivon l'Escop, del vostre concitadà, és la creació dels sentiments arrellats del vostre poble?

En paraules eloqüents cantà un himne a la paraula catalana, la més bella de totes les parles que es fan i mai es desfan, la paraula dels nostres martirs, dels nostres artistes, dels nostres poetes, la paraula en la qual es van escriure els Usatges i el llibre del Consolat de Mar i la paraula d'un poble que feu extremir el món amb les seves gestes.

Mes avui, aquesta llengua excelsa — digué — és coberta com el Crist del nostre cant patriòtic, amb un vel negre: el vel negre de la blasfèmia, del turpiloqui de la paraula infecta, i això és una vergonya. El reneç no és un acte de virilitat ni és fruit de l'odi: és pobresa, és covardia. El reneç és el bafar de l'esser decapitat.

Parlà seguidament de la responsabilitat dels pares, dels mestres i dels ciutadans tots, permetent la blasfèmia i acabà encoratjant-los a què en endavant fossin apòstols del Bon Mot, per la grandesa de la nostra llengua i per a l'espiritual alliberació del poble català.

DON FRANCESC MORAGAS BARRET

Altres vegades — començà dient — ha ressonat en aquest mateix lloc, la veu de la Lliga del Bon Mot, i la veu de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis. Avui aques-

tes dues veus vénen unides a dir-vos la ideologia de les tres obres. Els reneçs migrats hi ha que no han sabut veure la relació íntima que hi ha entre totes dues institucions, i això és degut principalment a què no han seguit l'obra de la Caixa.

La nostra institució — digué — està realitzant a Catalunya una Obra de Bon Mot.

En l'any 1902, la guerra social, la vaga general motivà el que uns homes aixequessin aquesta Obra de salut pública a favor de la classe obrera, i digué el seu primer bon mot: «pau». Es fundà la Caixa per a protegir els humils, els obrers; heu's aquí el segon bon mot: «treball». Vingué després el bon mot «estalvi» per a portar el benestar físic i moral a la nostra terra. La Caixa va creure que havia d'afixar una bandera de combat amb l'Obra dels Homenajes a la Veïlla. La paraula «vell» era un menyspreu, era un afront, i avui, mercès a la influència de la Caixa, aquella paraula s'ha dignificat, s'és glorificada. Heu's aquí un altre bon mot i seguit aquest rosari de bons mots ens trobarem amb un mot ben típic amb la gent renegaire. Aquests agafen la paraula «mare», la més excelsa, i l'associen amb el més infamant, i la llençen com un insult. La Caixa glorificà el nom de «mare» instituint l'Obra Maternal.

Si la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis — continuà — ha anat realitzant aquesta creuada en totes les modalitats dites no és estrany que es trobes amb la Lliga del Bon Mot.

La Lliga del Bon Mot feia guerra a les males paraules. La Caixa de Pensions aixecava un sol a les bones paraules. Una i altra entitat havien d'ajuntar-se un dia o altre, car totes dues eren animades amb un mateix sentiment, i això és el que s'està realitzant.

La meua paraula — continuà — es poc autoritzada per a dir-vos el que significa el mal mot: per a això prefereixo dir-vos alguns bons mots...

La Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis, ha comprat el Casal de Can Boñill, amb son bell parc — digué — mes la Caixa l'ha comprat per al poble. En ell la Caixa s'establirà una Biblioteca del Bon Mot, perquè la vostra intel·ligència s'instrueixi: aquest parc, es titularà, parc del Bon Mot, i s'hi organitzaran festes i concerts i aquest parc del Bon Mot rebra la visita de pobres cegats i de sords-muts i florirà en els llavis un bon mot: «caritat», «germanor»... I en l'acte inaugural, l'Orfeó de ceguets de l'Empar de Santa Lúcia de Barcelona, organisme benèfic de la Caixa, us dirà un bon mot, que per a nosaltres, els compendiarà tots: us el dirà cantant la sardana «Pàtria».

DON SANTIAGO MASO I VALENTI

Com a catalans venim a parlar-vos — començà dient — perquè una de les essències i fonaments de la vostra catalanitat sigui respectada i dignificada; això és el que us demana l'Obra del Bon Mot en dir-vos: «Parieu bé».

Historia breument la campanya del Bon Mot, des que Ivon l'Escop inicià la Lliga fins que la Caixa de Pensions se l'afilla i en fa un element més de la seva benemèrita actuació social, treballant no solament per al benestar econòmic del poble, sinó per la seva espiritualitat, i venint avui a donar una nova embranzida en la lluita contra la desgraciada tradició renegadora del nostre país.

Catalunya — digué — és poble de tradicions; en té de tan glorioses com la religiosa, la jurídica, l'estètica; però a l'ensens hi ha la vergonyosa del mal parlar que hom pot constatar a tot hora.

Senyalà el senyor Masó tres menes de paraules: el reneç tan extès per arreu, que un sociòleg francès que ha estudiat la vida del nostre poble l'ha grafat per vergonya; nos tra, batejant-lo amb el nom de «meagologia»; el semi-reneç, caracteritzat per les malaurades paraules que el volen disressar i la turpiloquia, que embruteix amb l'obscenitat i l'escàndol les converses. Si apliquem en aquestes tres malures aquell aforisme popular: «De l'abundància del cor en parla la boca», els catalans hem de preguntar-nos — deia — què hi tenim dintre del cor de la nostra terra quan hi ha tanta gent mal parlada.

Reivindiquem els drets de l'idioma de Catalunya — afegí — i caldria escatir si en sabem fer bon ús; que els

catalans que malparien no són dignes de tenir reconegut l'imperi d'una llengua que envileixen.

Predicà la necessitat de posar a la difusió del mal parlar a irradiació del bon mot, procurant ésser tots apòstols del bon exemple com la més eficient actuació personal; i recomanà que es faci conèixer i estimar pel poble la puresa de la llengua de la Pàtria, que valdria més veure morta que deshonrada.

DON JOAN VENTOSA I CALVELL

Fa pocs dies — digué — celebràvem en aquest mateix local, la festa de la Mutualitat Escolar, en la qual prenia part la Caixa de Pensions. Avui, gairebé els mateixos celebrem un acte del Bon Mot. Això és degut a què la finalitat d'aquella institució i la de l'Obra del Bon Mot són conjuntes, es completen.

Si algu n'hagués dubtat, hauria quedat convençut en sentir el senyor Moragas parlant amb veu que ha arribat al fons de l'ànima i amb paraules vibrants que felen sentir profunda emoció. Ell us ha parlat amb actes, fruit de l'amor a l'apostolat de la cultura de la terra catalana. Sense el bon mot no hi pot haver l'obra de l'estalvi i la de la veïlla, per això considero un encert haver acollit la Caixa de Pensions a la Lliga del Bon Mot.

En la lluita que sempre ha emprès l'Església contra la blasfèmia infecta, contra el mal mot — continuà — hem de cooperar-hi nosaltres des del punt d'albir patriòtic i social. La paraula és el més enlairat de l'home, car té un reflex de la voluntat creadora. Mes aquesta facultat, pròpia només de l'home, nosaltres la profanem, la rebaiquem, la prostituïm.

Cal reaccionar — digué — Proclamem les prerrogatives de la llengua nostra: tenim a la Mancomunitat de Catalunya l'Institut d'Estudis Catalans per a la depuració de la llengua, per tal de donar-li la seva puresa i flexibilitat primitiva, treient-ne el mot foraster i separant-ne els barbarismes; i no ens preocupem de treure els mots incompatibles amb el nostre idioma i amb tots els idiomes parlats. Havem de realitzar, per tant, en l'ordre social, allò mateix que en l'ordre científic realitza l'Institut d'Estudis Catalans.

El senyor Ventosa acaba dient: Tinc especial satisfacció associant-me a aquest acte. Vosaltres teniu el plaer de veure que un fill d'aquesta ciutat és el fundador d'aquesta Obra; els menys que podeu fer és compartir els seus anhels i associar-vos a la seva Obra, oferint l'exemple d'un poble redimit d'aquella tradició vergonyosa.

IVON L'ESCOPI

Amb paraula plena d'emoció començà saludant als seus compatriotes, i agraïnt en nom dels mateixos la donació que acabava de fer-los el senyor Moragas, de la Biblioteca del Bon Mot, i un parc tan esplèndid com el de la casa Boñill.

Passà a explicar com mentre la Caixa de Pensions feia Obra de Bon Mot, la Lliga del Bon Mot laborava per la riquesa espiritual de la nostra Pàtria. La llengua — digué — és un capital imponderable; és una riquesa natural necessària; és més forta que totes les riqueses; si tot fos delmat i enrunat, mentre quedés una sola paraula enllà dels segles, les generacions futures dirien: aquí hi va haver un poble: Catalunya.

La nostra llengua és un llegat que no el podem malmetre; l'hem copiat dels llavis de les nostres mares i l'hem de trametre als nostres fills: podem desheretar a un successor nostre, mes no podem fer-li perdre aquest capital considerable: la llengua.

Els pobles, en els seus inicis — digué — volgueren perpetuar la seva llengua i a tal fi la fixaren a la pedra, al bronze i al papirus; i des d'aquell moment només es cuidaren de la paraula escrita i res feren per la paraula parlada.

De temps immemorial han existit en tots els pobles civilitzats dues llengües, una de literària, pròpia de la gent culta, i una altra de popular, usada principalment per la gent del poble. I mentre la llengua literària s'anava enriquint i estilitzant en els llibres, la llengua popular s'anava deformant i corrompent en els llavis, fins al punt de trobar-se, en alguns indrets, completament inservible.

Feu una breu ressenya de la transformació gloriosa que experimentà la llengua toscana en el segle XIII, mercès a l'esforç gegantí del Dante.

Les llengües moren per penetració pacífica, perquè d'una a una el van robant les paraules o bé perquè d'una a una es van corrompent.

Jo no tinc por — continuà dient — que la llengua catalana mori per in-

L'Escola d'Estiu de la Mancomunitat

Cursos generals. — Cursos especialitzats. — Cursos pràctics d'educació física, d'ensenyament domèstic i de construcció d'aquaris. — Setmana final, amb la col·laboració de la Federació de Mestres de Catalunya. — Concurs d'herbaris. — Excursions, visites i festes.

CURSOS GENERALS (Primer grau)

Elements de Mineralogia. — Prof. don Josep R. Bataller, prev. doctor en Ciències.

Botànica general. — Prof. don Salvador Maluquer, professor als Estudis Normals.

Pràctiques de Zoologia. — Prof. don Salvador Maluquer.

Pràctiques de Química elemental. — Prof. senyoreta Concepció Farran, directora de la Secció d'Ensenyament domèstic del Consell de Pedagogia, i don Gil Triguier, titular dels Estudis Normals de la Mancomunitat.

Història de Catalunya. — Prof. don Josep Maria de Casacuberta, llicenciat en Dret i titular dels Estudis Normals de la Mancomunitat.

Pràctiques Psicotècniques aplicades a l'Orientació professional. — Prof. don Emili Mirambell, doctor en Medicina i cap del Laboratori Psicomètric de l'Institut d'Orientació Professional.

Curs de Geologia i Geografia física aplicades a Catalunya. — Professor don Jaume Marçel, professor als Estudis Normals.

Notes. — Aquest curs serà seguit, en anys successius, de dos cursos més: un de Geografia humana aplicada a Catalunya, i un altre de Metodització de la Geografia física i la Geografia humana a l'Escola primària.

El d'Història de Catalunya serà també monogràfic, a base d'un estudi repartit en cursos, el programa del qual es publicarà en el llibre de l'Escola d'Estiu.

CURSOS ESPECIALITZATS (Segon grau)

Tècnica del Microscopi. — Prof. P. Joaquim de Barnola, S. J., professor de Ciències Naturals.

Aquest curs és el primer del cicle compost de tres cursos successius: Tècnica del Microscopi, Microscopia vegetal i Microscopia zoològica.

Pràctiques de Física i Química aplicades a l'Escola primària. — Professors, senyoreta Concepció Farran i don Gil Triguier, de l'Institut de Química aplicada.

Aquest curs tindrà per objecte l'execució completa d'una sèrie metoditzada d'experiments que puguin ésser immediatament aplicats a l'Escola primària.

Realitzacions (treballs manuals de l'Escola Superior dels Bells Oficis). — Profs. don Rafel Solanich i don Joan Mirambell, professors a l'Escola Superior dels Bells Oficis i a l'Escola Tècnica d'Oficis d'Art.

Curs pràctic d'Educació física. — Dirigint per don Josep A. Trabal, de la Ponència de Cultura física de la Mancomunitat, i amb la col·laboració de don R. Berglund, professor de Gimnàstica sueca.

Aquest curs s'organitzarà en dues parts: una general d'exposició i demostració, a la qual hi podran assistir tots els alumnes de l'Escola d'Estiu, i una altra d'especial per a pràctiques, amb una inscripció limitada, que es farà durant el mateix curs.

defecció individual, car és massa viu el nostre patriotisme: el que si tinc por és que mori per corrupció.

Cada poble té una llengua i hi del·lava encuny diferent i un matis espiritual. Si volem, per tant, una llengua digna de la nostra raça, ben viva, purifiquem-la i no hi deixem ferment de corrupció.

El senyor batlle, don Josep Carós, donà l'acte per acabat, després de donar efusivament les gràcies a tots els que hi havien pres part.

Tots els oradors foren llogament ovacionats pel nombros públic que ocupava el teatre.

Incendis

A les dues de la matinada d'avui s'inicià un incendi a la fàbrica de productes químics de Mach i Odset,

Curs pràctic d'Ensenyament domèstic. — Preparació de conserves i altres pràctiques de cuina. — A càrrec de la senyoreta Carme Rodon, auxiliar de la Secció d'Ensenyament domèstic de la Mancomunitat de Catalunya, dirigida per donya Concepció Farran.

Curs pràctic d'Aquaris. — Professor don Salvador Maluquer.

Aquest curs s'organitzarà com el d'Educació física, o sigui en dues parts: una general per l'assistència de tots els alumnes de l'Escola d'Estiu, i una altra d'especial de pràctiques de construcció, l'assistència a la qual també serà limitada.

Per l'assistència als cursos especialitzats de Tècnica del Microscopi, i a la Secció especial del d'Aquaris, s'exigiran coneixements previs de Ciències Naturals o haver assistit als cursos generals de l'Escola d'Estiu; pel de Realitzacions s'exigiran nocions de Dibuix; pel de Pràctiques de Física i Química aplicades a l'Escola primària s'exigiran coneixements previs de Química o haver cursat els cursos generals de l'Escola d'Estiu. L'admissió a les seccions pràctiques d'Educació física i d'Aquaris serà per torn rigorós d'inscripció. Tots els cursos es donaran al matí, llevat dels cursos pràctics d'Educació física, d'Aquaris i d'Ensenyament domèstic, que seran a la tarda.

SETMANA FINAL

S'organitza en col·laboració amb la Federació de Mestres Nacionals de Catalunya. Consistirà en una sèrie de lliçons pràctiques a càrrec de distingits mestres. Serà formulat un programa especial, que serà circulat oportunament. Les

EXCURSIONS, VISITES I FESTES

seran organitzades dintre la Setmana final i anunciades en el programa d'aquesta. Entre elles es preveuen actes d'homenatge a mossèn Baldri Rerach.

DURADA I CONDICIONS

L'Escola d'Estiu començarà el dia 21 de juliol i acabarà el 19 d'agost inclús. La Setmana final durarà del 21 al 26 d'agost inclús. El preu d'inscripció és de 5 pessetes, i el lloc les oficines d'Ensenyament primari i secundari del Consell de Pedagogia, Urgell, 137, Barcelona.

Notes. — Ultra el pla exposat, s'oferix, com l'any anterior, l'organització del Curs de Fotografia, anex a l'Escola d'Estiu, a càrrec de don Jaume Ribera, sempre que es presenti número suficient d'inscripcions.

El curs de Pràctiques Psicotècniques aplicades a l'Orientació professional, ha estat organitzat d'acord amb l'Institut d'Orientació Professional de la Mancomunitat i l'Ajuntament de Barcelona.

Els cursos de Química són organitzats d'acord amb l'Institut de Química aplicada que dirigeix el doctor don Josep Agell.

Abans de l'Escola d'Estiu es publicarà el llibre d'aquesta, que es repartirà gratuïtament als alumnes i ex-alumnes. Així mateix, es repartirà l'horari en full especial.

Les inscripcions poden fer-se a les Oficines del Consell de Pedagogia, Urgell, 137, tots els matins, de deu a una; a la tarda, a la Biblioteca del Consell.

carrer de Pere IV, al departament de l'estiu.

Hi acudirien els bombers del quarter central amb l'oficial senyor Marial, i aviat pogueren dominar el foc.

Les pèrdues són d'alguna consideració — unes 23.000 pessetes — per haver quedat destruït alguns productes químics de bastant valor.

A les vuit del matí, els bombers hagueren de tornar a sortir cap a la fàbrica d'impermeables d'Agustí Ribas, Balmes, 60, on s'havia també iniciat un incendi, no se sap com, propagant-se ràpidament.

Molta part de les teles allí magatzemades foren destruïdes pel foc, essent les pèrdues de molta valor.

Els bombers mantenen dues instal·lacions, aconseguint dominar el foc al cap d'una hora.

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrames i conferències de LA VEU)

SENAT

Madrid, 4, 8'30 nit.
El senyor IZQUIERDO VELEZ intenta consumir un torn en contra del dictamen, però la presidència, en vista que no es troba present la Comissió, suspèn el debat.

Sense discussió s'aprova el dictamen de la Comissió de pressupostos sobre la secció 11, «Despeses de contribucions i rendes públiques».

Al dictamen sobre el projecte de llei sobre la contribució territorial, defensa una esmena el marquès de Mortara a l'article primer.

Breument li contesta el ministre de Finances.

Per a al·lusions parla el senyor Rodríguez Ribas i a petició del senyor Bergamín, el qual ha demanat al Congrés, se suspèn aquest debat.

Es posa a discussió el dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de despeses de la secció tercera «Ministeri de Gràcia i Justícia» per a l'any econòmic de 1922-23.

Sense debat de totalitat, es passa a la discussió per capítols.

Sense discussió s'aproven els dos primers capítols.

Al tercer, apoya una esmena el senyor SUAREZ INCLAN.

Li contesta el senyor FABIE per la Comissió, i el ministre de Gràcia i Justícia.

Queda retirada l'esmena.

El senyor ELOSEGUI consumeix un torn en contra de la totalitat del capítol, advocant perquè es millori la condició del individu de les carreres judicial i fiscal, donant-los condicions de major independència política, social i econòmica.

Li contesta el senyor FABIE, de la Comissió, dient que l'orgue més perfecte que tenim a Espanya és el relatiu a l'Administració de justícia, al qual considera amb veritable independència política.

Respecte a la independència econòmica, reconeix que no estan ben retribuïts alguns serveis.

Rectifica el senyor ELOSEGUI i per a al·lusions intervé el senyor Ciudad Auriol, declarant que el Ministeri Fiscal i el Poder judicial tenen en les lleis els mitjans necessaris per a posseir la més completa independència política.

Després de breu resposta del ministre, fa algunes observacions el senyor ROYO VILLANOVA, relatives a millorar tot el possible les condicions dels registradors de la Propietat i sobre el règim penitenciari, als quals fan llurs observacions la comissió i el Govern; aquest, per conducte del ministre del ram, parla davant de 12 senadors.

S'aprova el capítol.

Sense discussió s'aprova també el capítol quart.

Al cinquè hi fa algunes observacions el duc de la Roca, al qual contesten breument el senyor Fabié i el ministre, i queda aprovat.

Sense discussió s'aprova fins el capítol 22, que són els que té el dictamen, el qual queda pendent de votació definitiva.

Es posa a discussió el dictamen del projecte de llei regulant la suspensió de pagaments dels comerciants i de les companyies mercantils.

El senyor ROYO VILLANOVA demana que se li reservi la paraula per a quan s'arribi a la discussió de l'article 14.

Acabat el debat de totalitat s'aprova l'article primer.

El senyor GONZALEZ ECHAVARRI apoya una esmena a l'article segon.

Demana que s'assenyalin en el projecte les obligacions d'una relació en la qual es consignin les causes que han motivat al comerciant la suspensió. Aquesta relació justificarà en tot moment la bona fe del comerciant.

El baró del RIO TOVIA, per la Comissió, entén que el dictamen té ja per sí sol prou garantia.

Es rebutja l'esmena i s'aprova l'article segon.

Se suspèn aquesta discussió i s'acaba la sessió a tres quarts de vuit.

CONGRES

Madrid, 4, 9'15 nit.
El senyor RUANO es pronuncia en contra l'acord de la Reial Acadèmia de la Història, de desallotjar les dues habitacions on va viure i va morir l'il·lustre polígraf don Marcell Me-

néndez i Pelayo, amb l'objecte que s'hi pugui instal·lar el nou bibliotecari de l'Acadèmia.

Creu que no és suficient motiu el que l'Acadèmia digui que ha de disposar de les esmentades habitacions perquè el bibliotecari necessita viure allí per a vigilar els llibres, per tal que no desapareguin, com ha esdevingut ja amb molts, puix queden onze habitacions més per a viure-hi aquest senyor acadèmic bibliotecari.

El ministre d'INSTRUCCIO PUBLICA li contesta.

Dedica grans elogis a la memòria d'En Menéndez i Pelayo, del qual fou amic, company i admirador; però expressa la impossibilitat en què es troba de fer res en aquest assumpte, puix està mancat d'atribucions, el Govern, per a obligar a la Reial Acadèmia de la Història a rectificar el seu acord.

L'únic que es pot fer — i això ho farà amb molt de gust — és intercedir amb caràcter particular i unir el seu prec al de tots els que desitgin que perduri l'estat en què avui es troben les habitacions on morí aquesta glòria inmarcescible d'Espanya.

Ordre del dia.

Continua discutint-se la Secció 13 del pressupost: acció al Marroc, prosseguint el debat dels capítols referents a la part que afecta al ministeri de Marina.

El senyor ROMEO fa observacions a la partida referent a vaixells guardacostes.

El senyor NOUGUES sol·licita que torni immediatament a la Península el regiment d'infanteria de Marina que fa alguns anys es va enviar a Larraix.

Després d'un curt debat, en el qual intervenen els senyors Romeo, Lazaga i Rodríguez de Viguri, s'aproven tots els capítols referents a aquesta part i a la que afecta al ministeri de la Governació.

Al capítol únic de la part relativa a Instrucció pública, s'admet una esmena del senyor Cambó, que diu així:

«Per a totes les despeses que ocasioni l'organització a Melilla d'una Escola general i tècnica, que tindrà per base l'Institut creat per Reial decret de 14 de juny de 1921, al qual s'afegiran els estudis mercantils, industrials, d'arts i oficis, les necessàries per a adquirir el títol de mestres i mestresses d'ensenyament primari, els coneixements especials d'àrab vulgar, literal, xelja i del dret musulmà».

Aquesta serà la nova redacció del capítol.

El senyor PRIETO impugna el capítol tal com queda redactat per la admissió d'aquesta esmena, del qual diu que és un pandemonium, puix amb tantes coses agrupades en un sol centre, l'únic que s'aconseguirà serà pagar uns sous i no fer res pràctic.

Cal desfer — diu — la llegenda de que Melilla és una població més cara que les altres d'Espanya, puix és tot el contrari. Allí el calçat i el vestit, per exemple, són un 50 per 100 a preu més baix que a Espanya.

Melilla, fort franc i sense Duanes, és una població que cobra i no paga. Només es percep el afert de timbre pels espectacles.

Allí hi ha una Junta d'Arbitris que posa aquests al seu caprici i té poder omnimode.

Està bé que allí hi hagi un Institut de segon ensenyament, però com els altres d'Espanya.

Si la Junta d'Arbitris vol que hi hagi altres coses, que les pagui ella, ja que ho cobra tot.

El ministre de FINANCES li contesta.

Recorda que ell fou qui incorporà elements civils a la Junta d'Arbitris de Melilla.

Creu necessari anar com més aviat millor a un règim a Melilla que sigui igual al de totes les poblacions d'Espanya. Seria un gran bé que com més aviat millor Melilla pagués els mateixos tributs que la resta d'Espanya.

Però és necessari, mentre s'arriba a això, procurar portar establiments docents a les nostres places d'Àfrica, perquè, mitjançant la cultura, siguin centres d'atracció.

El senyor VICENTÍ també combat l'esmena i diu que no es pot votar la creació d'un centre en el qual es donin tan complicats i abigarrats ensenyaments, amb facultat per a expedir títols oficials de mestres.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI

li contesta per la comissió, dient que l'Institut de Melilla existeix ja: que el professorat ha de nodrir-se per oposició i que ja s'havia acordat adreçar a l'estament Institut els ensenyaments mercantils i industrials. La única cosa que es fa amb l'esmena del senyor Cambó és afegir-hi l'ensenyament normal i la d'àrab i dret musulmà.

El senyor CAMBÓ intervé i diu que el sistema d'oposició és funestíssim, i que aqueixa és la culpa de trobar-se tan malament l'ensenyament a Espanya; però aquí no tenim establert perquè no hi ha confiança en la quadrilla. (Rialles.) Ho tenim com el mal menor. Però, mentre subsisteixi, no hi haurà bon ensenyament.

Està clar que no s'anava a donar per a Melilla un sistema millor que el que tenim aquí; però prega que l'oposició es circumscriu a Melilla i que aqueix professorat es quedi allí i no s'incorpori a l'escalafó general del professorat.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI presta la conformitat de la comissió.

El senyor GASCON I MARIN intervé i pregunta si es creu que 100.000 pessetes són suficients per a portar a cap seriosament, tot el que marca l'epígraf d'aquest capítol.

Està conforme amb el senyor Cambó que és dolent el sistema d'oposició però avui és precis acceptar-lo.

No li sembla que fos la base de els professors que a l'Institut de Melilla, lilla.

Per raons de política i de conveniència nacional creu que al Marroc han d'anar-hi mestres que hagin obtingut el títol a la Península; i, per tant, no troba bé que s'afegís a aquest centre docent de Melilla els ensenyaments normals.

Insisteix que el crèdit que es con signa és insuficient i no ofereix garantia de cap mena que es porti a la pràctica el que es pretén.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI contesta que es compta amb la cooperació de la Junta d'Arbitris de Melilla, que ha d'ajudar tot el que pugui, puix ja avui hi contribueix amb 40.000 pessetes.

El senyor GASCON I MARIN rectifica i no es mostra conforme perquè el sistema entén que és jesuític i significa que es posa el cap i a la fi tot vindrà en successius pressupostos a pesar d'aquest l'estat.

Es hipocrita haver d'augmentar la consignació per a ensenyament al Marroc quan no hi ha hagut mirament a bolcar milions de pessetes en les partides d'aquesta Secció que afecten a Guerra i Marina.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI també rectifica.

Després de breus intervencions dels senyors Nougues i Prieto, per a fer noves impugnacions a l'esmena del senyor Cambó, queda aprovat el capítol, redactat de conformitat amb la dita esmena.

Després de lleuger dictamen mantingut pels senyors Romeo i Rodríguez de Viguri, queden aprovats tots els restants capítols del dictamen.

Es posa a discussió el dictamen sobre l'artículat de la llei.

El senyor WAIS, president de la Comissió de pressupostos, dona compte a la Cambra de com queda definitivament redactat l'article primer, que arriba a 3.039 milions i tants de pessetes distribuïts en els diversos departaments per a les despeses de 1922-1923.

Contestant les manifestacions que ahir féu el senyor Alba, diu que la Comissió ha procedit amb la més bona fe, i procurant servir l'interès públic.

El senyor ALBA — Jo no he dirigit cap responsabilitat a la Comissió, sinó al Govern.

El senyor WAIS explica el que són tots i cada un dels articles d'aquest dictamen, que arriben a 68, i diu que 38 no suposen cap augment.

Va llegint els crèdits que s'empren a cada departament ministerial, i fa avinent que tots obeeixen a Reials ordres rebudes de la Comissió. Uns crèdits estan imposats pel compliment de diverses lleis i altres per les prometença que els ministres feren a alguns diputats en discutir-se els pressupostos, com succeeix, per exemple, amb el referent a la creació del Tribunal Industrial a Oviedo.

Després exposa les modificacions

que en la seva reunió d'aquest matí ha introduït la Comissió, amb la presència del ministre de Finances.

Anuncia que s'admetran algunes esmenes, entre elles una incorporant a l'Estat les despeses carcelàries i una altra autoritzant els Municipis per a un impost sobre la volateria.

Se suspèn el debat i s'acaba la sessió a dos quarts de nou, després d'aprovar-se uns dictamins de suplementos de crèdit.

CONSULTES?

Madrid, 4, 10'30 nit.
Entre els comentaristes polítics s'ha parlat avui molt de les visites que han fet aquest matí al Palau els senyors Maura i Cambó, a les quals s'ha donat el caràcter de consultes polítiques de la Corona per a resoldre el plec quan el senyor Sánchez Guerra planteja la qüestió de confiança, un cop legalitzada la situació econòmica.

En defensa de llur tesi afirmaven els comentaristes que demà anirà al Palau el comte de Romanones, i que per la cambra regia desfilaran també molt aviat els caps de la concentració.

EL PROBLEMA DEL MARROC

L'«Heraldo» atribueix a un caracteritzat ciervi, les següents paraules:

«Estic fermament persuadit que la crisi es produirà contra la voluntat del mateix senyor Sánchez Guerra, amb motiu del problema d'Àfrica, el qual, potser avui està en la seva fase més crítica».

«N'hi ha prou fixar-se per a això — continua — amb el següent detall: Ahir al matí, celebraren una detallada conferència al ministeri d'Estat, els senyors president del Consell, ministre d'Estat i els ambaixadors d'Espanya a París i a Londres. L'ambaixador de França a Madrid, va donar, a la nit, un banquet en honor dels Reis, al qual assistiren les reials persones i el Govern. Semblava lògic que el nostre ambaixador a París, senyor Quiñones de León, assistís a l'apart: era un invitat obligat; i no obstant, el senyor Quiñones de León va sortir anit passada precipitadament cap a París, abans de celebrar el banquet, amb una missió urgent del seu Govern per al francès».

«Esbrinin vostres — termina dient — si ha esdevingut alguna novetat pel que es refereix a la proxima Conferència de Londres per a resoldre el problema de Tànger».

ELS EXPULSATS DE L'EXERCIT

Aquesta tarda s'assegurava a la Sala tercera del Contenciós, que aviat es donarà a conèixer el veredict de l'assumpte dels ex-oficials alumnes de l'Escola Superior de Guerra.

Es deia que la sentència és de conformitat amb el que demanen els recurrents: això és: desestimant l'excepció d'incompetència al·legada pel fiscal i resolent el fons de la qüestió litigiosa en el sentit de declarar nul el veredict del tribunal d'honor per vici de procediment en la seva constitució.

NOTES PORTUGUESES

Lisboa. — El Consell de ministres tracta de les subvencions extraordinàries a concedir als funcionaris civils i militars.

El ministre de l'Interior ha donat compte de què el partit liberal ha anunciat que farà al Govern la seva més rigorosa oposició.

S'han practicat nombroses detencions entre els novellament complicats en les últimes aventures realitzades amb el fi de pertorbar l'ordre públic. — Havas.

SOBRESSEIMENT

Madrid, 5, 12'30 matinalada.
La causa instruída per l'assassinat de què fou víctima, fa un any, don Celestí Madurell, ha estat sobressedada per l'Audiència de Madrid.

Com a suposats autors, durant la instrucció del sumari, foren detinguts set individus, entre ells Jacint Pinar, Benardí Alonso i el secretari de l'Associació de Paletes «El Trabajo», Luci Fernández.

Els processos, després de la vista, en la qual es va acordar sobressedir la causa, han estat posats en llibertat.

LA VENDA DE DIARIS

El director general d'Ordre públic

ha dit als periodistes que els seus subordinats han interpretat malament les ordres que donà, respecte a què es prohibís la venda de diaris per menors d'edat. El que va indicar fou que durant quinze dies podien proveir-se del carnet oportú, i els agents avançant-se, començaren de prohibir la venda des del moment que es va donar l'ordre.

Aquesta determinació té per objecte que amb els venedors s'hi barrugin descuiders i algunes noietes que utilitzen la venda de diaris amb altres fins.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El despatx facilitat aquesta nit al ministeri de la Guerra, diu així:

«L'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, participa a aquest ministeri co que segueix».

Sense més novetat als territoris de Ceuta, Tetuán i Larraix que les operacions portades a cap avui, de les quals ja he donat compte a V. E. en telegrama apart.

Tampoc hi ha hagut novetat al territori de Melilla.

Avui-ha ocupat, el coronel Saliquet, la posició de Bu-el-Aman, i el general Sanjurjo la de Tanacoh, que creua foc d'artilleria amb l'anterior, pel qual, virtualment queda fet el cercle pel Sud de la província de Yeyala, en la qual únicament queden sense sotmetre dues petites zones completament voltades, sense cap recurs, sense que, per tenir grans culpes de què la cabila de Sumata i la part alta del Bu-Hacen, inhospitalàries i inhabitable a l'hivern, en les quals, mitjançant un bloqueig rigorós i gestions polítiques, es farà impossible la vida als escassos nuclis de gent de mal viure que, per tenir grans culpes de què respondre al Mahjzem, i ésser llur mitjà de vida el robatori o seguir al Raisuni en la seva fantàstica resistència, rebutgen sotmetre's».

La columna del coronel Saliquet ha trobat poca resistència, sostenint-ho més algun foc amb gent procedent de la zona francesa, sotrint, per la nostra part, en aquest front, les següents baixes:

Tinent de la mehal·la, Josep Carvajal Arrieta, ferit a la mà esquerra.

Soldat d'intendència, Marian Blasco Esteban, al ventre, greu.

Soldat de sapadors de Ceuta, Ramon Garcia Mora, al pit, greu.

Caporal de Telegrafs de campanya, Leandre Carrero Garcia, lleu.

De la mehal·la: tres ferits, un de greu i dos de lleus.

Regulars de Tetuán, de cavalleria: un indígena ferit lleu i un altre de mort.

De la legió: un ferit de tropa.

Les forces del general Sanjurjo no han tingut cap baixa.

Els èxits d'ahir i d'avui, d'indiscutible importància, són deguts, en gran part, al gran càstic sofert per l'enemic en el fort combat que el dia 19 sostingué amb ell, la columna del coronel Saliquet, a la intensa tasca política portada a cap per les oficines indígenes per a recollir el fruit d'aquesta acció militar, i la gran pericla i encert amb què han procedit les columnes».

NOTA BURSATIL

El negoci a Borsa és molt reduït, essent les oscil·lacions que es produeixen, de poca importància.

El Deute regulador puja 15 cèntims en la sèrie major en quedar a 68'65, però en les altres sèries es produeix una baixa de cinc i deu cèntims.

Els valors industrials i bancaris, quasi paralitzats.

Els Ferrocarrils no es cotitzen. Al grup lliure, hi havia diners per a Alacants a 309'50.

En moneda estrangera, predomina l'oferta. Els francs baixen 60 cèntims, els suïssos 50, els dolars 2, els belgues 25 i els marcs 5. Només les lliures i les liras guanyen 6 i 5 cèntims.

COMISSIO MIXTA

Els senadors designats per a formar part de la Comissió Mixta que ha de dictaminar el projecte de reforma tributària, són els senyors Gokoechea, Ubierna, Pérez Oliva, Fabié, Romero Girón, Bugallal i Guillén Sol.

LA COMISSIO DE PRESSUPOSTOS DEL SENAT

Anit passada estigué reunida fins a les dues de la matinalada, la Comissió de pressupostos de l'Alta Cambra. La Comissió estudia el pressupost

de Foment, dictaminant fins al capítol cinquè.

Aquesta tarda s'ha tornat a reunir per a continuar la seva tasca.

VOT PARTICULAR

El baró de Rio Tovia ha presentat vot particular al dictamen de la Comissió Permanent de Governació, sobre el projecte de profilaxia pública de les malalties evitables.

EL PARTIT POPULAR CATALIC

Els amics del senyor Ossorio i Gallardo continuen treballant per a constituir el partit popular catòlic.

Aquest matí, diu «El Debate», parlant d'aquest partit, que patrocina: «El projecte dels iniciadors—creiem poder afirmar-ho—és no ser altra cosa que iniciadors. S'ha posat una arrel: a cada regió, segurament, haurà d'esser recollida, entre els elements més ben preparats, i allí ha d'èsser lliurement, autòmicament, amb els elements i maneres de cada lloc.

Es tracta, doncs, d'un partit regionalista, no solament per tenir aquesta aspiració com a part important del seu programa, sinó també per la seva estructura, pel sistema de la seva organització, perquè no ha de rebre l'impuls d'un punt determinat, sinó que ha de viure de la seva espontaneïtat que ve de la consciència col·lectiva en la qual troba la seva unitat».

LA PENYA RIN

Ha estat rebuda pel Rei, el Comitè de la Penya Rin, integrat pel major dom del Palau i pel president de la Secció automobilista de la Penya Rin, senyor Molins, que han donat compte a don Alfons dels treballs que ha de realitzar l'esmentat Comitè per a l'organització de la carrera internacional de «volantes» que el dia 29 del vinent mes d'octubre se celebrarà al circuit Vilafranca, Monjos, Almunia.

El Comitè ha ofert, demés, al monarca la presidència de l'Alt patronat de la carrera, i l'ha invitat a l'acte esmentat.

El Rei, després d'escoltar les explicacions del Comitè i d'interessar-se per les marques nacionals i estrangeres que pendran part a la carrera, ha examinat detalladament els plànols del circuit, i ha acceptat la presidència de l'Alt patronat, manifestant que assistirà a la carrera.

En la llarga conversa que el Rei ha sostingut amb els comissionats, aquest li han recomanat que defensés la instància que tenen presentada al ministeri de Foment perquè convertís en permanent el circuit de Vilafranca.

El Rei ha promès recomanar-la, per creure-ho necessari per a l'esport i la indústria automobilista nacional.

Ultimament, el Rei ha signat l'al·ludi d'honor de la Penya Rin, celebrant que s'organitzin aquestes grans festes que honoren l'esportisme espanyol.

TIFUS

Al districte de la Llatina continua el tifus fent grans estralls.

EL TEMPS

La temperatura màxima d'ahir fou de 30 graus a Sevilla i Còrdoba, i la mínima d'11 a Pontevedra i León.

La màxima a Madrid fou de 32 graus i la mínima d'avui 15°.

Temps probable per a demà, en tot Espanya bon temps.

EL PROVEIMENT DE LES PRESONS

El senyor Ordóñez ha firmat una B. O. de caràcter general disposant que quedi sense efecte la de 29 de setembre últim per la qual se suspèn la tramitació dels expedients relatius a la celebració de subhastes de quèviures per a l'alimentació dels reclusos que compleixen condemna a les presons militars del Regne, així com també que es dividís per a aquestes efectes el territori de la Península en zones.

Conseqüent amb l'estat anterior, resol que per la Direcció general es precuri celebrar una sola subhasta per a tots els establiments penitenciaris, i que els expedients, la tramitació dels quals fou suspesa, de subhastes, se celebrin el més aviat possible.

Així mateix es disposa que s'incorpi de nou aquells altres expedients la tramitació dels quals no ha de continuar-se per haver variat el nombre de penats, les circumstàncies que serveixen de base per a assignar el tipus de la ració i en general per a confeccionar el plec de condicions.

LA VENDA AMBULANT

Ha visitat a l'alcalde una representació de la Patronat per a insistir en la seva demanda que s'obligui als venedors ambulants a respectar el descans dominical.

L'alcalde ha promès que aquest assumpte es tractarà en la primera sessió que celebri la Junta local de Reformes Socials.

VISTA D'UNA CAUSA

Avui ha començat a veure's a la Secció quarta de l'Audiència, la causa contra el mestre d'esgrima Ferraro, que matà la seva esposa per gelosia.

Ha assistit a l'Audiència nombrosos públics, atret per les circumstàncies especials del procés.

Abans de començar la vista s'ha repartit profusament pels passadissos un fascicle editat pel baró Athos de San Malato, famós mestre d'esgrima, íntim del matrimoni Ferraro, al qual, en la causa se l'assenyala com a amant de Margarida Gilbert.

El fascicle encloïa una formidable acusació contra el processat.

Va dirigir al tribunal i la seva lectura determina el primer accentuat i unànime moviment d'exculpació per al marit.

Poc després creuen els passadissos els fills del matrimoni Ferraro, un noi i una nena, de 12 i 8 anys d'edat.

Es troben cara a cara amb En San Malato, i el noi es llança damunt d'ell i li clava les mans al coll. Joan Ferraro s'anomena aquest noi, la seva cara, que reflecteix una intel·ligència no comuna, està plena de llàgrimes.

La gent el separa de Sant Malato, i un cronista de tribunals els porta a la sala de togues.

La germaneta segueix plorant copiosament.

La Sala determina que el judici se celebri a porta tancada.

El fiscal ha interrogat al processat, el qual ha declarat que la seva esposa li havia confessat la seva infidelitat dos dies abans del d'autos. Aquest dia el va insultar i li va dir que l'odiava i que adorava a San Malato amb tota la seva ànima, i afegeix que no pogué més.

Recorda que agafà un punxó i li donà alguns cops.

En aquell moment estava verament foll.

Negativament sorprèn mai la seva dona en flagrant delict.

L'interrogatori ha durat dues hores.

Seguidament han declarat els perits callígrafs, els quals han informat sobre l'autenticitat d'unes expressives dedicatòries escrites per la víctima a uns retrats seus fets present a En San Malato.

Ferraro ha estat preguntat també pel seu defensor, el lletrat senyor Pérez Ubeda, suspent-se la vista, que continuarà demà.

EL PERSONAL DE CORREUS

Anit passada es reuniren al Teatre Barbieri més de mil caps i oficials dels cos de Correus, per a la definitiva elecció d'una Junta que s'encarregui de la representació del cos en tot moment, i de la gestió de tots els interessos de serveis i personal que estiguin en litigi, posant de manifest a l'opinió els enormes perjudicis que se'ls està irrogant amb l'anarquia i desorganització que regna a tot arreu, per l'absoluta manca de col·laboradors eficaços que en tot moment necessiten els poders públics, animats dels millors dissenys envers la complicada administració d'aquests països, que jutjant completament suficient per a reorganitzar-lo perfectament, està en completa desorganització i anarquia, per la vergonyosa desorganització constant en el pla de comunicacions i les ridícules economies en altres serveis, la implantació dels quals no s'ha portat a cap per aquesta defraudació i errors de l'administració.

L'acte es realitza amb el major ordre.

La Junta provisional, la qual presentà la dimissió en ple, va donar lectura del programa en unes quarantilles, proposant acte seguit una candidatura de funcionaris prestigiosíssims, perquè, a tenor de les bases llegides s'encarregui de portar a cap les gestions que se li encomanessin.

El senyor Hermosilla demanà la paraula per a dir que, com que les persones havien de posposar-se a les idees, creia oportú proposar a l'assemblea la ratificació de poder a la comissió provisional, la que, competent amb el programa, estava en millors condicions que ningú per a dur-lo a cap.

L'assemblea subratllà amb un aplaudiment les manifestacions del senyor Hermosilla.

Amb eloqüència discursaren altres oradors, entre ells els senyors Palomero i Polo, el qual elogià la tasca que vé realitzant la premsa professional.

Acte seguit es procedí a la votació i per unanimitat sortiren elegits, per la Direcció general, don Zenó Flores, per la Caixa Postal, don Andreu Barbadillo i don Eduard Sangri; per l'Administració de Correus central, don Gumersind Soto i don Manuel Herrero, don Antoni Domínguez Caldero i don Daniel Muñoz.

Els punts essencials del programa llegit per la comissió, la qual donarà demà una nota oficial, foren: proporcionalitat d'espais; reforma de serveis, autonomia administrativa; millora de peatons i carters, reorganització del pla de Comunicacions; descompte equiparat a l'element civil, al militar, i altres.

L'ARTICULAT DEL PRESSUPOST

El ministre de Finances ha parlat amb els periodistes a darrera hora de la tarda, comentant l'ambient format al voltant de l'articulat del pressupost.

Es injustificada, l'alarma — ha començat dient — fins en el cas que s'haguessin exhaurit les autoritzacions i crèdits ampliat, mai hauria passat de la xifra de 24 milions de pessetes.

L'autorització més important podria haver-se arribat a exhaurir 15 milions, però no era de creure que això esdevingués perquè es referia a un crèdit per a satisfer interessos per obligacions de ferrocarrils secundaris, i l'any que més s'ha pagat per aquest concepte no ha passat de quatre milions i mig de pessetes.

De manera que com que resta molt de l'obra realitzada com a xifra màxima de 24 milions a la de 400 milions que havia creat la fantasia d'alguns.

PERDUA

Josefa Alvarez Estación, de 30 anys d'edat, ha anunciat la pèrdua d'un bitllet de la Rifa Nacional, número 4881, el qual ha resultat premiat al sortej passat.

FOG

Oviedo. — A la parròquia de Somiego, es va declarar un incendi casual en una casa.

El foc es va propagar a una altra. Totes dues van quedar destruïdes.

DE SEVILLA

Sevilla. — S'ha continuat la vista de la causa contra Josep Dese i altres, per tinença d'explosius.

Han passat per davant del tribunal nombrosos testimonis, i s'ha practicat també la prova pericial, suspent-se després la vista fins demà.

A Carmona, en una masia denominada Campos, es va produir un incendi, el qual va destruir gran quantitat de garbes de blat, propietat de don Manuel López.

Les pèrdues són de consideració.

EL TRACTAT AMB FRANÇA

Màlaga. — El conveni comercial amb França, recentment atret pel nostre Govern, ha estat mal rebut pels exportadors de vi malagueny que, l'estimen lesius per a llurs interessos.

Amb aquest motiu, el president de l'Associació d'Exportadors i el president del Sindicat de vins, van visitar ahir a l'alcalde per a donar-li mercès pels acords adoptats a l'última sessió per l'Ajuntament relacionats amb aquest assumpte.

A la conferència va quedar vinculada la representació que ha d'integrar la comissió que aviat marxarà a Madrid amb l'objecte de demanar que siguin inclosos els vins de Màlaga al conveni amb França.

LA REINA CRISTINA

Madrid, 5, 2 matinalada. Aquesta nit, en l'express, ha sortit la Reina donya Cristina cap a Sant Sebastià, on passarà l'estiu.

A donar-li comiat han acompanyat a l'estació els Reis, el president del Consell, els ministres d'Estat, Governació i Marina, les autoritats, el Nunci de S. S., el bisbe de Madrid, Acala, l'alt personal palatí i nombrosos polítics.

APAT

Invitats pel comte de la Maza, aquesta nit han sopat junts els senyors Sánchez Guerra, Alba, Lerroux i Rivas (don Natali).

A LA SANCIO

Demà sotmetrà la Mesa del Congrés a la sanció regla fins a vint lleis de les últimament votades pel Parlament.

CONSELL

El Govern es proposa avui, després de la sessió matinal, esmorzar reunit i celebrar Consell a la Presidència.

L'ARTICULAT DEL PRESSUPOST

En terminar la sessió del Congrés, el comte de Bugallat considerava injustificada l'alarma que s'havia produït a l'entorn de l'articulat del pressupost.

Es inexacte que s'hagin anunciat moltes intervencions i vots particulars.

El senyor Lequerica, recollint l'esperit de la reforma del senyor Silió sobre l'autonomia universitària, es proposa demanar que es consigni la

xifra que es fixava per a la implantació de l'autonomia.

El senyor Loigorry, en la seva qualitat d'ex-director de Posits, demanarà que es mantinguin la partida per a les organitzacions de les delegacions de Posits.

El servei de telèfons

De «La Tribuna»:

«La protesta en marcha. — Arreca y se convertirá en estruendo apocalíptico, que oírán hasta los muertos en las guerras púnicas. El clamor se extiende y la protesta contra la Administración es cada vez más tumultuosa y más enérgica.

Y tanta es la razón que asiste al público, víctima de la corroída máquina del Estado, que hasta sus mismos servidores se colocan de parte de los protestantes. El señor Vallbona, digno jefe de esta Central telefónica, en una entrevista con un compañero de «El Día Gráfico», ha arremetido, valiente y elocuentemente, contra la rómora del Estado, contra las enormes trabas burocráticas y contra las ficciones parlamentarias, causadas todas ellas de la desesperante situación en que se hallan los 12.000 abonados a quienes únicamente se explota sin servirles.

El Estado, con esa insolente apatía que caracteriza a la mayor parte de sus servidores, permitió que la poderosa empresa que explotaba el servicio dejase incumplido el pliego de condiciones que la obligaba, durante los dos últimos años de explotación.

Y esta no era cuestión política, ni tenía con ella que ver nada. Era consecuencia del tinglado inicuo que se nos hace pagar a todos para que engorden unos cuantos. La Administración debió prever la reversión del servicio telefónico urbano de Barcelona y tener preparado ya ese material que aún tardará DOS AÑOS en estar dispuesto y colocado en servicio, y no haber esperado a que la reversión fuese un hecho para empezar a tratar de material, de colocación, de sistemas y de revisión de precios de abonos. Aún las Cortes no han autorizado la inversión del dinero de que se está explotando al público, para que las reformas empiecen.

Y no sólo no se entrevé el mejoramiento del servicio durante esos DOS AÑOS que aún nos faltan para tener el buen régimen PROMETIDO, sino que, en vez de mejorar lo que había, cobrando menos porque el servicio es detestable, se han hecho 1.100 víctimas más, admitiendo nuevos abonados a la desesperación, a quienes se saca el dinero por tener un trasto inútil, muy parecido a los aparatos telefónicos que se usan en los países bien administrados.

Qué se va a hacer durante los DOS AÑOS que se tardará en poner en condiciones la red telefónica? Qué medida de equidad se aplicará? Como podremos decir que el Estado es serio, el pagándole un servicio como bueno, nos lo da pésimo y nos lo cobra como si ya hubiesen pasado esos DOS AÑOS dentro de los cuales se nos ofrece algo que por nuestra parte no seríamos capaces de avalor?

Esos DOS AÑOS, queridos lectores, van a ser como el cuento de la buena pipa.

Y entretanto, paciencia y más paciencia, que es una fase del talento de los tontos. Merecerán los abonados ese calificativo tan crudo que Urrecha aplica a los pacientes barceloneses, y que es el apelativo de un apreciable rumiante?»

De Societat

Se celebrà a l'altar major de la Puríssima Concepció de Barcelona l'enllaç matrimonial d'En Francesc de P. Baygual i Bas, fill del conegut industrial de Sabadell senyor Baygual, amb la senyoreta Maria Llobet Margenat, filla de l'advocat d'aquella ciutat, regidor i president de l'Acadèmia Catòlica, don Josep Llobet, apadrinant al nuvi els industrials Antoni de P. Llonch i Bonaventura Brutau, i a la núvia els diputats Ramon Picart i Domènec Fajó. Va ésser celebrant i va fer la plàtica sagrada l'arxiprest de Sabadell Domènec Pagès, prevere, el qual va impressionar vivament els assistents.

Després de la festa religiosa, va passar-se al Majestic Hotel d'Anglaterra, on va fer-se l'apat de boda, que amenitzà el Quintet de Zigans «Imperial», de Sabadell, continuant la festa després amb un ball que terminà a primers hores del vespre. No cal dir com donem l'enhorabona a les dues famílies al nuvi que han sortit en di-

recció a les capitals d'Itàlia, Suïssa i França.

A la Basílica de Nostra Dona de la Mercè han contractat matrimoni la senyoreta Miracle de Poreside i de Sarriera amb el jove ex-cronista de Salons de «Las Noticias» N'Antoni Cuyas i Lagrifa.

Benet la unió el reverend doctor Codina i foren testimonis, per part de la núvia, el comte de Solterra, el marquès de Marañao, el comte de Torresansa i En Josep Ponsich i de Sarriera, i per part del nuvi el marquès d'Allella, el comte de Guell i de Sant Pere de Ruiseñada i el marquès de Vilanova i Geltrú.

Els invitats foren obsequiats amb un banquet a l'Hotel Ritz.

A la nova parella, que ha sortit cap l'estranger, li desitgem moltes felicitats.

Diumenge fou l'últim dia del Concurs Hípic Internacional. Amb tal motiu, els terrenys del Reial Polo Jockey Club es van veure concorreguts d'una selecta concurrència. A les llotges i tribunes hi havien les principals famílies d'aquesta ciutat. Recordem els marquesos de Vilanova i Geltrú, San Roman de Ayala, de Camps, Villamediana, Castellflorit, Barbosa i de la Manresana, Hijosa d'Alava, del Amparo, Villaplana, de Cabanes, de Julià, comtes de Siciart, de Santa Maria de Sans, de Fígols; vescomte de La Laguna, baronessa d'Albi i de Maldà, senyores i senyoretes de Despujol de Ventosa, Sotolongo, vídua Monegal, Llorach de Mercader, Llauredó de Ferrer-Vidal, Foraster de Rivera, Ribas, vídua Boada, Reynosa de Pagès, Vidal Sala de Baixeras, Montey de García-Faria, Rocafort de Castellví, Llauder de Carré, Palau vídua Marfà, Reig de Bosch i Labrés, Suelves de Montagut, Vidal-Sala de Rocamora, Ribas de Ros, Castells de Coll, Sala d'Olivada, Berneí de Mercè, vídua Jover, etcètera, etc.

Fou cap al tard quan aquella selecta concurrència es traslladà al Passeig de Gràcia, on hi havia un nombre crescutíssim d'autos i cotxes.

El Concurs Hípic, es pot dir que és la festa que clou les de la present temporada. La nostra gent començarà dintre de poc a gaudir de les excel·lències de l'estiu.

Dilluns va tenir lloc la clausura de l'Exposició de Vanos i Pintes a casa de la senyoreta Isabel Llorach.

Surien cap al Nord els comtes de Campagna.

Ha estat demandada la mà de la senyoreta Montserrat Guimerà per al jove Eusebi Mallart.

FIVE

A la Casa-Mare de l'Institut de Religioses Dominiques Terciaries de l'Annunciata, de la ciutat de Vich, el diumenge passat, 2 d'aquest mes, va fer la seva professió religiosa perpètua la germana Teresa Lladent Comas. Fou apadrinada en tan solemne acte pels seus pares Ramon i Teresa.

La contribució

L'Arrendatària de la Recaptació de Contribucions ha format el següent itinerari per a la cobrança de les contribucions i impostos corresponents al primer trimestre en els pobles de les zones que a continuació es detallen, els dies que s'indiquen:

Zona de Granollers. — Canovelles, dia 5 de juliol; Castellersol, 10 i 11; Granollers, 5, 6 i 7; Mollet, 5 i 6; Montmeló, 7.

Zona de Vich. — Vich, dies 10 al 13; Manlleu, 15, 16 i 17; i Olost, 14.

Zona de Vilafranca del Penedès. — Santa Fe del Penedès, dia 5, i Subirats, 8 i 9.

Zona de Vilanova i Geltrú. — Sitges, dies 6, 7 i 8, i Vilanova i Geltrú del 9 al 13.

Anuncis oficials

LA COMPANYIA DELS CAMINS

DE FERRO DEL NORD

treu a concurs l'adjudicació de les operacions de descàrrega de vaixells que conduixin carbó per a la dita Companyia al port de Barcelona.

Els que desitgin pendre part en aquest concurs poden dirigir-se al senyor Agent comercial en aquesta ciutat a l'estació del Nord, de nou a dotze, els dies feiners, perquè els informi del plec de condicions i altres requisits necessaris.

La data que se celebrará l'obertura dels plecs rebuts serà la del 14 de l'actual, en les oficines de la divisió comercial de la Companyia del Nord.

Rei, edifici B.—Madrid.

ELS ACTES D'AFI

LES GRANDIOSES MANIFESTACIONS NACIONALISTES

Organització dels Actes d'Afirmació Catalana

L'ASSEMBLEA

Dia 8. — A les quatre de la tarda. Lliga regionalista.

Per acord de la Comissió d'Acció Política tenen dret (i diríem obligació) d'assistir a l'Assemblea:

Els senadors.

Els diputats a Corts.

Els diputats de la Mancomunitat.

L'alcalde i els regidors de Barcelona.

Els alcaldes o representants de les minories nacionalistes dels municipis caps de partit judicial.

Els presidents de les societats adherides o un representant d'aquestes.

Tots els qui vulguin assistir-hi, hauran d'inscriure's prèviament a la Secretaria de la Lliga Regionalista — Boters, 4 — on els serà donada la credencial d'assembleista.

Els representants de minories municipals nacionalistes hauran de presentar, en l'acte de la inscripció, un document en el qual consti la delegació de llurs companys de consistori.

Els presidents o delegats de societats, l'acord de la Junta Directiva adherint-se a l'Assemblea i delegant-los per assistir-hi.

NOTES: Les societats que no estiguin expressa i oficialment adherides a la Lliga Regionalista poden fer-ho abans del diumenge.

Els que tinguin dret d'assistir a l'Assemblea i no puguin assistir-hi, se'ls prega que trametin l'adhesió.

EL MITING

Dia 9. — A les onze del matí. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 2.ª).

Comunicacions

Porten a la Plaça d'Espanya (Arenes) des de diferents indrets de Barcelona, les següents línies de tramvies:

Rambles, Arenes, Sans: Núm. 1 (bandera blava).

Astiller, Drassanes, Rambles, Arenes: Núms. 27 i 33 (bandera groga).

Oriental, Pelayo, Arenes: Núm. 28 (bandera groga amb ratlla blava).

Bordeta, Arenes, Rambles, Drassanes: Núm. 52 (bandera groga amb ratlla vermella).

Plaça de Catalunya, Collblanch: Núm. 58 (bandera blava).

Marina, Corts Catalanes, Arenes, Sans: Núm. 56 (bandera blava).

Plaça Palau, Marquès del Duero, Arenes, Sans: Núm. 57 (bandera blava).

De la Plaça d'Espanya (Arenes) al Palau de l'Art Modern (uns 300 metres) hi haurà servei d'autòmnibus.

Les portes del miting s'obriran a les deu del matí.

Hi ha dues portes, la de Ponent, per la qual hauran d'entrar els que hi vagin a peu o en autòmnibus, i la de Llevant (carrer de Lleyda), per la qual hauran d'entrar els que hi vagin en cotxe o auto particular.

A la porta haurà d'ésser remès el tiquet corresponent.

NOTA: Fora molt convenient que dintre la sala del miting els assistents es col·loquessin cap al cantó de les portes per on hauran de sortir per a entrar a la sala de l'apat. Grans rtols ho indicaran.

L'APAT

Dia 9. — A la una de la tarda. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 1.ª).

CANVI DE TIQUETS

El primer tros del tiquet-rebut, que diu «Apat monstre», ha d'ésser canviat pel butlletí d'entrada a l'apat, en el qual es designa el número o lletra de la taula, el número del seient i la porta per on s'ha d'entrar a la sala de l'apat.

El canvi del tiquet-rebut pel butlletí d'entrada es farà:

A la Lliga Regionalista (Boters 4) des de demà al migdia al disabte, a les deu del vespre

A les quixetes col·locades a les portes del Palau de l'Art Modern des de les nou del matí del dia 9.

Els assistents que vulguin seure plegats, hauran de presentar junts, al canvi, els tiquets-rebuts.

No és possible fer canvis de butlletins una vegada remesos ni reservar-ne, sinó és per taules completes.

LES PORTES D'ENTRADA

Com va fer-se en l'apat del Parc Güell i amb objecte d'evitar contracorrents i topades de les carrues de gent, a cada butlletí s'indica, ultrà la taula i el seient, la porta d'entrada.

Les portes seran quatre: dues exteriors i dues interiors, aquestes des de la sala del miting.

Les exteriors són:

Porta núm. 1 de Ponent. Els que hagin d'utilitzar-la, segons indicació del butlletí, deuen sortir de la sala del miting per la porta també dita de Ponent.

Porta núm. 4 de Llevant. Els que hagin d'utilitzar-la hauran de sortir de la sala del miting per la porta dita també de Llevant.

Portes núms. 2 i 3 interiors; comuniquen la sala del miting amb la de l'apat.

L'OGANITZACIO DE LES TAULES

Cada taula va marcada amb un número, del 1 al 35, amb passadís que les parteix, o amb una lletra. Sobre cada plat hi va el número del seient, els parells a la dreta, els senyors a l'esquerra, mirant la presidència.

Seguint aquestes instruccions, en pocs minuts i sense molèsties, poden quedar asseguts tots els assistents.

Les recomanem en gran manera.

Per a començar el dinar, es donaran dos tocs de campana: un de prevenció, i cinc minuts després el d'execució.

Reunió de districtes

Acabat l'apat, serà bo que els que formin agrupacions foranes no es moguin dels seients corresponents, per a fer més factible les reunions amb la Comissió d'Acció Política.

Venda de tiquets

Llocs on se'n venen

Centres polítics

Lliga Regionalista, Boters, 4.

LA VEU DE CATALUNYA, Escudellers, 10 bis.

Casal Nacionalista de la Barceloneta, Mar, 16.

Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras 208.

Ateneu Obrer del Districte II, Mercaders, 38.

«Catalunya», Associació Autonomista del Districte V, Nou de la Rambla, 16.

Ateneu Autonomista del Districte VI, Plaça dels Angels, 2.

Casino de Sans, Sans, núm. 114.

Casino Regionalista de la Bordeta, Sagunto, 2.

Lliga Regionalista de la Creu Coberta, Corts, 380.

Ateneu «Democràcia», Aragó, 135.

Juventut de Les Corts, Plaça Concòrdia, 10.

Lliga Regionalista de Gràcia, Salmerón, 73.

Centre Autonomista Català de Sant Gervasi, Passatge Mulet, 14.

Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, Sant Andreu, 146.

Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia, Plaça Santes Creus, 2.

Ateneu Obrer Català de Sant Martí, Plaça Mercat, 2.

Ateneu Nacionalista Verdaguier, Nàpols, 215.

Centre Regionalista de Sarrià, Cuyàs, 14.

Establiments particulars

Llibreria Puig i Alfonso, Plaça Nova.

L'Atlàntida, Alegria, 23, Barceloneta.

Galeries Layetanes, Corts Catalanes.

La Lionesa, confiteria, Portaferrissa, 7.

Botiga de quadros, Fill de Pere Amigó: Petritxol, 10.

Orsola, Solà i C.ª, mosaics, Plaça Universitat, 5.

Manuel Farreras, magatzem, Mendizábal, 22.

Mas i Roca, camisseria, Portaferrissa, 24 i 26.

Successors de Modest Amar, joieria, Argenteria, 65.

Josep Matas, colmado, Travessera, 137, Gràcia.

AL DIA

Els acords de l'Assemblea

Tothom es pregunta, i molts ho pregunten al cronista, creient-lo sabedor de moltes coses: Què acordarà l'Assemblea?

L'Assemblea del dia 8, màxima representació del catalanisme, organitzat sota la bandera de la Lliga Regionalista, serà una Assemblea deliberant: acordarà allò que la majoria consideri millor per a Catalunya.

La Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva tasca, sotmetent-la a l'aprovació de l'Assemblea, i exposarà, després, el seu pensament per a l'acció a fer en l'esdevenidor.

Ni que coneguéssim aquest pensament podríem endevinar els acords de l'Assemblea. Es de creure que serà guiada per l'ardent amor a Catalunya que senten tots els assembleístes; que, som, tota actuació política, no podrà tenir la mirada gaire lluny de l'actualitat. Que en política l'ideal es pot posar a l'horitzó, però l'actuació s'ha d'adaptar a les circumstàncies.

Es de creure que acordarà «actuar», és a dir, treballar. Una Assemblea que acordés com una mena d'autosuggerió de l'amor a Catalunya, que actués (?) com una penya de café o casino, o sia, parlar molt de catalanisme, creure's més catalanista que ningú... i després deixar passar temps i els fets sense usar-lo bé i aprofitar-lo, fóra això una penya d'amics i res més.

El treballar és el distintiu, la significació de la Lliga Regionalista: els homes de la Lliga treballen sempre, fins quan no es veu llur treball. No deixen cap interès, cap càrrec de cap dels problemes de Catalunya o que a Catalunya afectin, sense intervenir-hi. Els homes de la Lliga no treballen sols a Madrid, a la Mancomunitat o als Ajuntaments: treballen a les societats econòmiques, a les comissions especials, en organismes de tota mena. A cada moment, en cada assumpte, en cada problema, una mica de treball. I així van preparant Catalunya.

Una Assemblea d'homes de l'organització de la Lliga Regionalista ha d'ésser una Assemblea de treball.

Això sí que es pot endevinar, com a resultat de l'Assemblea: una intensificació de tota la tasca catalanista.

POL

La Federació Monàrquica Autonomista

La Comissió d'Acció Política ha rebut la següent lletra:

«Sr. President de la Lliga Regionalista.

Ciutat.

Honorable senyor i amic: Reunida la ponència de la Federació Monàrquica Autonomista de Catalunya, a l'objecte de determinar l'actitud que havia de pendre en vista dels actes que organitza la Lliga Regionalista, fins de manifestar-vos que serà un gran honor per aquesta Federació assistir al miting i apat del dia 9, coadjuvant així a la defensa del front català i de l'autonomia de Catalunya; no assistint a l'Assemblea del dia 8 per estimar-la un acte de l'organització interna de l'entitat de la vostra digna presidència.

Vostre afm. s. s. i amic. — Joan Maluquer Viladot.

Barcelona 3 de juliol de 1922.

No cal dir amb quina efusió ha estat acceptada la col·laboració de la prestigiosa entitat que de fa temps treballa al costat de la Lliga Regionalista per l'autonomia de Catalunya. El senyor Abadal, en nom de la Comissió d'Acció Política, ha respost a la lletra amb els termes que es mereix.

ACCIÓ CATALANA

ELS DEL 8 I EL 9 NO TINDRAN PRECEDENTS

La Comissió d'Acció Política de la Lliga al poble de Catalunya

La Lliga Regionalista convoca el poble de Catalunya als grans actes que s'han de celebrar els dies 8 i 9 de juliol.

En primer terme, per afirmar, amb més força que mai, que persisteix indestructible la voluntat del poble d'obtenir el reconeixement i la consagració de la seva autonomia.

En segon lloc, per a marcar l'orientació a seguir en les circumstàncies presents.

En els darrers temps, la situació del món, per una banda, les circumstàncies de la nostra terra, per altra, han fet aparèixer més samorta l'actuació del catalanisme polític. I com a conseqüència, a fora, esperits superficials, han cregut que podien esborrar del qüestionari polític espanyol el problema de Catalunya. I a casa nostra, una part de l'opinió catalana s'ha desorientat: alguns, oblidant el camí recorregut, han proclamat el fracàs de la política intervencionista i evolutiva; i una part del nostre poble s'ha deixat envair per un sentit de pessimisme descoratjador, sense tenir en compte que tots els moviments polítics tenen el llur ritme i que la santa continuïtat és condició indispensable de victòria.

Davant d'aquest estat d'esperit, que podria ésser pernicios per a la nostra terra, la Lliga Regionalista vol fer, una vegada més, afirmació de catalanisme, demostrant que pot variar, adaptant-se a les circumstàncies, la tàctica política; però que intervenint en el poder o lluitant en l'oposició, callant o actuant, conserva la unitat essencial de les conviccions catalanistes. Vol demostrar que el seu silenci no pot interpretar-se com afebliment dels seus ideals. I aspira a obtenir de l'organització nacionalista un ample vot de confiança que permeti als homes directores de la Lliga Regionalista emprendre amb més braó, noves campanyes.

No és aquest el moment de precisar-ne l'orientació i el sentit, que hauran de concretar-se com a resultat de les deliberacions de l'Assemblea que es prepara. Cal, no obstant, ja des d'ara proclamar que, siguin quines vulguin, no tindrà eficàcia l'esforç mentre no sigui la catalanitat nota essencial de totes les manifestacions de vida del nostre poble, mentre amb l'entusiasme i la unió de tots els qui sentin els ideals autonomistes no s'ofegui la veu d'aquells que entre nosaltres tenen l'audàcia de presentar-se com enemics sistemàtics de les aspiracions, no sols polítiques, sinó fins culturals i econòmiques de Catalunya.

A iniciar aquesta acció tendeixen els actes que es preparen.

La Lliga Regionalista demana a tots aquells homes representatius, per raó dels càrrecs que desempenyen en les Corts, en la Mancomunitat, en els Ajuntaments, en les Associacions polítiques, que a través de les mutacions dels temps i de la diversitat de les circumstàncies, han vingut atorgant-li llur confiança, que concorrin a prendre part en les deliberacions de l'Assemblea, en les quals, al mateix temps que la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva actuació passada, es marcarà el camí a seguir en l'esdevenidor. I trida a tot el poble de Catalunya perquè amb la seva assistència i amb el seu entusiasme doni, a l'acció que s'ha d'emprendre, la consagració i la força indispensable perquè tingui eficàcia.

Raimon d'Abadal. — Francesc Cambó. — Lluís Duran i Ventosa. — Josep Puig i Cadafalch. — Joan Ventosa i Calvell.

L'èxit assegurat

Segueixen les inscripcions

Durant el dilluns i el dimarts, fins al migdia, van fer-se

627 inscripcions

fins al migdia d'avui

741 més

miting i àpat monstre del dia 9.

Cobert que sigui el nombre exigut per la cabuda

NO ES DONARÀ UN TIQUET MES

LA SUBSCRIPCIO ES TANCA DEMA, DHOUS, AL VESPRE

Les Idees i les Imatges

INJUSTIFICACIONS

Heu's aquí unes breus línies de complement la matge de les notes anteriors.

El descontent no és pas sempre, ni de molt, el que té més motius de descontentament.

L'incompatibilitat no és pas, sovintejadament, el que més raons d'incompatibilitat pot invocar.

El desarrelat no és pas, per regla general, el més afectat per un major nombre de causes de desarrelament.

Adhuc l'expatriat no sol ésser altra cosa, en el fons, que la víctima volguda d'una expatriació voluntària.

JOSEP MARIA JUNOY

De Sant Sadurn de Noya

Ens assabentem de Sant Sadurn de Noya que entre els molts inscrits per als actes de diumenge hi ha nou dames.

D'altres indrets també sabem que s'han inscrit senyores i senyoretetes.

De Gandesa

De les llunyanes terres de la comarca de Gandesa ens arriben la vinda de representants de tots els pobles, que han acollit amb gran entusiasme la notícia de la celebració dels actes d'afirmació catalana.

8.000 vanos per a l'àpat

Han estat oferits per la casa J. Vi-laró 8.000 vanos d'obsequi als concurrents a l'àpat monstre del dia 9. Així és que cada comensal podrà disposar d'un vano i endur-se'l una vegada finit l'àpat.

Polítiques

LA CONSTITUCIO DEFINITIVA DE L'AJUNTAMENT DE BADALONA

El dilluns passat l'Ajuntament de la veïna ciutat celebrà sessió, constituint-se definitivament, després de totes les vexacions del Govern, de les quals ja hem donat compte als nostres lectors, promogudes pel diputat albista senyor Torres.

La jugada no li ha reeixit al senyor Torres, i malgrat tots els reproables actes de caciquisme que ha hagut de patir el poble de Badalona, aquest ha pogut conservar una majoria nacionalista elegida lliurement en les darreres eleccions, que governi i administri els seus interessos.

En haver de proveir-se les vacants de segon tinent i síndic primer, degudes al sorteig efectuat en virtut del qual cessaren en aquests càrrecs els regidors senyors Serra i Giralt, que els ocupaven respectivament, es palesà la continuïtat de la majoria, formada pels nostres amics, ja que foren elegits els senyors Josep Queralt i Clapés pel primer càrrec i el senyor Francesc Bacas i Campmany pel segon, per dotze vots contra sis en blanc de les minories nacionalista republicana i torrista. Deixaren d'assistir a la sessió tres regidors de la majoria i un torrista.

L'Ajuntament, doncs, ha quedat constituït de la següent manera: 16 regidors de la Conjunció badalonina (nacionalistes i afins) 2 nacionalistes republicans i 5 torristes.

DE MADRID

Avui han arribat de Madrid el conseller de la Mancomunitat senyor Vallès i Pujals i el diputat a Corts senyor Aunós.

La Diputació de València

SABEN els nostres lectors que la Diputació de València ha aprovat per unanimitat i sense discussió una proposició, presentada pel senyor Moliner i sotscrita pels senyors Bataller, Monforte, Flores i Serrano, establint la cooficialitat del valencià per als documents, les deliberacions i les actes d'aquella Corporació.

Aquesta decisió patriòtica dels germans de València és digna de tots els aplaudiments i ha estat rebuda a la Catalunya estricta amb l'afecte que cal. Nostra Parla i altres entitats catalanistes de Barcelona han endreçat a la Diputació de València telegrams i comunicacions de felicitació i encoratjament. No cal dir que LA VEU DE CATALUNYA uníx la seva veu germanívola a aquest chor de lloances i felicitacions ben merescudes.

Si el sol acte d'aprovar aquesta proposició honora ja l'alt patriotisme de la Diputació de València, encara és més notable i més digna d'aplaudiment la motivació d'aquesta actitud.

Diu la proposició aprovada que amb ella la Diputació solemnitzarà l'acte de rebre per al seu ús i conservació la gloriosa Casa de l'Antiga Generalitat del Regne de València. Es a dir, que, al moment d'entrar els diputats de València a la Casa Pairal de llur Regne antic, han sentit la necessitat de restaurar oficialment la parla gloriosa que fou instrument de cultura i de govern de llurs avantpassats. Així ha esdevingut alhora una doble restauració, espiritual i material. Sembla que les pedres del Palau de la Generalitat serven el ressò evocador de la història de València i que en entrar-hi els diputats actuals han sentit la veu reveladora dels segles, parlant el llenguatge pairal, el llenguatge del Rei Conqueridor i d'Auzies March.

Aquesta singular coincidència entre l'arqueologia i la política, aquesta noble identificació entre la tradició i el progrés, aquesta espiritual conjunció de la història amb l'actualitat, desvetlladora de l'esdevenidor, demostra que el moviment nacionalista, a la Catalunya estricta, com a la Gran Catalunya, a Barcelona com a València, no és una regressió, sinó una restauració.

I perquè és una restauració és essencialment afirmatiu, constructiu, progressiu, i dona fruits de benedició i eficàcia.

El nostre front únic

ENCARA no s'han celebrat els grandiosos actes d'afirmació catalana anunciats per als dies 8 i 9 de l'actual i ja ha començat l'ofensiva dels enemics de la causa de Catalunya. L'inevitable *Imparcial* — encara *El Imparcial* — publica un article de l'inevitable senyor Amós Salvador — encara D. Amós — preguntant quan acabaran les mascarades nacionalistes i excitant l'opinió pública de les terres no catalanes d'Espanya contra la Lliga i els homes de la Lliga.

Ha estat dit moltes vegades que el sector ètnic que ha vingut dirigint secularment la política espanyola i assumint-ne el nom i la representació, no posseïa el sentit de la ironia. Si el tingués, no fóra realment possible que a Madrid parlessin impunement de mascarades els senyors d'*El Imparcial* i les patums que simbolitzen una política de decadència i incomprensió dels problemes vius.

Aquesta indignació, aquesta provatura de mobilització, aquesta ofensiva dels tradicionals enemics de la causa de Catalunya a la premsa i a la política de Madrid, demostra que segueixen tenint llur característica fàbia de la vida; aquella atàvica por de la veritat que els fa defugir els problemes vius, que els fa ajornar sempre les decisions més inajornables i que els impedeix, com si damunt d'ells posés una maledicció històrica, arribar mai oportunament a les solucions inevitables.

Però si els enemics de la causa de Catalunya, entestats en llur concepte anacrònic de la convivència, senten instintivament tota la transcendència dels actes imminents d'afirmació catalana, el poble nacionalista de Catalunya té la consciència viva de la importància de l'hora actual i ha respost a la veu previsor dels cabdills amb una unanimitat esplèndida, amb una unanimitat que fa concebre les més encoratjadores esperances.

Davant els obstacles que amunteguen per a entrebancar la marxa ascensional de Catalunya la incomprensió i l'hostilitat, cal que tots els catalans constituïm el nostre front únic, aquest front únic que és condició indispensable per aconseguir la victòria.

ELS ACTES D'AFIRMA

LES GRANDIOSES MANIFESTACIONS NACIONALISTES

Organització dels Actes d'Afirmació Catalana

L'ASSEMBLEA

Dia 8. — A les quatre de la tarda. Lliga regionalista.

Per acord de la Comissió d'Acció Política tenen dret (i diriem obligació) d'assistir a l'Assemblea:

Els senadors.

Els diputats a Corts.

Els diputats de la Mancomunitat.

L'alcalde i els regidors de Barcelona.

Els alcaldes o representants de les minories nacionalistes dels municipis caps de partit judicial.

Els presidents de les societats adherides o un representant d'aquestes.

Tots els qui vulguin assistir-hi, hauran d'inscriure's prèviament a la Secretaria de la Lliga Regionalista — Boters, 4 — on els serà donada la credencial d'assembleista.

Els representants de minories municipals nacionalistes hauran de presentar, en l'acte de la inscripció, un document en el qual consti la delegació de llurs companys de consistori.

Els presidents o delegats de societats, l'acord de la Jutge Directiva adherint-se a l'Assemblea i delegant-los per assistir-hi.

NOTES: Les societats que no estiguin expressa i oficialment adherides a la Lliga Regionalista poden fer-ho abans del diumenge.

Els que tinguin dret d'assistir a l'Assemblea i no puguin assistir-hi, se'ls prega que trametin l'adhesió.

EL MITING

Dia 9. — A les onze del matí. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 2.ª).

Comunicacions

Porten a la Plaça d'Espanya (Arenes) des de diferents indrets de Barcelona, les següents línies de tramvies:

Rambles, Arenes, Sans: Núm. 1 (bandera blava).

Astiller, Drassanes, Rambles, Arenes: Núms. 27 i 33 (bandera groga).

Oriental, Pelayo, Arenes: Núm. 28 (bandera groga amb ratlla blava).

Bordeta, Arenes, Rambles, Drassanes: Núm. 52 (bandera groga amb ratlla vermella).

Plaça de Catalunya, Collblanch: Núm. 58 (bandera blava).

Marina, Corts Catalanes, Arenes, Sans: Núm. 56 (bandera blava).

Plaça Palau, Marquès del Duero, Arenes, Sans: Núm. 57 (bandera blava).

De la Plaça d'Espanya (Arenes) al Palau de l'Art Modern (uns 300 metres) hi haurà servei d'autòmnibus.

Les portes del miting s'obriran a les deu del matí.

Hi ha dues portes, la de Ponent, per la qual hauran d'entrar els que hi vagin a peu o en autòmnibus, i la de Llevant (carrer de Lleyda), per la qual hauran d'entrar els que hi vagin en cotxe o auto particular.

A la porta haurà d'ésser remès el tiquet corresponent.

NOTA: Fora molt convenient que dintre la sala del miting els assistents es col·loquessin cap al cantó de les portes per on hauran de sortir per a entrar a la sala de l'apat. Grans rotls ho indicaran.

L'APAT

Dia 9. — A la una de la tarda. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 1.ª).

CANVI DE TIQUETS

El primer tros del tiquet-rebut, que diu «Apat monstre», ha d'ésser canviat pel butlletí d'entrada a l'apat, en el qual es designa el número o lletra de la taula, el número del seient i la porta per on s'ha d'entrar a la sala de l'apat.

El canvi del tiquet-rebut pel butlletí d'entrada es farà:

A la Lliga Regionalista (Boters 4) des de demà al migdia al dissabte, a les deu del vespre

A les quixetes col·locades a les portes del Palau de l'Art Modern des de les nou del matí del dia 9.

Els assistents que vulguin seure plegats, hauran de presentar junts, al canvi, els tiquets-rebut.

No és possible fer canvis de butlletins una vegada remesos ni reservar-ne, sinó és per taules completes.

LES PORTES D'ENTRADA

Com va fer-se en l'apat del Parc Güell i amb objecte d'evitar contracorrents i topades de les carrues de gent, a cada butlletí s'indica, ultra la taula i el seient, la porta d'entrada.

Les portes seran quatre: dues exteriors i dues interiors, aquestes des de la sala del miting.

Les exteriors són:

Porta núm. 1 de Ponent. Els que hagin d'utilitzar-la, segons indicació del butlletí, deuen sortir de la sala del miting per la porta també dita de Ponent.

Porta núm. 4 de Llevant. Els que hagin d'utilitzar-la hauran de sortir de la sala del miting per la porta dita també de Llevant.

Portes núms. 2 i 3 interiors; comuniquen la sala del miting amb la de l'apat.

L'OGANITZACIO DE LES TAULES

Cada taula va marcada amb un número, del 1 al 35, amb passadís que les parteix, o amb una lletra. Sobre cada plat hi va el número del seient, els parells a la dreta, els senyors a l'esquerra, mirant la presidència.

Seguint aquestes instruccions, en pocs minuts i sense molèsties, poden quedar asseguts tots els assistents.

Les recomanem en gran manera.

Per a començar el dinar, es donaran dos tocs de campana: un de prevenció, i cinc minuts després el d'execució.

Reunió de districtes

Acabat l'apat, serà bo que els que formin agrupacions foranes no es moguin dels seients corresponents, per a fer més factible les reunions amb la Comissió d'Acció Política.

Venda de tiquets

Llocs on se'n venen

Centres polítics

Lliga Regionalista, Boters, 4.
LA VEU DE CATALUNYA, Escudellers, 10 bis.
Casal Nacionalista de la Barceloneta, Mar, 16.
Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras 208.
Ateneu Obrer del Districte II, Mercaders, 38.
«Catalunya», Associació Autonomista del Districte V, Nou de la Rambla, 16.
Ateneu Autonomista del Districte VI, Plaça dels Angels, 2.
Casino de Sans, Sans, núm. 114.
Casino Regionalista de la Bordeta, Sagunto, 2.
Lliga Regionalista de la Creu Coberta, Corts, 380.
Ateneu «Democràcia», Aragó, 135.
Joventut de Les Corts, Plaça Concòrdia, 10.
Lliga Regionalista de Gràcia, Salmerón, 73.
Centre Autonomista Català de Sant Gervasi, Passatge Mulet, 14.
Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, Sant Andreu, 146.
Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia, Plaça Santes Creus, 2.
Ateneu Obrer Català de Sant Martí, Plaça Mercat, 2.
Ateneu Nacionalista Verdader, Nàpols, 215.
Centre Regionalista de Sarrià, Cuyàs, 14.

Establiments particulars

Llibreria Puig i Alfonso, Plaça Nova.
L'Atlàntida, Alegria, 23, Barceloneta.
Galeries Layetanes, Corts Catalanes.
La Lionesa, confiteria, Portaferrissa, 7.
Botiga de quadros, Fill de Pere Amigó: Petritxol, 10.
Orsola, Solà i C.ª, mosàics, Plaça Universitat, 5.
Manuel Farreras, magatzem, Mendizábal, 22.
Mas i Roca, camiseria, Portaferrissa, 24 i 26.
Successors de Modest Amar, joieria, Argenteria, 65.
Josep Matas, colmado, Travessera, 137, Gràcia.

AL DIA

Els acords de l'Assemblea

Tothom es pregunta, i molts ho pregunten al cronista, creient-lo sabedor de moltes coses: Què acordarà l'Assemblea?

L'Assemblea del dia 8, màxima representació del catalanisme, organitzat sota la bandera de la Lliga Regionalista, serà una Assemblea deliberant: acordarà allò que la majoria consideri millor per a Catalunya.

La Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva tasca, sotmetent-la a l'aprovació de l'Assemblea, i exposarà, després, el seu pensament per a l'acció a fer en l'esdevinidor.

Ni que coneguéssim aquest pensament podríem endevinar els acords de l'Assemblea. Es de creure que serà guiada per l'ardent amor a Catalunya que senten tots els assembleístes: que, som tota actuació política, no podrà tenir la mirada gaire lluny de l'actualitat. Que en política l'ideal es pot posar a l'horitzó, però l'actuació s'ha d'adaptar a les circumstàncies.

Es de creure que acordarà «actuar», és a dir, treballar. Una Assemblea que acordés com una mena d'auto-suggestió de l'amor a Catalunya, que actues (?) com una penya de cafè o casino, o sia, parlar molt de catalanisme, creure's més catalanista que ningú... i després deixar passar temps i els fets sense usar-los bé i aprofitar-los, fora això una penya d'amics i res més.

El treballar és el distintiu, la significació de la Lliga Regionalista: els homes de la Lliga treballen sempre, fins quan no es veu llur treball. No deixen cap interès, cap càrrec de cap dels problemes de Catalunya o que a Catalunya afectin, sense intervenir-hi. Els homes de la Lliga no treballen sols a Madrid, a la Mancomunitat o als Ajuntaments; treballen a les societats econòmiques, a les comissions especials, en organismes de tota mena. A cada moment, en cada assumpte, en cada problema, una mica de treball. I així van preparant Catalunya.

Una Assemblea d'homes de l'organització de la Lliga Regionalista ha d'ésser una Assemblea de treball.

Això sí que es pot endevinar, com a resultat de l'Assemblea: una intensificació de tota la tasca catalanista.

POL

La Federació Monàrquica Autonomista

La Comissió d'Acció Política ha rebut la següent lletra:

«Sr. President de la Lliga Regionalista.

Ciutat.

Honorable senyor i amic: Reunida la ponència de la Federació Monàrquica Autonomista de Catalunya, a l'objecte de determinar l'actitud que havia de pendre en vista dels actes que organitza la Lliga Regionalista, fins de manifestar-vos que serà un gran honor per aquesta Federació assistir al miting i apat del dia 9, coadjuvant així a la defensa del front català i de l'autonomia de Catalunya; no assistint a l'Assemblea del dia 8 per estimar-la un acte de l'organització interna de l'entitat de la vostra digna presidència.

Vostre afm. s. s. i amic. — Joan Maluquer Viladot.

Barcelona 3 de juliol de 1922.

No cal dir amb quina efusió ha estat acceptada la col·laboració de la prestigiosa entitat que de fa temps treballa al costat de la Lliga Regionalista per l'autonomia de Catalunya. El senyor Abadal, en nom de la Comissió d'Acció Política, ha respost a la lletra amb els termes que es mereix.

AFIRMACIÓ CATALANA

ELS DIES DEL 8 I EL 9 NO TINDRAN PRECEDENTS

La Comissió d'Acció Política de la Lliga al poble de Catalunya

La Lliga Regionalista convoca el poble de Catalunya als grans actes que s'han de celebrar els dies 8 i 9 de juliol.

En primer terme, per afirmar, amb més força que mai, que persisteix indestructible la voluntat del poble d'obtenir el reconeixement i la consagració de la seva autonomia.

En segon lloc, per a marcar l'orientació a seguir en les circumstàncies presents.

En els darrers temps, la situació del món, per una banda, les circumstàncies de la nostra terra, per altra, han fet aparèixer més sumorta l'actuació del catalanisme polític. I com a conseqüència, a fora, esperits superficials, han cregut que podien esborrar del qüestionari polític espanyol el problema de Catalunya. I a casa nostra, una part de l'opinió catalana s'ha desorientat: alguns, oblidant el camí recorregut, han proclamat el fracàs de la política intervencionista i evolutiva; i una part del nostre poble s'ha deixat envair per un sentit de pessimisme descoratjador, sense tenir en compte que tots els moviments polítics tenen el llur ritme i que la santa continuïtat és condició indispensable de victòria.

Davant d'aquest estat d'esperit, que podria ésser pernicios per a la nostra terra, la Lliga Regionalista vol fer, una vegada més, afirmació de catalanisme, demostrant que pot variar, adaptant-se a les circumstàncies, la tàctica política; però que intervenint en el poder o lluitant en l'oposició, callant o actuant, conserva la unitat essencial de les conviccions catalanistes. Vol demostrar que el seu silenci no pot interpretar-se com afebliment dels seus ideals. I aspira a obtenir de l'organització nacionalista un ample vot de confiança que permeti als homes directores de la Lliga Regionalista emprendre amb més braó, noves campanyes.

No és aquest el moment de precisar-ne l'orientació i el sentit, que hauran de concretar-se com a resultat de les deliberacions de l'Assemblea que es prepara. Cal, no obstant, ja des d'ara proclamar que, siguin quines vulguin, no tindrà eficàcia l'esforç mentre no sigui la catalanitat nota essencial de totes les manifestacions de vida del nostre poble, mentre amb l'entusiasme i la unió de tots els qui sentin els ideals autonomistes no s'ofegui la veu d'aquells que entre nosaltres tenen l'audàcia de presentar-se com enemics sistemàtics de les aspiracions, no sols polítiques, sinó fins culturals i econòmiques de Catalunya.

A iniciar aquesta acció tendeixen els actes que es preparen.

La Lliga Regionalista demana a tots aquells homes representatius, per raó dels càrrecs que desempenyen en les Corts, en la Mancomunitat, en els Ajuntaments, en les Associacions polítiques, que a través de les mutacions dels temps i de la diversitat de les circumstàncies, han vingut atorgant-li llur confiança, que concorrin a prendre part en les deliberacions de l'Assemblea, en les quals, al mateix temps que la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva actuació passada, es marcarà el camí a seguir en l'esdevenidor. I crida a tot el poble de Catalunya perquè amb la seva assistència i amb el seu entusiasme doni, a l'acció que s'ha d'emprendre, la consagració i la força indispensable perquè tingui eficàcia.

Raimon d'Abadal. — Francesc Cambó. — Lluís Duran i Ventosa. — Josep Puig i Cadafalch. — Joan Ventosa i Calvell.

L'èxit assegurat

Segueixen les inscripcions

Durant el dilluns i el dimarts, fins al migdia, van fer-se

627 inscripcions

i fins al migdia d'avui

741 més

al míting i àpat monstre del dia 9.

Cobert que sigui el nombre exigít per la cabuda

NO ES DONARÀ UN TIQUET MES

LA SUBSCRIPCIÓ ES TANCA DEMA, D'HOUS, AL VESPRE

Les Idees i les Imatges

INJUSTIFICACIONS

Heu's aquí unes breus línies de complement la marge de les notes anteriors:

El descontent no és pas sempre, ni de molt, el que té més motius de descontentament.

L'incompatibilitat no és pas, sovintejadament, el que més raons d'incompatibilitat pot invocar.

El desarratellat no és pas, per regla general, el més afectat per un major nombre de causes de desarrelament.

Adhuc l'expatriat no sol ésser altra cosa, en el fons, que la víctima volguda d'una expatriació voluntària.

JOSEP MARIA JUNOY

De Sant Sadurní de Noya

Ens assabenten de Sant Sadurní de Noya que entre els molts inscrits per als actes de diumenge hi ha nou dames.

D'altres indrets també sabem que s'han inscrit senyores i senyoretetes.

De Gandesa

De les llunyanes terres de la comarca de Gandesa ens arriben la vinda de representants de tots els pobles, que han acollit amb gran entusiasme la notícia de la celebració dels actes d'afirmació catalana.

8.000 vanos per a l'àpat

Han estat oferits per la casa J. Vi-laró 8.000 vanos d'obsequi als concurrents a l'àpat monstre del dia 9. Així és que cada comensal podrà disposar d'un vano i endur-s'el una vegada finit l'àpat.

Polítiques

LA CONSTITUCIÓ DEFINITIVA DE L'AJUNTAMENT DE BADALONA

El dilluns passat l'Ajuntament de la veïna ciutat celebrà sessió, constituint-se definitivament, després de totes les vexacions del Govern, de les quals ja hem donat compte als nostres lectors, promogudes pel diputat albista senyor Torres.

La jugada no li ha reeixit al senyor Torres, i malgrat tots els reprotables actes de caciquisme que ha hagut de patir el poble de Badalona, aquest ha pogut conservar una majoria nacionalista elegida lliurement en les darreres eleccions, que governi i administri els seus interessos.

En haver de proveir-se les vacants de segon tinent i sindic primer, degudes al sorteig efectuat en virtut del qual cessaren en aquests càrrecs els regidors senyors Serra i Giralt, que els ocupaven respectivament, es palesà la continuïtat de la majoria, formada pels nostres amics, ja que foren elegits els senyors Josep Queralt i Clapés pel primer càrrec i el senyor Francesc Bacàs i Campmany pel segon, per dotze vots contra sis en blanc de les minories nacionalista republicana i torrista. Deixaren d'assistir a la sessió tres regidors de la majoria i un torrista.

L'Ajuntament, doncs, ha quedat constituït de la següent manera: 16 regidors de la Conjuncció badalonina (nacionalistes i afins) 2 nacionalistes republicans i 5 torristes.

DE MADRID

Avui han arribat de Madrid al conseller de la Mancomunitat senyor Vallès i Pujals i el diputat a Corts senyor Aunós.

La Diputació de València

SABEN els nostres lectors que la Diputació de València ha aprovat per unanimitat i sense discussió una proposició, presentada pel senyor Moliner i sotscrita pels senyors Bataller, Monforte, Flores i Serrano, establint la cooficialitat del valencià per als documents, les deliberacions i les actes d'aquella Corporació.

Aquesta decisió patriòtica dels germans de València és digna de tots els aplaudiments i ha estat rebuda a la Catalunya estricta amb l'afecte que cal. Nostra Parla i altres entitats catalanistes de Barcelona han endreçat a la Diputació de València telegrams i comunicacions de felicitació i encoratjament. No cal dir que LA VEU DE CATALUNYA uneix la seva veu germanívola a aquest chor de lloances i felicitacions ben merescudes.

Si el sol acte d'aprovar aquesta proposició honora ja l'alt patriotisme de la Diputació de València, encara és més notable i més digna d'aplaudiment la motivació d'aquesta actitud.

Diu la proposició aprovada que amb ella la Diputació solemnitzarà l'acte de rebre per al seu ús i conservació la gloriosa Casa de l'Antiga Generalitat del Regne de València. Es a dir, que, al moment d'entrar els diputats de València a la Casa Pairal de llur Regne antic, han sentit la necessitat de restaurar oficialment la parla gloriós que fou instrument de cultura i de govern de llurs avantpassats. Així ha esdevingut alhora una doble restauració, espiritual i material. Sembla que les pedres del Palau de la Generalitat serveixen el ressò evocador de la història de València i que en entrar-hi els diputats actuals han sentit la veu reveladora dels segles, parlant el llenguatge pairal, el llenguatge del Rei Conqueridor i d'Auzies March.

Aquesta singular coincidència entre l'arqueologia i la política, aquesta noble identificació entre la tradició i el progrés, aquesta espiritual conjunció de la història amb l'actualitat, desvetlladora de l'esdevenidor, demostra que el moviment nacionalista, a la Catalunya estricta, com a la Gran Catalunya, a Barcelona com a València, no és una regressió, sinó una restauració.

I perquè és una restauració és essencialment afirmatiu, constructiu, progressiu, i dona fruits de benedicció i eficàcia.

El nostre front únic

ENCARA no s'han celebrat els grandiosos actes d'afirmació catalana anunciats per als dies 8 i 9 de l'actual i ja ha començat l'ofensiva dels enemics de la causa de Catalunya. L'inevitable *Imparcial* — encara *El Imparcial* — publica un article de l'inevitable senyor Amós Salvador — encara D. Amós — preguntant quan acabaran les mascarades nacionalistes i excitant l'opinió pública de les terres no catalanes d'Espanya contra la Lliga i els homes de la Lliga.

Ha estat dit moltes vegades que el sector ètnic que ha vingut dirigint secularment la política espanyola i assumint-ne el nom i la representació, no posseïa el sentit de la ironia. Si el tingues, no fóra realment possible que a Madrid parlessin impunement de mascarades els senyors d'*El Imparcial* i les patums que simbolitzen una política de decadència i incomprensió dels problemes vius.

Aquesta indignació, aquesta provatura de mobilització, aquesta ofensiva dels tradicionals enemics de la causa de Catalunya a la premsa i a la política de Madrid, demostra que segueixen tenint llur característica fàbia de la vida, aquella atàvica por de la veritat que els fa defugir els problemes vius, que els fa ajornar sempre les decisions més inajornables i que els impedeix, com si damunt d'ells posés una maledicció històrica, arribar mai oportunament a les solucions inevitables.

Però si els enemics de la causa de Catalunya, entestats en llur concepte anacrònic de la convivència, senten instintivament tota la transcendència dels actes imminents d'afirmació catalana, el poble nacionalista de Catalunya té la consciència viva de la importància de l'hora actual i ha respost a la veu previsora dels cabdills amb una unanimitat esplèndida, amb una unanimitat que fa concebre les més encoratjadores esperances.

Davant els obstacles que amunteguen per a entrebancar la marxa ascensional de Catalunya la incomprensió i l'hostilitat, cal que tots els catalans constituïm el nostre front únic, aquest front únic que és condició indispensable per aconseguir la victòria.

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

Del robatori de la joieria Carreras

Sembla que aquest robatori està ja del tot descobert, mantenint-se la reserva perquè falten alguns caps a lligar.

Dintre d'un matalàs d'una casa de Manlleu foren trobades part de les joies robades, detenint-se a Pere Bayona Cortés, germà del Hogater del pis, el qual hi havia anat des de Barcelona dissabte a la nit.

Ha estat reconegut pel senyor Carreras.

Detenció

Ha estat posat a disposició del comandant de Marina Sebastià Gracia, per amenaces i intentar agredir el capità del palibot portuguès «Atlas».

PENINSULA

LLEIS SANCIONADES

Madrid, 5, 2 tarda. La Mesa del Congrés ha sotmes aquest matí a la sanció reglamentària les següents lleis:

Emissió de polisses especials per a caixes centrals de dipòsit marítim que en concepte de petits arbitris es fixaran en els permisos per a determinar aprofitaments a les zones marítimes-terrestres.

Organitzant el cos de bussos de l'armada i creant una escola anexas als submarinistes.

Recompensa al comandant metge don Josep Aznar Gómez.

Disposant que els destins d'ajudants de camp exercits per caps de l'exèrcit, siguin considerats, als efectes d'aptitud per a l'ascens, com destins tècnics de plantilla amb l'especialitat de cada arma o cos.

Proveïment d'aigües per a Santurce (Biscaya).

Idem idem per a les viles de Durango i Vergara.

Autoritzant al Govern per ratificar el conveni entre Espanya i l'Argentina, relatiu a la condició dels obrers de tots dos països, víctimes d'accidents de treball.

Declarant compromesos entre els terrenys sotmesos a colonització les muntanyes denominades Grandeza del Prado, a Pontepedra, i Rafi de la Caña, a Ciudad Real.

Ratificació del conveni sobre atur forçós acordat a la conferència de Washington i del conveni sobre empleu de les dones, abans i després de la maternitat, acordat en la mateixa conferència.

Comprement entre els terrenys sotmesos a colonització les muntanyes de Lenisca i Manaderos i Valdecoñejos a Huelva i els d'Higuera i Valle a Cáceres, i els de Gabío i Verdiguero a Huelva.

Concessió dels beneficis de la llei de 8 de juliol de 1898 a pobles de menys de 6.000 habitants, en el referent a la constitució de les comunitats d'agricultors.

Segregant de l'Ajuntament d'Ayamonte el barri de Puente Carrero i agregant-lo a la Illa Cristina.

Pensió al mestre Bretón.

Modificant la legislació penal i processal en matèria de contraban i defraudació.

Autoritzant al Govern per a ratificar les esmenes al pacte de la Lliga de les Nacions.

EL MATI AL CONGRES

Responent a la invitació feta pel cap del Govern als seus amics, han estat bastants els diputats ministerials que han acudit aquest matí a la Cambra popular.

Hi ha hagut en els primers moments bastant rebombori per suposar-se que els elements clervistes es proposaven plantejar una discussió prèvia per a la discussió de l'articulat de pressupostos; però els tals anuncis no s'han confirmat i s'ha discutit tranquil·lament la totalitat de l'articulat.

PROPOSICIÓN

Firmada pel senyor Gascón i Marín, s'ha presentat al Congrés aquest matí la següent proposició de reforma del reglament de la Cambra:

L'article 66 del reglament de la Cambra quedarà redactat així:

La Comissió de pressupostos, amb igual caràcter de permanent, es componrà de deu individus designats per la Comissió permanent d'Hisenda i de tres designats per cada una de les tres Comissions dels restants departaments ministerials.

Per a fer tal designació, cada un dels individus que constitueixen les Comissions permanents, a fi d'assegurar la representació de les minories, podrà incloure en la papereta de votació els noms en la d'Hisenda i dos en les restants.

UNA ESMENA

Firmada pels diputats Romeo, Rodríguez (don Leonardo), Benítez de Lugo, Gascón i Marín, Barcia, Besteiro i Cánovas, s'ha presentat a l'articulat del pressupost relatiu a les exencions a favor dels Municipis i del pagament per l'Estat del contingent carcerari, la següent esmena:

El 50 per cent serà rebaixat el primer any a tots els Ajuntaments d'Espanya i l'altre 50 per cent en el segon.

En el successiu, tota disposició que es dicti eximint a un Ajuntament d'un impost a favor de l'Estat i dels que paguin a l'Estat, o cedint-los tot o part d'altre, es publicarà a la «Gaceta» i serà aplicable a tots els Ajuntaments d'Espanya.

Així mateix es procedirà a revisar les actuals exempcions i les que es declarin subsistents a favor d'un Ajuntament, seran aplicables a tots els que sol·licitin iguals exempció.

REUNIO DEL CONSELL

Madrid, 5, 4'15 tarda.

A dos quarts d'una de la tarda s'han reunit els ministres a la Presidència per a celebrar Consell.

A un quart d'una ha arribat el senyor Sánchez Guerra, manifestant que venia del Palau, on havia despatxat amb el Rei, posant a la firma dos Decrets: un nomenant vocal de la Junta de Protecció a la Producció Nacional, en representació de l'Estat Major de l'Armada, al vicealmirall don Antoni Biondi, i un altre designant vocal de la dita Junta en nom de la Marina al vicealmirall don Francisco Butler.

El ministre de Foment ha dit que no portava al Consell cap assumpte.

El ministre d'Instrucció pública ha manifestat que era portador d'alguns expedients de tràmit per a realitzar obres en diversos edificis de cultura i ensenyament.

El ministre d'Estat ha dit que portava diversos papers i notes relacionades amb el tractat comercial amb França.

—Es parlarà en el Consell del problema de Tànger? — ha preguntat un periodista.

—Probablement — ha contestat el senyor Fernández Prada. — Tant el president com jo donarem compte de les converses que hem tingut amb els ambaixadors d'Espanya a París i Londres sobre el problema de Tànger. És clar que sols parlarem d'impressions, puix no tenim notícies concretes sobre la futura conferència.

El ministre del Treball ha manifestat que pensava donar compte als seus companys del Reglament que ha redactat per a l'execució de la llei de cases barates.

El ministre de Marina ha dit que havia posat a la firma del Rei alguns Decrets de personal.

Els ministres han esmorzat a la Presidència i han continuat reunits fins a l'hora d'acudir a les Cambres.

UN ARTICLE D'AMOS SALVADOR

«El Imparcial» publica un extensíssim article firmat per l'ex-ministre liberal don Amós Salvador que titula «Separatismo disfrazado». Hay que acabar con la mascarada.

Diu que s'ha d'acabar amb la mascarada regionalista, puix es tracta de persones que s'han disfressat amb els noms de nacionalistes, catalanistes, autonomistes, regionalistes, descentralitzadors, etc., i són separatistes.

Creu que tothom té llibertat de pensar com vulgui, en tot llinatge de matèries; però quan les opinions són causa de delictes no s'han de tolerar.

Recorda que ja advertí a En Moret el perill del moviment i l'invità a combatre'l, però En Moret no li féu cas perquè creia que el moviment moriria per si sol.

Quasi tothom pensa com Moret i avui es veu que tots estaven equivocats.

Censura que no solament s'hagi ajudat als regionalistes amb la nostra passivitat, sinó amb nombroses concessions, com les de permetre'ls emprar el català en els rètols dels carrers, en els objectes dels Museus, en els documents i actes de llurs organismes i fins en els missatges dirigits al Rei.

Altres vegades — diu — hem tolerat EL USO INDECENTE DE LAS BANDERAS REGIONALES, REBAJANDO EL QUE ES DEBIDO A LA QUE REPRESENTA A LA PATRIA UNICA.

NOTA DEL CONSELL

Madrid, 5, 5'15 tarda.

A ls cinc ha arribat al Congrés el sots-secretari de la Presidència, facilitant als periodistes la següent nota del Consell:

«El Consell s'ha dedicat exclusivament a l'estudi d'expedients i qüestions administratives.

Es van examinar dues proposicions de llei sotmeses a l'estudi del Consell, en compliment dels preceptes reglamentaris del Congrés.

El ministre d'Estat donà compte de l'informe relatiu al tractat comercial amb França, i aquest fou aprovat.

El ministre de la governació féu una exposició en el relatiu al règim municipal de subsistències, essent aprovat un decret sobre el mateix, així com un altre creant el Patronat de Les Hurdas.

S'aprovaren els estatuts del Banc d'Espanya, el reglament per a l'aplicació de la llei de Cases Barates, la concessió de la dècima a l'Ajuntament de Saragossa i diversos expedients de tràmit de tots els ministres.

EL TRACTAT AMB FRANÇA

Demà es ratificarà el tractat amb França.

ELS PRESONERS

En arribar al Congrés el ministre d'Estat, li han preguntat els periodistes sobre la certesa d'un rumor que arriba des de Tànger, segons el qual està a punt d'aconseguir-se el rescat dels presoners d'Àldir.

El senyor Fernández Prada ha contestat que desgraciadament no tenia fundament el rumor i que no és precisament de Tànger d'on espera el Govern notícies d'aquesta índole.

El ministre ha confirmat que hi ha tres gestions diferents anualades per a obtenir el rescat dels captius.

CONGRES

Madrid, 5, 2 tarda.

A un quart d'onze obre la sessió el comte de Bugallal.

El banc blau, desert.

Als escons, uns vint diputats.

Continua la discussió de la totalitat de l'articulat de la llei de pressupostos.

El senyor RIU consum un torn en contra.

Combat el sistema de crèdits ampliables, contrari a la llei de comptabilitat i que sustrau al coneixement de les Corts la inversió dels sacrificis del contribuent.

(Entra a la Cambra el ministre de Finances.)

Parla de la reforma tributària i afirma que tal com ha sortit del Senat, en lloc d'augmentar-los, minvarà els ingressos del Tresor.

Estima que el pressupost que es discuteix es liquidarà amb un dèficit molt major que l'anunciat pel ministre de Finances.

El senyor COLOMBI, per la comissió, li contesta breument.

El senyor RIU rectifica.

El senyor DELGADO BENITEZ consum el segon torn en contra la totalitat.

Parla en nom del senyor Alcalá Zamora, el qual no es troba a la Cambra, i diu que en l'articulat de la llei que s'està discutint no es compleix la llei de comptabilitat.

El senyor WAIS, per la comissió, li contesta estranyant-se que un parlamentari tan expert com el senyor Alcalá Zamora digui que no s'ha complert la llei de comptabilitat.

Precisament ahir es va reunir la comissió i tornà a avui a reunir-se, per anar rectificant articles.

El senyor BALPARDA consum altre torn en contra.

Diu que la labor del Govern és absolutament ineficax, no tan sols per a preparar el pèrver d'Espanya, sinó també per a resoldre el greu problema urgent de governar el país.

Demana que no es tanquin les Corts sense donar compte a aquestes del tractat comercial amb França.

El senyor BERNARD, de la comissió, li contesta.

Protesta del que s'anomena vici de gastar, vici que no s'ha de remeiar malgrat les reduccions que la comissió ha portat a cap.

El senyor NOUGUES. — Això, digui-ho S. S. al Govern.

El senyor BALPARDA rectifica, qualificant d'extruïtes algunes de les paraules pronunciades pel senyor Bernard.

El senyor BERNARD. — Això és una grolleria.

El PRESIDENT, que és el marquès de Ariluce de Ibarra, intervé per a pregar al senyor Balparda que retiri la paraula exabrupte, i al senyor Bernard que faci el mateix amb la paraula grolleria.

El senyor BERNARD. — Queda sols en descortesia.

El senyor BALPARDA opina que la paraula exabrupte no té res de descortès.

Es donen mútues explicacions, a desig del president, els senyors Balparda i Bernard.

Es suspèn el debat i s'ajunya la sessió a la una i cinc minuts de la tarda.

Madrid, 5, 4'15 tarda.

A la tarda s'obre la sessió a les 3'35, amb escassos diputats als escons, i una calor sufocant.

Presideix el senyor Bugallal, i al banc blau pren seient el ministre d'Estat.

S'aprova l'acta.

Precis i preguntes.

El senyor CORNEJO protesta contra l'aplicació d'un Decret que vulnera la llei hipotecària.

El senyor MARTINEZ CAMPOS anuncia una interpel·lació sobre extralimitacions en el càrrec de governador civil de Madrid.

El senyor ALVAREZ ARRANZ sol·licita un torn en aquesta interpel·lació.

El PRESIDENT ofereix traslladar l'anunci al ministre de la Governació i assenyalar dia per a explicar-la si aquest l'accepta.

El senyor SARRADELL apoya la proposició que ahir es va llegir demanant explicacions al Govern sobre les gestions realitzades des de juliol anterior fins a la data per al rescat dels presoners que són a Alhucemas.

El ministre d'ESTAT li contesta i diu que el Govern anterior gestionà vivament el rescat dels presoners, fins al punt que arribà un moment en què es cregué immediata l'libertat.

Exposa les condicions que imposava Abd-el-Krim, ja conegudes, i diu que accedirà-hi, sobretot la relativa a la devolució dels moros presos, en el nostre poder, era reconèixer en Abd-el-Krim un poder omnimode, sobre tot el nostre protectorat.

(Segons costum antic en aquest ministre, s'expressa en to tan baix, que gairebé no se senten les seves paraules.)

Es refereix després a les gestions de l'actual Govern, essent freqüentment interromput pel senyor Barcia.

Diu el ministre que en encarregar-se de la cartera expedí un telegrama expressant el seu desig de reprendre les interrompudes negociacions per al rescat.

Contestant a una altra interrupció del senyor Barcia, diu que ell només tenia notícia d'unes condicions i d'un termini imposat pel Govern espanyol.

Madrid, 5, 5'15 tarda.

Afegeix el ministre d'Estat que els successos d'Alhucemas obligaren a una altra ruptura de les negociacions.

Manifesta que el ministeri d'Estat tingué el criteri de no rebutjar cap proposta per al rescat, però creia que totes havien de subordinar-se a una idea d'unitat i marxar d'acord amb l'Alt Comissari.

Per això autoritzà la intervenció de dos representants del ministeri d'Estat per a les negociacions, i això ho sabia l'Alt Comissari.

La intransigència de gener estava molt esmortida pel malg i s'arribà a creure que l'alliberació seria fàcil.

Desgraciadament els optimismes no es confirmaren i tornarem a les dilacions i als obstacles, i així estem avui.

Amb una voluntat que un dia està inclinada a cedir i al dia següent es mostra contrària, no hi ha Govern que pugui fer res pràctic, perquè les seves gestions s'estrellen contra la versatilitat del contrari.

No obstant, declara que està disposat a seguir treballant amb el més gran interès per a aconseguir el rescat dels presoners.

El senyor SARRADELL proposa que aquest debat es converteixi en interpel·lació, perquè puguin intervenir hi altres diputats.

El PRESIDENT, d'acord amb el ministre d'Estat, hi accedeix i declara refirada la proposició.

El senyor SARRADELL fa ús de la paraula i diu que, encara que ni afirma ni nega, en el seu ànim va guanyant terreny la idea per molts sustentada que són homes espanyols els que s'oposen al rescat dels presoners.

L'alliberació d'aquests, ultra l'aspecte sentimental, és qüestió de dignitat nacional.

Es necessari a més a més que aquest assumpte dels presoners surti del misteri que l'embolcalla.

Al·ludeix a la negociació per a rescatar als enginyers militars, de què ja s'ha parlat altres vegades, lamentant que el Govern ho impedis.

El senyor CIERVA. — Jo vaig impedir que una arma de l'exèrcit negociés amb independència de les altres.

El senyor SARRADELL. — L'arma res tenia que veure amb això. Les negociacions eren de caràcter particular, puix les portava un caporal d'enginyers i és inacceptable que l'arma atorgués la seva representació a un caporal.

Parla de les negociacions en què es féu intervenir al general Basori i censura que el Govern es negués a pactar amb un moro que es titulava representant de la nació rifeña i en canvi ho fes amb el moro «Pajarito», que es deia cap de l'estat major de Abd-el-Krim i era saludat pels notres oficials i acollit a la comandàcia militar d'Alhucemas.

Diu que el senyor Lerroux, que ha estat l'iniciador d'unes gestions particulars de rescat, podria dir qual com sobre les dificultats amb què topa per a fer-les.

Abd-el-Krim ha donat sempre condicions categòriques i concretes i sols ha imposat dues condicions.

Tots els que han negociat han pat sempre amb obstacles per a seguir.

Pregunta al Govern si es compromet a fer que cap autoritat militar de la nostra zona posi cap obstacle a aquestes gestions i puguin entrar sortir els negociadors del camp enemic.

Si així es fa, quedaran moltes coses aclarides.

A Abd-el-Krim se li ha donat ja personalitat suficient per a fer amb ell un tractat de pau i el del rescat sol seria un incident.

SENAT

Madrid, 5, 5'15 tarda.

Presideix el senyor Sánchez de Toca, començant la sessió a les quatre menys vint minuts.

Al banc blau, el ministre de Marina.

Precis i preguntes.

El senyor ELIAS DE MOLINS formula un prec encaminat a que pels tots els mitjans possibles es perseguís la falsificació dels vins.

El senyor GARCIA VAQUERO diu que s'està constituint una societat de vinyadors per a aquest efecte, demana que s'adhreixin a ella els vinyadors de la província de Tarragona.

El senyor ELIAS DE MOLINS mostra conforme amb l'exposat pel senyor Garcia Vaquero.

Ordre del dia.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es posa a discussió el dictamen de la comissió de pressupostos i vot particulars sobre la secció quinta, el ministeri de Marina, per a l'any econòmic de 1922-23.

El senyor PALOMO consumeix un torn contra la totalitat del dictamen.

Es dol que Espanya no s'hagi subutilitzat dels avantatges de tenir un litoral extensíssim per a engrandir la seva Marina, tant de guerra com mercant.

Entén que tot el que afecta a la marina mercant ha de dependre del ministeri de Marina.

Recorda que Espanya deu tota la seva grandesa a la marina i afirma que la decadència nacional està íntimament unida amb el descuit en què es tenen els serveis de l'armada.

El discurs d'En Cambó sobre el Marroc

(Reproduït de l'extracte oficial del Congrés dels Diputats, corresponent al dia 30 de juny de 1922)

El senyor CAMBÓ: Señores diputados, espero que al final de mi intervención el señor presidente del Consejo de ministros deberá reconocer que he cumplido la palabra que ayer públicamente le di de no entorpecer la aprobación del presupuesto, de consumir brevísimos tiempo y de demostrar que mi intervención era innecesaria y que no podía yo sostener respecto al presupuesto de Marruecos el criterio que voy a exponer, sin enlazarlo con el concepto que tengo de los servicios que en el presupuesto vienen dotados.

En el presupuesto de Marruecos, y alabo por ello al Gobierno, los gastos vienen perfectamente definidos; se atiende en concepto separado los que se estima que han de ser gastos permanentes de nuestra acción en Marruecos, que se cifran en 233 millones, y los que han de ser originados por la campaña pendiente, que se cifran en 66 millones de pesetas. Lo considero un acierto, porque estimo que en el problema de Marruecos debe separarse en absoluto lo que es la campaña actual de lo que es el problema de Marruecos; y el primer comentario — y mis afirmaciones posteriores deberán confirmarlo —, en cuanto a los gastos permanentes, es que los 233 millones me parecen una cantidad enormemente excesiva; que entiendo que España ni puede ni debe llevar el sacrificio permanente a cargo de nuestro presupuesto a tal extremo; y en cuanto a los gastos extraordinarios para la terminación de la campaña actual, que, o son extraordinariamente excesivos, si la campaña está terminada, o son notoriamente insuficientes si la campaña no ha concluido.

Por último, señores diputados, que estableciendo la separación que es, indíqueme, hablo en primer término, de la campaña actual. No tengo por qué recordar las circunstancias que la impulsaron, ni las causas dolorosísimas que la motivaron. Vino un momento, en julio del año último, en que España no tenía opción, en que España tenía que realizar un enérgico esfuerzo militar, porque el no hacerlo significaba que los moros ocupaban la plaza de Melilla, que nos habíamos de Melilla, que en la zona occidental, donde teníamos cabillas fieles, se sublevaban contra nosotros, que quedábamos deshonrados ante el mundo y nuestro Ejército totalmente desprestigiado. Ante estos hechos no hubo ni diversidad de opiniones entre los hombres públicos ni vacilaciones en el país; reconoció todo el mundo que era un deber inexcusable de España realizar un gran esfuerzo militar para salvar las consecuencias inevitables de aquel desastre. Hay que reconocer, señores diputados, que el Gobierno que entonces se encargó del Poder encontró en todos los hombres públicos y en España entera todos los concursos, todas las facilidades, todos los estímulos, y hay que reconocer también que hasta el mes de enero, hasta la toma de Dar Drius, el espíritu público acompañó a nuestro Ejército en su campaña; que estuvo vibrante el espíritu público en España, lamentando quizá lentitudes que, siendo — es posible — inevitables, al pueblo español le parecían excesivas. La campaña en Oriente, que era la campaña que exigían, que provocaban los sucesos de julio, tenía una finalidad: descongestionar Melilla y llegar hasta el punto de la llanura del Kert, que previamente había fijado el Gobierno; el Ejército tenía un misión militar clarísima que cumplir, el pueblo español sabía adonde tenía que ir nuestro Ejército, y le acompañaba con su anhelo, con su adhesión, con su entusiasmo. Hay que recordar que la campaña la provocaron los sucesos de julio, que esta campaña, la de la zona oriental, no de la zona occidental, es cosa absolutamente distinta de lo que en esta última ha tenido que realizarse y que se hubiese realizado igualmente sin los sucesos de julio.

Después de ocupado Dar Drius, empezó la vacilación en el Gobierno y vino la vacilación en el país, y se planteó a aquel Gobierno el gran interrogante de si debía darse o no por terminada la campaña militar. Hay que reconocer, señores diputados, que si bien todos los objetivos que el Gobierno y el alto comisario habían concertado estaban cumplidos, se ha-

bía producido un hecho con que no contaba nadie, y es que los moros se retiraban ante nuestro avance, que no se combatiera apenas en las llanuras del Kert, que las cabillas emigrasen de los territorios que siempre habían ocupado, que pesara más una orden, una disciplina, que su egoísmo y el cariño a sus casas y a sus bienes. El hecho es que detrás del avance de nuestro ejército quedaba el desierto.

En el mes de febrero, llegado el ejército a Dar Drius, tuvo el Gobierno que deliberar, se celebraron las conferencias de Pizarra, y no es un misterio para nadie (no tengo yo que revelar nada que no sea de todos conocidos) que aquel Gobierno adoptó el acuerdo de no estimar cumplida, con la ocupación de Dar Drius, la finalidad político-militar de la campaña, y señaló como medida inexcusable, que entendió deber de patriotismo, otra finalidad político-militar. Tampoco es un misterio para muchos que yo, en aquel momento, hube de formular una disconformidad total, radical, con mis restantes compañeros de Gobierno, hasta el punto de plantear a mi ilustre amigo el señor Maura el caso de conciencia de si podía continuar en un Gobierno con el cual estaba en disconformidad absoluta, total, respecto de cuál debía ser el final objetivo político-militar de la campaña. Reconocía yo la perturbación que implicaba para aquel Gobierno el que el ministro de Hacienda abandonara su cargo al acercarse el plazo en que tenía que presentar el Presupuesto y la reforma tributaria, así como por la causa que provocaba el disenso, y ofrecí al señor presidente del Consejo de ministros que continuaría en mi cargo el tiempo necesario para que el Gobierno estudiara la ejecución de aquel plan, pero que si en el estudio que hiciera no llegaba al convencimiento, que yo tenía, de que era temerario, y acordaba llevarlo a cabo, en aquel momento tenía yo que separarme del Gobierno.

Cayó el Gobierno sin haber enunciado aquella finalidad, pero sin haber iniciado su ejecución.

Parece ser, señores diputados, que el Gobierno actual ha abandonado lo que el Gobierno anterior estimó, con mi disenso, finalidad obligada político-militar de la campaña de Marruecos; pero he de decir que si yo entendía aquello un error — podía equivocarme —, habéis de convenir conmigo (y en esto no cabe equivocación) que lo peor que puede ocurrir es que se mantenga al país en estado de inquietud, de tensión, de zozobra, y a un ejército de 150.000 hombres en armas sin tenerse señalado un objetivo político-militar. El objetivo político-militar puede mantener el espíritu público en España, la moral en el ejército. Un ejército en campaña, sin objetivo político-militar, es un ejército condenado fatalmente a la desmoralización, y no hay espíritu público que pueda mantenerse ante la incertidumbre.

Yo entiendo entonces, señores diputados, que el objetivo político-militar que había acordado aquel Gobierno, no solamente era costoso, no solamente era arriesgado, no solamente lo estimaba mucho más adecuado para ir al fracaso que al éxito, sino que lo consideraba innecesario y contraproducente, por creer — como explicaba después — que la acción militar, cuando no tenga una finalidad vindicativa inexcusable, no sólo no prospera, sino que es la dificultad mayor para llegar al establecimiento del Protectorado.

Y es notorio, señores diputados, lo es desde el mes de febrero, que nuestra acción en África no tiene finalidad conocida; que ha empezado la depresión del espíritu público de España; que en España se cuentan los millones que se invierten; que el ministro de Hacienda ha de estar alarmadísimo al ver cómo se están agotando los fondos de Tesorería, cómo se le plantea próximamente un difícil problema de Tesorería si subsiste la sangría económica de Marruecos. La opinión pública en España, como no se le ha dado un ideal, una finalidad, siente únicamente la carga y la pesadumbre, y no siente ya ilusión ni entusiasmo. Y en Marruecos ocurre lo que es natural que ocurra: se va debilitando el espíritu militar en nuestro Ejército; por-

que no hay Ejército alguno (yo no quiero alabar ni censurar al nuestro) que estando en campaña sin que se le señale un objetivo, así sea el Ejército de mayor espíritu militar del mundo, no acabe de desmoralizarse. Nuestra inacción, la falta de finalidad, la situación actual de nuestro Ejército está envalentonando al enemigo; nosotros, retirándonos después de Dar Drius, nos retirábamos porque queríamos, después de haber llegado donde habíamos querido; llevamos meses sin avanzar un paso y es natural que el moro crea que no avanzamos porque no podemos, sin que pueda sospechar jamás que estamos así porque no hemos tenido tiempo de pensar si hemos de permanecer o avanzar.

Y hay un factor sobre el cual quiero llamar la atención. En África, hay nuestro Ejército, hay nuestros adversarios, hay los moros amigos; pero hay, aunque en forma desgraciadamente muy rudimentaria, un esbozo de colonización, unos poquísimos ciudadanos españoles que habían iniciado empresas de colonización. Yo he procurado informarme del estado de espíritu de ese esbozo de colonización que tenía España, y he podido averiguar que, excepto los tenderos de los centros donde está aglomerada la población militar, todos han liquidado o están liquidando sus negocios, la mayor parte se ha marchado ya y los demás se están marchando; no quedará dentro de una semana esbozo, resto de la acción colonizadora de España. Ha contribuido en buena parte a ello una abstención, una resistencia inconcebible del Gobierno español en una empresa que lo que menos debiera ser es guerrera, y en la que en el choque de las armas inveremos más de tres millones de dólares; hemos creído que no podíamos invertir cantidad alguna para indemnizar a los intereses de la colonización española que no supimos defender. Cuando no hemos sabido defenderlos ni en sus vidas, ni en sus haciendas, ni luego indemnizándolos, ¿qué es lo que fue el éxito de la actual campaña, volvería España en muchos años a tener ciudadanos dispuestos a ser colonos en nuestra zona de protectorado?

Digo, pues, señores diputados, que aún más apremiante que todo el problema de nuestro pervenir en Marruecos, de nuestro protectorado civil o militar, de nuestro campo de acción más o menos extenso, lo urgente, lo apremiante, lo sangrante, es el problema de la campaña actual. Y es preciso que frente a la campaña actual diga el Gobierno si entiende que la campaña ha terminado o si entiende que la campaña está abierta, si está abierta, que nos diga para qué. La acción militar a que nos obligó la agresión de julio pudo tener dos direcciones, dos finalidades: una, para demostrar a los moros, y a los extranjeros que a España no se le echa ignominiosamente de Marruecos; que nuestro Ejército, si puede huir en un momento de sorpresa, es capaz de reaccionar y de batirse y demostrar a nuestros amigos que somos un país fuerte que puede defenderlos, y obtener, en fin, un éxito puramente moral; lo que fué, en definitiva, la finalidad de la campaña de 1890-96. Sufrimos entonces un agravio, mandamos un ejército a vengar el agravio, con rapidez y brillantez que hemos echado de menos ahora; alcanzó éxitos militares, y luego, no sólo por imposiciones internacionales, sino por convencimiento del Gobierno español y de los caudillos de aquella guerra, nos retiramos, dando por cumplida nuestra misión, y el pueblo español quedó satisfechísimo, y no padeció nuestro honor, y después de aquella campaña vino el período de mayor prosperidad interior en nuestro país que se registró en el larguísimo reinado de Isabel II. Y otra finalidad puede ser la de enlazar la campaña actual a nuestra misión definitiva en África, aprovechando un agravio que se nos había inferido, que nos obligaba a una acción militar para etender la acción del Protectorado, para operar al enfermo en plena fiebre, para unir la zona oriental con la occidental, para extender la zona de ocupación, para llegar, como final de la campaña, a que en toda la zona que nos está atribuida no quedasen más que

amigos sometidos. Son dos soluciones y es preciso que optemos por una de las dos; y si se opta por la primera, hay que dar por terminada la campaña y hay que repatriar a las tropas y hay que decir que España ha conseguido todas las finalidades que se propuso; y si se opta por la segunda, hay que fijar una finalidad y decir la claramente y exponerla al Ejército y al Parlamento primero, y al país después, y que todos los jefes de fuerzas parlamentarias, todos los que tienen una responsabilidad y una solvencia política orienten al Gobierno y la digan si estiman que los resultados que con ese esfuerzo pueden alcanzarse compensan el sacrificio que se ha de imponer al país, y el país nos diría a nosotros si está o no dispuesto a soportar esos sacrificios.

En esa duda, señores diputados, yo no recato mi opinión: yo declaro que mi criterio es el de dar por terminada la campaña. Estaba situada Melilla, decían que nos echaban de Melilla; hemos permanecido en Melilla, hemos ocupado mucho más del campo necesario para defender Melilla; hemos atravesado las llanuras del Kert como hemos querido, casi sin combatir. Porque los moros se han retirado, siguiendo una táctica que les conviene, hemos de cometer la insensatez de irles a buscar a sus guaridas, donde únicamente podemos recoger el desastre?

Es preciso, pues, que sobre este particular ni las palabras del Gobierno ni las de ningún jefe de partido dejen sombra de duda, porque al país es posible que se le lleve a grandes sacrificios, si esos sacrificios tienen un objetivo y tienen un fin; pero ni el espíritu público en España ni el espíritu militar en África, pueden ya mantenerse más con la persistencia de una campaña cuya finalidad nadie conoce.

Y es preciso que Gobiernos y partidos, que todo el Parlamento, procuren evitar que se produzca un daño que se está ya iniciando, invitando una vez más a la tradicional pereza mental española a que tome un rotulo, una fachada, un telón, detrás del cual no hay nada como almodada para dormir la siesta, olvidándose de pensar en el verdadero problema que tenemos planteado. Es preciso que dejemos de hablar de si el cambio de comisario resuelve el problema; de si ese comisario ha de ser civil o militar. Frente a la campaña actual no hay más que esta dilema: ¿se ha cumplido o no se ha cumplido la finalidad perseguida? Al mayor genio de la guerra, al mayor genio de la colonización le mandáis a África sin haberle dicho qué tiene que hacer, y fracasará; en cambio, si a un hombre mediano le marcáis una finalidad, es posible la realice con éxito; pero conviene que la opinión pública no se distraiga con los rotulos y no se desvíe del verdadero problema.

Y vamos, señores diputados, a entrar en el otro problema de Marruecos, no de la campaña actual, que, como he dicho y repito, entiendo ha de desligarse del problema de Marruecos. Vamos a examinar el problema íntegro, y en cuanto a él he de decir que entiendo que es una enorme equivocación estimar que el problema de Marruecos es para nosotros un problema colonial, y orso que todas las comparaciones que hacemos con la acción francesa no nos podrán servir para nada, porque Francia tiene en Marruecos un problema colonial, y no lo tenemos nosotros. Nosotros ni buscamos territorios, ni buscamos vender productos, ni colocar emigrantes — pues nos falta gente en España —, ni recoger soldados, que es lo que buscan esas otras potencias en sus empresas coloniales. De manera, señores diputados, que conviene que de una vez convengamos — creo que hemos de convenir todos — en que Marruecos no es para nosotros ningún problema colonial.

Se ha dicho y lo respeto, aunque no me ha convencido nunca, que Marruecos es para nosotros un problema estratégico que es un problema militar; que el estar nosotros en Marruecos no jora nuestra posición estratégica ante una eventualidad de la guerra. Nunca he podido comprender eso; ante la eventualidad de ninguna guerra he podido comprender

que el estado en Marruecos aumente un milímetro nuestra potencia militar. ¡El Estrecho de Gibraltar! ¿Se cuidará Inglaterra de mantener libre el Estrecho? ¿Soñará nadie con la eventualidad de una guerra de España contra Inglaterra? Sería el único caso en que se plantease para nosotros el problema del Estrecho. Y, en este caso, ¿de qué nos serviría tener en Marruecos un ejército? Solamente para rendirse, porque no podríamos aprovisionarlo.

Entiendo yo, señores diputados, que Marruecos para España es, pura y exclusivamente, un problema político, y nada más que un problema político. Estamos en Marruecos, no porque hayamos querido, sino porque nos han obligado a ello; porque el litoral Norte de Marruecos es una pieza importantísima del complejísimo problema del equilibrio mediterráneo; somos nosotros una pieza de ese complejísimo organismo, una pieza que servimos, no un interés nuestro, sino un interés ajeno, puesto que facilitamos nosotros la concordia entre Inglaterra y Francia en el equilibrio del Mediterráneo. Estamos nosotros en la costa Norte de África, dominando el Estrecho, porque Inglaterra no puede consentir que allí esté situada una potencia que, en la eventualidad de una lucha, pudiese cerrarle la libertad del Estrecho. Para Inglaterra, la libertad del Estrecho es sustancial, es toda su política de próximo y de extremo Oriente, es Chipre, es Egipto, es la India, es todo su imperio colonial. Para nosotros, una península que tiene una fachada al Mediterráneo y otra al Atlántico, la libertad del Estrecho, ¿qué? Si estuviese cerrado el Estrecho de Gibraltar, para nosotros ¿qué? Tendríamos una puerta en el Atlántico y otra al Mediterráneo, y los ferrocarriles que comunican el Mediterráneo con el Atlántico.

Digo, pues, señores diputados, que nosotros estamos en África para servir una altísima finalidad política, para prestar un gran servicio a dos potencias, cuya amistad es esencial para España: a Inglaterra y a Francia.

Inglaterra quiere que estemos allí, no para que estemos nosotros, para que no esté Francia hoy, para que no estuviese Alemania ayer, para que no esté allí nunca ninguna gran potencia con la cual pueda estar en lucha. Pero, al resolver ese problema, Inglaterra no nos ha exigido nunca que ocupemos la totalidad de nuestra zona, que a Inglaterra eso no le importa; ni que realicemos, en tal forma o en tal otra, una obra de protectorado; nunca Inglaterra nos ha exigido que nos arruinemos para prestarle el servicio que le estamos prestando. No lo ha pedido nunca; pero eso en el Tratado que nos da esta zona no se nos fija plazo, ni se nos marca ritmo ni compás para nuestra acción en la zona del protectorado. Pero yo digo más, señores diputados: digo ante el Parlamento español que si algún día Inglaterra nos acusara, y el requerimiento de Inglaterra nos obligase a enormes sacrificios en Marruecos, entiendo que sería llegado el caso de recordarle que la libertad del Estrecho, tanto se mantiene estando nosotros en África y ella en Gibraltar, como estando nosotros en Gibraltar y ocupando ella la zona Norte de África.

Hoy, cuando tantos puntos en litigio tienen que resolver, y resolverán amistosamente, Inglaterra y Francia, ¿qué pudiese llegarse entre esos dos obligados amigos nuestros a un acuerdo que nos librase de la pesadumbre de nuestra intervención en los negocios africanos? Pero, por si eso no es posible, por si hemos de pagar nuestra amistad a esos dos países con esa intervención, conviene que examinemos, señores diputados, sin creamos e improvisar, en el prurito de jugar a gran potencia, problemas que no existen, a qué límites podemos reducir el cumplimiento de esa misión política que se nos ha asignado.

Cuando ayer al señor marqués de la Viesca, hoy al señor Romeo, muchas veces a otros estimadísimos compañeros míos, les oigo exponer el plan de obras a realizar en nuestra zona de protectorado, las carreteras, los ferrocarriles, las escuelas, los hospitales, estoy pensando: ¿pero qué ataque de generosidad fulminante nos

ha dado a los españoles o es que se trata de una nueva salida de Don Quijote, que, olvidando la hacienda propia, quieren cuidar la ajena? Cuando regateamos para lo nuestro, para aquello que crea riqueza y cultura en territorio español, para todo lo que puede producir rendimientos de impuestos y miserables pesetas, ¿quién nos obliga a estas dilapidaciones en nuestra zona de Marruecos? Y he llegado a la conclusión, señores diputados, de que esto se produce, en primer lugar, por la falsa idea de que para nosotros Marruecos es un problema colonial, y en segundo término, porque muchos diputados están tomando en serio eso que proclaman todos los países de que las empresas de protectorado son para esparcir la civilización y el progreso en los pueblos protegidos. Nada de eso; eso es la fachada, eso es el rótulo; las empresas de protectorado y colonización no tienen más finalidad que conquistar territorios, vender productos y obtener ganancias. Y nosotros no tenemos que servir en Marruecos ninguna de esas tres finalidades.

De manera, señores diputados, que yo entiendo que nuestra misión política, nuestro deber, ante nuestros amigos Francia e Inglaterra y el interés esencial y substancial español, se sirve retirándonos nosotros a la zona de la costa, a aquella zona costera que pueda de una manera segura y barata, muy barata, defenderse, y desde allí, no ser nosotros quienes preocupemos de las obras de protectorado a emprender, sino practicar realmente lo que en teoría es el protectorado: esperar que los protegidos se dirijan al protector, no ser un protector que violente al protegido. Y reducida la ocupación a lo indispensable para cumplir nuestro deber político, empezar por dar un ejemplo de admirable administración en esta reducidísima zona costera ocupada por nosotros; procurar que sea un modelo en obras públicas, en sanidad, en beneficencia, en cultura; que los extranjeros y los moros que la visiten vean que nosotros somos un pueblo de intensa civilización, y dejar de intervenir en absoluto en las zonas para las cuales no seamos requeridos. Y cuando nos pidan una carretera, separar primero que la pidan, que nos den todas sus garantías de que ellos van a ayudarnos en la construcción y a vigilarla y a cuidarla por lo mismo que nos la piden y la piden por interés suyo, y después, antes de construirla, ver si la carretera nos interesa tanto como cualquiera que esté pendiente de construcción en la más desamparada de las provincias españolas.

Tened la seguridad, señores del Gobierno y señores diputados, que para que los moros se acerquen a nosotros y nos supliquen como un favor lo que estamos empeñados en hacer a la fuerza y por violencia, no necesitamos más sino dejarlos tranquilos, no meternos en sus cosas, que no nos interesan, y tener la seguridad de que ellos, luego que hayan olvidado el período de nuestra actuación militar, vendrán a nosotros y vendrán más de prisa de lo que nos interesa, y seremos nosotros quienes tendremos que limitar la ejecución de las peticiones que nos formulen. Yo no sé, señores del Gobierno y señores diputados, si a Alhucemas llegaremos ni con grandes ejércitos por tierra, ni con grandes escuadras por mar, ni haciendo uso de formidables aparatos aéreos, pero sé que cuando queramos, llegarán a Alhucemas unos ingenieros con unas banderolas, unos instrumentos de sondeo, que proyectarán un puerto y lo construirán después, y que sin esfuerzo alguno habremos logrado lo único que allí nos interesa: que ondee la bandera de España y se diga que tenemos ocupado este trozo de costa; que no nos interesa otra cosa.

Y es preciso, señores diputados, salir al paso de una posible objeción: el eterno problema del honor. Hemos inventado en España tantos problemas de honor, en cuya resolución hemos perdido el honor y lo demás, que debemos estar bastante escarmentados para no improvisar el que no existe. No tenemos allí problema alguno de honor. Hemos sido agredidos, hemos contestado, hemos ido adonde queríamos ir, no hasta donde han querido atraernos los demás; nuestro ejército, desde que estuvo apercebido, recobrado ya del pánico, no ha tenido una derrota. No hay problema de honor. Pensemos, señores diputados, cómo se miran en todas partes estos problemas. En España cada día se va haciendo mayor justicia a don Juan Prim y se están convenciendo los españoles de que el único estadista verda que tuvo Es-

paña en el siglo XIX fue don Juan Prim; y cuando buscamos el origen del prestigio mercedísimo como estadista de don Juan Prim, ¿en qué lo encontramos? En que supo retirarse de Méjico; en que fue quien preconizó que nos retiráramos de África el año 1860; en que dijo que teníamos que retirarnos de Cuba, y mayor sería su gloria si nos hubiéramos retirado.

Actualmente en el Parlamento francés se está discutiendo si Francia ha de mantener o debe renunciar su mandato sobre Siria, y la Comisión de presupuestos hace poquísimos días impugnó los créditos que se le piden para mantener los gastos del protectorado de Siria. Pero es más, señores diputados, ¿y el caso de Asia menor? No hay nada más parecido a nuestra campaña actual que los acontecimientos que se están desarrollando en Asia Menor, y en Asia menor, lo sabéis todos, no lucha Grecia frente a Turquía; lucha Inglaterra, y mucha por Constantinopla; Esmirna es Melilla; y Angora es Axdir y Abd-el-Krim es Kemal Pachá. El problema es igual. Ha avanzado los griegos, se han retirado los turcos, y ante esa retirada, Inglaterra se declara venci- da y pacta y está buscando únicamente la manera de que se retire a la costa el ejército griego, y en el Parlamento inglés están acuciando al Gobierno para que ponga término a la aventura. Entiende Inglaterra que con eso compromete su prestigio?

Y no es, señores diputados, esta manifestación de sentido común de que están dando pruebas todos los pueblos, principalmente después de la guerra, no es una manifestación de materialismo, sino de todo lo contrario: es de que se han convencido de que el hombre es más que el territorio, que la grandeza de un país no se determina por kilómetros cuadrados, sino por grado de progreso, de bienestar, de cultura, de civismo, de elevación moral de sus ciudadanos, y concentrando en el interior todos esos esfuerzos para obtener ese grado de civilización en el hombre, creen servir mucho más la causa de su país, que con grandes aventuras para obtener extensiones territoriales. En conclusión, pues, entiendo que debe darse por terminada la actual campaña y repatriar el ejército, y que debe el Gobierno dar orden inmediatamente de que se suspendan las obras que se están realizando en puestos que ocupamos hoy y que tendremos evidentemente que abandonar, porque si avanzamos la construcción, parecerá luego que huimos y no que abandonamos la que teníamos acordada anticipadamente abandonar. Entiendo, pues, que como final de la campaña debemos retirarnos, que está cumplida la finalidad de la campaña, y que en cuanto a nuestra acción ulterior, nuestra finalidad la cumplimos con una zona limitadísima de ocupación en la costa, la que sea necesaria, para ser defendida eficazmente y con el menor coste posible, y que la acción de protectorado no ha de ser una acción impuesta, sino una acción solicitada reiteradamente por los moros.

Creo que con ello, señores diputados, arriamos en camino de resolver este problema de Marruecos, al cual hemos dado siempre mayor importancia de la que tiene, porque las dificultades del problema de Marruecos las hemos creado nosotros, y cuando tratamos de buscar nuevo Comisario, si vais a cambiarlo, yo os suplico que no busquéis a ningún genio; buscad un hombre modesto que tenga sentido común, no busquéis a un hombre que quiera lucirse. Nuestro ideal en Marruecos es que se hable muy poco de Marruecos, que lo de Marruecos vaya siendo cada día, en la prensa y en nuestro presupuesto, un acontecimiento insignificante.

Y libres de esta preocupación podremos hacer mucho en España; los momentos son indicadísimos para hacerlos; tenemos muchos problemas interiores, de cuya solución depende la fuerza interior y el prestigio exterior de España. Tenemos el problema de la convivencia agradable y efusiva entre los distintos núcleos étnicos, llamados como queráis, de España, reconociendo su personalidad; es este problema, que tenemos que abordar con criterio de franca cordialidad, de mutua transacción, con desaparición de todo recelo. Tenemos el problema social que muchos creen suprimido, cuando se está elaborando una explosión, quizá mayor que la que hemos padecido; debemos preocuparnos de crear una justicia y una cultura; algo, en fin, que haga que esa caricatura de Estado sea un Estado de veras; y si queremos tener un ideal exterior, creédmelo que un ideal ibérico y un ideal pan-his-

tórico pueden darnos mucha más gloria y más provecho que esas andanzas africanas en las cuales estamos cavando nuestra fosa.

Municipi

DECOMISOS

Segons dades del Cos de Veterinaria Municipal, han estat decomissats als Escorxadors, estacions i fletats d'aquesta ciutat durant el mes de juny últim: 59 caps de bestiar boví i 275 fetes; 489 de llana i capriu i 775 fetes; 14 de porc i 64 fetes i 33.848 quilos de menuts.

Durant el mateix mes han estat reconeguts en les estacions i fletats 10.878 caps de bestiar boví; 161.951 de llana i capriu; 4.871 de porc; 178.707 d'aviram; 61.667 conills; 124 de caça i 215.498 dotzenes d'ous.

La mortalitat segons dades del registre nosogràfic en el dit mes ha estat la següent: bestiar boví, 35; de llana i capriu, 4.871; de porc, 127; cavalls i ases, 4.

Totes les defuncions han estat ocasionades per malalties comunes.

Als mercats públics, central de peix, aviram i fruita, i als districtes, s'han decomissat 6.263 quilos de carnis diferents; 45.099 de peix; 1.064 de menuts; 25.621 de fruites i verdures; 179 d'embutits; 7 de crustacis; 1.664 d'aviram i conills i 1.168 ous.

SUPRESSIO DELS VENEDORS DINS LES ESCALES

En la tipència d'alcaldia del districte V s'ha rebut de l'Institut Municipal d'Hygiene amb referencia als llocs de venda ambulants dintre de les escales, la següent comunicació:

Que les tals parades es d'imprevisible necessitat que desapareguin per constituir un perill sanitari, augmentat per la brutícia i abandonó que caracteritzen la populosa barriada de Santa Mònica i Teatre, opinant que no han d'existir tals parades, que resulten un vergonyós espectacle i un perill per a la salut pública.

En merit d'això, el tinent d'alcalde del districte assenyala un termini de deu dies perquè els propietaris dels dits immobles retirin els permisos concedits de les escales, requerint també als dits ocupants perquè es retirin dintre del termini assenyalat, del contrari està disposat a exigir-los les responsabilitats que assenyalen les Ordenances Municipals.

EL COMITE BENEFIC SOCIAL

L'Alcaldia ha disposat la següent distribució de les 45.000 pessetes: rebudes del Comité benefic social: Colonies Escolars, 15.000 pessetes; Escola de Mar, 10.000; Comissió Municipal de beneficencia, 7.500; Cantines Escolars de l'Ajuntament, 5.000; Hospital d'infecçiosos, 5.000; Caixa per a jubilacions, orfes i viudets, de l'Associació Instructiva d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament, 2.500.

DISSABTE, ULTIM DIA DE CEPULES

El pròxim dissabte termina el període voluntari per a l'adquisició de cèdules personals corresponents a l'actual exercici econòmic.

CONCERT DE LA BANDA MUNICIPAL

La Banda Municipal donarà un concert demà, dijous, a un quart d'onze de la nit en punt a la plaça del Rei, executant-se el següent programa:

Primera part: I. La gruta de Fingal, Mendelssohn. II. Andante, tercera simfonia, Saint-Saens. III. El Triomphi di Euterpe, Vanonetti. IV. Mignon, obertura, Thomas.

Segona part: I. Patria, marxa, Morera. II. La damnatio de Faust, Berlioz. III. Els mestres cantaires, obertura, Wagner.

No s'executarà cap obra fora de programa.

DELEGACIO

L'Alcaldia ha delegat la seva representació en el regidor senyor Tusquets per a la festa que, organitzada per la Reial Associació de l'Arbre Noel, se celebrará demà, dijous, a la nit, als jardins del Turó Parc.

BENEFACTORS DE LES COLONIES ESCOLARS

Destinades al Patronat infantil de les Colonies Escolars s'han rebut a la Secretaria de la Comissió quantitats dels senyors següents:

Don Josep Barbey Prats, senyor marqués de Balanar, M. R. P. donya Maria Planas i Escubós, don Josep Llimona, don Manuel Morales Parra, don Lluís Nicolau d'Oliver, don

Ignasi Font, don Octavi Domènech i don Eudald Cervera.

LA COMISSIO CENTRAL

La Comissió Central de l'Ajuntament ha acordat:

Que es concedeixi la quantitat que figura en pressupost per a l'Hospital del Sagrat Cor.

Passar a la ponència mixta per al sanejament del riu Llobregat l'ofici de l'Alcaldia de Prat de Llobregat sol·licitant la cooperació de l'Ajuntament per a la campanya antipeleúdica.

Interessar de la Comissió de Foment que es procedeixi, per raons d'hygiene, a l'enderroc d'unes barraques construïdes recentment al terme de la Sagrera, punt conegut per finca de Can Culxart.

L'actualitat social

COACCIONS

Un obrer estranger denuncia que quan s'ortia del seu treball a un taller de construccions mecàniques, situat al carrer de Calabria, quan passava pel carrer de Tamarit, li sortien al pes dos individus, coaccionant-lo, per a obligar-lo que no tornés al treball.

Detinguts els dos citats individus, Manuel Ferrer Mirabet i Francesc Albercos Guibernau, resultaren ésser treballadors del mateix taller dels que fan vaga.

AGRESSIO

A la carretera de la Bordeta fou agredit ahir a la tarda un obrer per dos individus armats d'una pistola cada un i uns garrots, els quals individus, després de pegar-li i tirar-lo a terra, van fugir.

El citat obrer resultà amb una contusió al braç esquerre, i l'agressió fou comesa a la sortida de la fabrica de productes ceràmics, on treballava.

ELS METAL·LURGICS DE VICH

Els metal·lurgics de Vich han demanat un augment de 2 pessetes diàries i que els patrons, en totes les incidències que ocasioni el treball, s'entenguin amb el Sindicat obrer actualment en formació.

Els patrons no hi han accedit perquè volen tractar amb els obrers respectius i no amb una entitat encara no existent.

Per aquest motiu, els metal·lurgics s'han declarat en vaga.

ELS MINAIRES DE FIGOLS

Continua la vaga a les mines de Figols. S'ha concentrat allí la guàrdia civil, però fins ara no ha passat res de particular.

LA VISTA DE LA CAUSA PELS SUCCESSIONS DE MATARÓ

Aquest matí ha començat a la Secció II d'aquesta Audiència, la vista de la causa pels successos de Mataró.

Hi hagué set morts.

La Sala era composta pels magistrats senyors Vega i Fariga, i presidida pel senyor Martínez Muñoz. Actuava de fiscal el que ho és de S. M., senyor Medina, i de defensors els advocats senyors Degollada, Coudomines, García Tornel, Sierra i Vila Sanjuan.

INTERROGATORI DELS PROCESATS

Pere Farrés, metal·lúrgic, president interí dels metal·lurgics, diu que del Sindicat Catòlic passà al Lliure. Junt amb altres companys, el dia 38 de maig anà a passar un dia a Mataró. Anàrem a pendre vermut al Bar de l'Aragones; a dinar a la Fonda Montserrat i a pendre cafè al Centre Catòlic.

Nega que agredís a ningú. No coneix els sindicalistes que eren amb ell al moment de sonar els trets.

Com que és del Somatent, li cridaren l'atenció els trets, però no arribà a disparar.

Es va refugiar a una casa, on el van detenir, després que va tirar la pistola a la comuna.

Jaume Selva, metal·lúrgic, del Sindicat Lliure, individu del Somatent, declara d'una manera semblant al Farrés.

José Cerezo, de 26 anys, metal·lúrgic, declara el mateix. En sortir del cafè el detingueren uns militars.

Joan B. Lario, de 46 anys, forjador, anteriorment condemnat pel dispar, declara com els altres.

José Feliu, de 38 anys, secretari del Sindicat Lliure de Metal·lurgics de Mataró, diu que el tresorer li di-

gué que havien vingut companys de Barcelona, que anà a saludar-los i a pendre cafè amb ells. Quan sonaren els trets arà a 200 metres.

Enric Floris, de 31 anys, mecànic, cunyat del Josep Ventura, que resultà mort dins del Bar, diu que sabia que el seu cunyat havia anat al Bar, que ell es trobava fora, sentí els trets va veure sortir al Feliu, i com el tragué la gorra. Va veure al Lario com disparava de fora cap a dintre. Ell, aleshores, es posà darrera d'un pilar, velent com sortien dos dels agressors, amagant-se tranquil·lament les pistoles.

Ell disparà a l'aire per a cridar l'atenció de les autoritats. Afegí que de la sortida del Feliu fins a començar el tiroteig, passaren uns deu minuts. Ell, des de fora, no va veure res del que passava dins del Bar.

Diu que pertany al Sindicat Unitari que no és enemic dels de l'altre Sindicat.

Aquest processat s'explica amb molta coherència i esmuny enginyosament les preguntes dels defensors dels del Sindicat Lliure.

L'interrogatori dels processats ha acabat a quatre de tres, suspent-se la vista fins a demà, a les deu.

Del robatori de la joieria Carreras

Ha estat lliurat al jutjat un subjecte d'uns 30 anys, madrileny, de pessims antecedents, el qual sembla que ha fet declaracions que podrien donar molta llum respecte a aquest robatori.

Hom diu que el senyor Carreras i el dependent Pozuelo l'han reconegut com el qui amenaçà amb el punyal al senyor Carreras.

Diu que ha declarat que dos subjectes li explicaren que volien robar una joieria, que els trobà davant d'una joieria i que els trobà davant d'havia dormit a la platja moltes nits amb els subjectes al·ludits, havent esmolat amb una pedra un punyal propietat d'un dels altres dos. Diu que no sap res del robatori.

«La Vicaria»

Primera llista de subscripció popular per a l'adquisició de «La Vicaria»:

	Pessetes
Senyor comte de Guell	5.00
Gircol Equestre	2.50
Senyor duc de Solferino	1.00
Senyor comte de Lavern	1.00
Don Josep Monagal i Nogués	1.00
Don Leopold Gil i Llopart (enginyer)	1.00
Don Pere Bosch i Labrés	1.00
Don Carles Sanllehi i Girona	1.00
Don J. A. G.	1.00
Don August Casarmona	50
Don Joan Giró Prat (diputat provincial)	50
Senyors Clapers Germans	50

(Continuarà).

Es reben donatius al Palau de Belles Arts, Pavelló de la Junta de Museus del Parc, galeries i establiments d'art i societats culturals i deportives.

La campanya del Marroc

UNA MANIFESTACIO

A les sis d'ahir tarda es va formar a la part alta de les Rambles un grup de dones, entre 300 i 400, que baixant cap a Colom, donava crits favorables a la repatriació dels soldats, demanant el retorn dels que es troben al Marroc.

La policia va detenir un home que formava part de la manifestació, capitanençant-la.

La manifestació va dirigir-se al Govern civil, on va pujar una comissió, demanant parlar amb el governador, i no essent-hi el senyor Martínez Ando, va ésser rebuda pel secretari, senyor Luengo.

Les comissionades van expressar el seu desig que el governador pogués la seva petició de que siguin repatriats els soldats que ja han complert el temps reglamentari de servei.

El senyor Luengo va oferir transmetre al governador, així que arribés, el prec de la comissió.

Més tard, el governador va telegrafar al Govern, expressant el desig de les manifestants.

LES TERRES CATALANES

LLEYDA

(Conferència de les 9.45 de la nit)

El governador civil, davant la creixença de les alarmes per la invasió de la llagosta, ha tramès una circular cridant l'atenció de les Juntes locals de plaques del camp i manant als alcaldes que secundin les dites Juntes.

Treballant a la teuleria «La Bòvina» hi ha hagut l'ensucada d'un treballador, agafant davall l'obrer Antoni Ramos. Ha estat traslladat i despen-sat, morint poc després d'entrar-hi.

L'alcalde, senyor Estadella, ha reunit als alcaldes de barri i rectors de les parroquies perquè li donin llista de persones necessitades. Hom suposa que es tracta de repartir el donatiu de l'Orfeó Català.

L'incansable professor En Fermí Palau ha projectat fundar uns grups patriòtics per a ensenyar a la mainada la història de la pàtria i d'estimar-la a terra. Pròximament publicarà el Manifest i donarà les instruccions per a la fundació. Se sap de moltes poblacions lleidatanes que es proposen fundar els grups susdits.

Ha estat curat al dispensari Manuel Anscarre, natural d'Aitès, el qual presentava una forta hemorràgia, produïda per un atac epilèptic dels quals pateix sovint.

Ha estat decretat desert el concurs per a la subhasta d'arbitris municipals que es feu el dia 22 de juny, anunciant-se'n una de nova per al dia 13 del que som.

Ribera del Sió

MONTGAI. — El Pomell Renaixença Montgaleana organitzà una vetllada literària, en la qual, acedint a la invitació de la Junta, donarà una conferència el conseller dels Pomells de Tàrraga, P. Bernat C. Noguera, escolapi.

Al casal del Pomell, de bon matí, hi oïa la nostra bandera. Estava adornat amb abundor de flors. La Verge Bruna, nostra Patrona i conselleira, ocupava el lloc preferent a la presidència, amb el fons barrat i una corona de flors i verdor.

Foren invitades les autoritats civils i eclesiàstiques, assistint-hi l'Ajuntament, en corporació i el jutge municipal, deixant d'assistir-hi l'eclesiàstica.

Occupà la presidència en Marian Mas, el qual tenia als seus costats el conferenciant i el jutge municipal.

Al finalitzar fou entonat el nostre himne nacional, essent escoltat a peu dret gels concurrents.

De respondre el poble a la crida feta, cooperant a la subscripció de la senyera, per la festa major, amb motiu de lliur benedició, es farà una gran festa, en la qual serà invitada a pendre-hi part el mestre Felch i Torres, ja que aprofitant l'avinentesa de la gran girona que hi assisteix, i els pocs Pomells constituïts en aquestes contrades, la prau de l'educador de les joventuts catalanes despararà l'ànima dels adormits.

El secretari, En Jaume Farré féu la memòria de l'actuació dels Pomells, i posà de manifest l'obra que realitza el nostre, fent notar l'esforç que representa presentar al poble una biblioteca amb 450 volums, obtenint molts aplaudiments.

Seguidament va fer ús de la paraula el senyor P. Bernat, essent saludat amb aplaudiments. Salutà amb paraules eloqüents les autoritats i públic que assistia a l'acte, entonant un himne a la bellesa del paisatge montgalec.

Va cantar un himne a la Pàtria, que va arrencar grans aplaudiments; analitzà els ideals dels Pomells, fent veure que en ells no hi ha egoïsmes ni mures baixes.

Enmig del silenci i atenció de l'auditori, enllà la nostra preada llengua, presentant-la com a un símbol històric la formació de les barres catalanes; encoratjà els pomellistes a seguir l'obra cultural començada, i al poble perquè els protegeixi.

El parlament, que durà llarga estona, fou escoltat amb religiositat i interromput molt sovint pels aplaudiments dels assistents a l'acte.

El conseller del Pomell, N'Isidre Aldavi, féu el resum de l'acte, rememorant a les autoritats i al públic l'assistència; dedicà un record al geni de Catalunya: En Prat de la Ribà, i ma-

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Confraternitat catalana

Diumenge serà estrenada a les Arenes de Geret l'obra dramàtica «La Font de l'Alber», lletra de J. S. Pons i Gustau Violet, música del mestre Morera. En la representació hi pendrà part l'Orfeó «Germanor Empordanesa» de Figueres, compost de 110 executants; i l'orquestra Pep, de la mateixa ciutat.

Totes les impressions coincideixen en creure que serà un èxit l'obra, i la festa un esdeveniment de confraternitat catalana, per als de banda i banda del Pirineu.

La Borsa del Treball

Amb motiu del projecte de l'Ajuntament, de crear una Borsa del Treball, es van reunir ahir els representants de la Diputació, Ajuntament, entitats econòmiques i obreres i patronals. Els representants obrers i econòmics es mostraren conformes amb la creació de la Borsa, però el representant de la Federació Patronal, va declarar que sols acceptaria la Borsa en cas d'ésser intervinguda exclusivament per ells.

Davant de tan estranya actitud, es convingué tornar-se a reunir dilluns, per a deliberar.

Ha estat aprovada la permuta dels catedràtics dels Instituts de Tarragona i Girona, don Eugeni Aulet i don Sebastià Alvarado.

El rector de la Universitat ha nomenat mestressa de l'escola d'Armentera, a donya Dolores Bolilla Serra, de la llista d'opositors aprovada en expectació de destí.

Soscrita pels pares dels soldats de quota de les comarques gironines, s'ha remès a l'Ajuntament una instància perquè la faci arribar als governants de l'Estat, demanant l'evacuació de les tropes que es troben a l'Àfrica sense ésser voluntaris, i el lliçament dels soldats de quota que ja hagin complert el temps de servei.

manifestà el propòsit del Pomell de confeccionar una senyera.

En resum: una festa llúidíssima, i a la qual s'associà el poble, omplint la sala, escales, balcó i fins al carrer hi havia una gran gernació, de la qual tots els que hi assistiren en guardaran un bon record.

En finalitzar fou entonat el nostre himne nacional, essent escoltat a peu dret gels concurrents.

De respondre el poble a la crida feta, cooperant a la subscripció de la senyera, per la festa major, amb motiu de lliur benedició, es farà una gran festa, en la qual serà invitada a pendre-hi part el mestre Felch i Torres, ja que aprofitant l'avinentesa de la gran girona que hi assisteix, i els pocs Pomells constituïts en aquestes contrades, la prau de l'educador de les joventuts catalanes despararà l'ànima dels adormits.

La Sagarra

IGUALADA. — El Municipi ha concedit el permís sol·licitat per la Cooperativa de fluid elèctric, a fi d'instal·lar en aquesta població una xarxa de distribució d'energia elèctrica, de conformitat al projecte presentat, sabent-se que l'edifici-estació central d'aquesta nova entitat serà aixecat a l'avinguda de Wilson.

En la diada de Sant Pere es va fer a totes les esglésies la col·lecta per a les necessitats de la Bona Premsa, havent-se recaptat en total 418'37 pessetes.

Han tingut lloc les festes que l'Apostolat de l'Oració dedica anyalment al Sagrat Cor de Jesús, predicant-hi el zelós jesuïta reverend Pare Josep Maria Pijoan, que spa atrau- re l'atenció dels fidels pel seu llenguatge massís i clara doctrina evangèlica, que explica en els seus sermons. Sobretot foren solemnisssims els actes del diumenge passat.

Una de les preocupacions del P. Pijoan és que el poble prengui part oïssible en les funcions del culte mitjançant el cant. Així, els fidels aprengueren i entonaren el «Credo», de mossèn Romeu, i responien també cantant en les lletanies del Sagrat Cor i en el Trisagi Maria.

TARRAGONA

(Conferència de les 9.30 de la nit)

Han tornat de llur viatge a Alemanya, el president de la Lliga Regionalista, don Angel Rabada, i la seva distingida esposa.

Al terme de Masripig han estat trobades dues caixes que tenien la inscripció «Explosius». Obertes parant compte, s'ha vist que contenien un baròmetre i unes piques elèctriques, que hom suposa procedents d'un robatori d'una valua de 5.000 pessetes.

Organitzats per la Congregació Mariana, el dia 19 començaren els exercicis espirituals pat a mestresses, a l'església del Sagrat Cor, essent-hi invitades totes les de Tarragona. Predicà el P. Antoni Rossell, S. J.

Ha estat nomenat interventor de la Cooperativa de Funcionaris, el catedràtic de l'Institut, don Joan Ras.

Ahir va quedar habilitat per al pas de carros dins del Francolí, un tros del viver d'Obrers públics, per a mentre es fan les reparacions al pont.

El vapor «Cabo San Martín», ha descarregat 372 caixes de tabac, 100 sòls per a Lleyda i Vilafraça, i les altres són per a Tarragona.

L'alcalde ha publicat un ban decernent als industrials el compliment de la jornada mercantil.

Aj Coliseu Mundial ha debutat la companyia d'operetes i revistes del Teatre Ragú, de València. Han vingut per a tres dies, i fan plens i recullen molts aplaudiments, puix es una companyia que s'ho mereix.

La missa de comunió, lliuda en extrem, i la funció de la tarda, un ple a vessar.

Per final sortí la processó, que va produir un excel·lent efecte; els cants dels assistents alternaven amb els dels clergues i amb la banda de música que hi assistia.

L'Ajuntament ha atorgat una subvenció de 2.500 pessetes per a contribuir a elixar el deficit resultant de les passades fires i festes de primavera.

L'Associació d'ex-alumnes del R. Col·legi de les Escoles Pies va celebrar dos escolits concerts musicals en les revetlles de Sant Joan i Sant Pere.

L'estadística demogràfica d'aquesta població durant el passat mes de juny ha donat el següent resultat numèric: Naixements, 26; defuncions, 14; matrimonis, 18.

Ha mort a una edat avançada el compatriota doctor don Joan Prat Mas, prevere, catedràtic jubilat de l'Institut de Castelló de la Plana.

En els seus millors temps havia escrit algunes obres de text i col·laborat en la premsa catòlica d'aquella regió valenciana.

Descansi en pau.

La constitució oficial dels nous Pomells de Jovefutur Som costins. Un sol cor, La Salve i La sardana, s'és celebrada amb festes religioses-patriòtiques.

Al matí hi hagué missa de comunió a l'església de freres caputxins.

A la tarda, selecta vetllada, a la sala-teatre del Centre Catòlic d'Obrers, que es va veure força concorreguda d'amics i devots dels Pomells. Demés, es féu el repartiment de premis del segon concurs d'enquestes.

Arriba a 259 el nombre d'inscrits al Concurs de lectura i escriptura catalanes i d'Història de Catalunya.

Amb força animació de públic i assistència d'autoritats i representacions locals i classe obrera, tingué lloc a la sala de sessions una conferència del Sindicat Emissor de Catalunya, la qual entitat va explicar el pla de la campanya que fa en pro de la realització de cases barates.

La Selva

SANTA COLOMA DE FARNES. — El diumenge últim, el cap auxiliar de sometents va passar revista als d'aquest districte, celebrant-se, per l'esmentat motiu, una missa de campanya a l'entrada del passeig de Sant Salvador. Seguidament es ballaren sardanes.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA

MATARO

El dia de Sant Pere, el Circol Catòlic d'Obrers homenatja al Sagratíssim Cor de Jesús.

Al matí, a la parroquia de Santa Maria, tingué lloc una lliuda comunió general, a la qual concorregueren bon nombre de socis, amb plàtica preparatòria pel Dr. Samsó.

A la tarda, a la sala d'actes, es va celebrar una vetllada literàrio-musical, en la qual recitaren poesies els joves Peradejordi i Planas i va executar admirablement dues composicions l'Orfeó Mataroní.

Fou llegida, pel secretari del concurs organitzat per aquest centre sobre l'Enciclica «Rerum Novarum», la memòria dels treballs presentats, així com també el veredicté emès pel jurat.

El primer tema, «Comentari a l'apartat segon de l'Enciclica «Rerum Novarum», 25 pessetes, en va resultar guanyador el jove Miquel Brullet. L'accessit no s'adjudica.

Tema segon, reservat a obrers: «Criteri de l'Enciclica R. N., sobre l'organització obrera». Premi, 50 pessetes. Guanyador, Ramon Salas i Oliveras. Accessit, un exemplar de la «Sociologia cristiana», del doctor Llobera. S'adjudica a Joaquim Brau i Navarro.

Tema tercer, «El dret de propietat, segons l'Enciclica R. N.». Premi, 50 pessetes. S'adjudica al jove Jaume Font i Bigay. Accessit, un exemplar de la «Sociologia cristiana». N'es guanyador En Segimon Palacios.

A continuació, el reputat sociòleg doctor Gironès va pronunciar un bell parlament, ple de doctrina. Tanca- ren l'acte unes paraules de regreia- ment de l'econom-arxiprest doctor Samsó.

La Joventut Nacionalista d'aquesta ciutat ha estat obsequiada per la Joventut Nacionalista d'Arenys de Mar, amb un cordó del penó de joves de la processó que en aquella població tindrà lloc el vinent diumenge, a la tarda, amb motiu de la seva festa major.

En la reunió tinguda el passat diumenge pel Grup Excursionista Montserratí, va quedar constituïda la nova Junta Directiva, de la següent manera:

President, Manuel Soler i Blanchart; secretari, Enric Roca; vice-secretari, Josep Castellví; tresorer, Josep Ribas Duxans; comptador, Josep Vives; cronista, Miquel Brullet.

Per als càrrecs complementaris de bibliotecari foren elegits els joves Miquel Vila i Joan Pla, i pel de conservador del Museu En Marian Ribas.

El diumenge a la tarda va tenir lloc a la sala d'actes del Foment Mataroní, un acte de propaganda de la Bona Premsa, organitzat per la redacció del «Pensament Maria».

Intercalat amb un diàleg i algunes peces de música per l'Acadèmia Musical Mariana, fou llegida una breu memòria del periòdic «Pensament Maria», pel jove En Joaquim Cuadrada, i feu un parlament sobre Sant Francesc de Sales i la premsa catòlica el jove En Jaume Font i Bigay.

El discurs de fons va anar a càrrec del distingit publicista En Joan Brugada i Julià, designat per la Junta Diocesana d'Acció Catòlica, per a parlar en aquest acte. Finalment, el doctor Samsó, econom-arxiprest d'aquesta ciutat, amb un bell parlament, va cloure la vetllada.

La concurrència, nombrosíssima. Tota la mainada fou obsequiada amb un eixerit llibret de contes.

Continua actuant al Clavé Palau la companyia d'opereta i sarsueta Tejada-Serra.

El diumenge foren representades les obres «Mississipi», «Glories del poble», «Gigantes y cabezudos» i «La princesa de la Czarra».

A la Unió Regionalista, Pujol, número 23, s'expenen tiquets per a assistir al miting i al dinar que s'han de celebrar el vinent diumenge a l'Exposició de Montjuich de Barcelona, i que formen part dels actes d'affirmació catalana, organitzats per la Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista.

Hi haurà reservada una taula per a Mataró.

Amb molta freqüència es venen donant audicions de sardanes.

La cobla lluro, d'aquesta ciutat, en va donar una a la Rambla de Mendizábal, i en el lloc de costum, la vi-

SABADELL

S'ha publicat la Memòria de la Lliga d'Higiene Escolar, llegida pel secretari de la mateixa, en la sessió celebrada el dia 12 d'octubre del darrer any.

Es un treball força interessant, pel qual es veu l'obra meritòria que realitza l'esmentada Lliga, organitzadora de les colònies escolars.

La redacció de la Revista «Garba» prepara un extraordinari dedicat al Concurs d'Història de Catalunya, celebrat en aquesta població per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

Portarà originals d'Armand Obiols, J. Vidal i Vilas, mossèn Josep Cardona, Pere Salom Morera, Joan Llongueras, Joan Trias Fàbregas i altres distingits literats.

VALLS

En l'última sessió, l'Ajuntament va acordar, per unanimitat:

Primer. Haver vist amb pena les manifestacions fetes pel president del Consell de ministres en el banquet del Foment del Treball Nacional, referent a la llengua catalana.

Segon. Expressar la ferma voluntat que la llengua catalana sigui declarada oficial a Catalunya.

Tercer. Que a totes les comunicacions i altres escrits del Municipi vallenc sigui usada la llengua catalana, sempre que no ho privi la legislació vigent.

Quart. Comunicar els anteriors acords al President de la Mancomunitat de Catalunya.

Va resultar molt lliuda la processó que va sortir de l'església de la Mare de Déu del Lladó, organitzada per l'Arxiconfraria de l'Apostolat de l'Oració.

Va portar el penó principal el nostre amic don Tomas Selva Grifell, essent cordonistes el diputat de la Mancomunitat don Josep Montserrat Cuadrada i don Francesc Blasi Curull.

Foren bastants els socis de l'Associació Catalanista i Joventut Nacionalista, que feren acte de presència a la dita processó.

Les Guillerries

SANT HILARI SACALM. — Tenim entre nosaltres gran part de les famílies que vénen a pendre les aigües minerals. Es un motiu de satisfacció el refer les amistats començades els estius anteriors.

Per a fer més plaent l'estada dels nostres hostes l'Ajuntament ha urbanitzat la placeta que és el centre de concurrència i d'animació; s'ha anivellat el terra, s'hi han plantat arbres i s'hi faran aviat les voreres. També començarà aviat l'adob del carrer de Montsolís.

S'han començat les obres de restauració del cim del campanar, segons el projecte del senyor Pericas, distingit arquitecte.

Aquestes obres es fan per subscripció popular.

Hi hauran grans festes el dia 20 d'agost, que s'inaugurarà el renovat campanar. Hi vindrà el diputat nacionalista del districte, l'ex-ministre de Finances i de Proveliments, el bisbe de Vich i l'Orfeó Vigatà.

D'una important millora cal parlar, i és la inauguració del magnífic autobús de la Companyia Hispano-Hilariense, que fa el servei de passatges, especialment entre Breda, estació del ferrocarril, i Sant Hilari. És d'una construcció elegant i suntuosa. Té cabuda per a 50 persones: entre l'interior, plataforma posterior i imperial. Té una força de 50 cavalls i amb una suspensió que suavitza els moviments, cosa avui no tan necessària com abans, perquè la Mancomunitat de Catalunya té la nostra carretera en un perfecte estat de conservació.

gilla de Sant Pere, així com també el passat dissabte, a la nit, i el diumenge, al migdia.

Durant la passada setmana ingressaren a la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Mataró 233.467 pessetes, procedents de 233 impositcions, retornant-se, a petició de 71 interessats, 119.017'16 pessetes.

S'han rebut ja gran quantitat de treballs pels Jocs Florals Pomellistes que tindran lloc en aquesta ciutat per a les properes festes de les Santes.

Prometen tenir un gros èxit.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

POLÍTICA DE PORTS

Fa alguns dies el senador senyor Domènech, director de la Companyia Transmediterrània, feu una moció al Senat en el sentit que cessés el règim actual de distribuir entre tantis ports les subvencions de l'Estat, perquè ha donat per resultat el trobar-nos sense estacions marítimes, amb les quals poder atendre el tràfic. Proposà que garanteixi millor l'eficàcia de les subvencions de l'Estat, considerant que podia assolir-se això sense augment de despeses en el pressupost de Foment i cercant personal del Consell d'Obres Públiques, del Negociat de Ports, del Consell Superior de Foment, de les Associacions Mercantils, i Navileres, amb el qual constituir l'òrgue que es diria Consell Superior de Ports, el qual seria l'encarregat de veure la construcció dels ports i llur conservació, utilitat i explotació. Aquest organisme tindria la missió de fer un estudi perfecte per tal de no empendre altres obres que tés que aconsellen la densitat i la posició estratègica i política de cada port.

Correspondria al Consell aprovar tots els projectes d'obres a executar, disposant dels mitjans econòmics per a subvenir a aquests serveis. A tal efecte, a la Secció de ports del ministeri de Foment hi ha una consignació anual, per espai de deu anys, de 18 milions de pessetes, més una percepció eventual de 50 milions en els deu anys o siguin 23 milions cada any. Aquests diners corren perill de perdre's inútilment per a satisfer demandes caciquistes, i en canvi en mans del Consell Superior de Ports servirien per atendre totes les necessitats.

Afegí el senyor Domènech que segons li té manifestat el ministre de Foment, el conjunt d'obres de ports a realitzar arribava a 500 milions de pessetes, i que el projecte aprovat per a obres a executar no excedia de 80 milions.

Amb l'ingrés constant de 23 milions de pessetes anuals, més l'ingrés dels productes líquids dels arbitris dels ports, es pot assegurar tranquil·lament una caixa prou solvent per a emetre, sense càrrega i temor per a l'Estat, el capital necessari amb el qual correspondre les obres dels ports. I per a obtenir aquests milions no seria necessari acudir a l'estalvi públic, sinó que serien els mateixos executors de les obres els que acceptarien per pagament el paper emès per l'Estat, amb tals aventatges que quan les Juntes de Ports, administradores d'aquests interessos, tractessin d'emetre paper per a la consecució de llur finalitat, no es trobarien en els casos de Huelva i Ceuta, de no haver trobat ningú que acceptés el paper que brindaven, per entendre els capitalistes que aquestes

Juntes es desenrotllen en un radi limitat i no poden donar les garanties requerides.

A aquests arguments del senyor Domènech contestà el ministre de Finances senyor Bergamín dient que el ministre de Foment es preocupava d'atendre les necessitats dels ports. Afegí que les obres dels ports, amb un caràcter individualista i fent-se amb els recursos propis de cada una de les Juntes d'Obres de Ports, no poden desenrotllar-se amb tota la rapidesa que exigeix la conveniència pública. Per això s'havia pensat a consentir que es fessin emprèstits parcials, prestant com a garantia dels mateixos la subvenció de l'Estat més els recursos propis de les mateixes Juntes d'Obres de Ports i la despesa.

S'han fet bastants emprèstits d'aquesta mena però algun dels que s'han intentat darrerament pot considerar-se fracassat, i aleshores es pensà — i aquest és l'estudi que està fent el ministre de Foment — en que l'Estat prestés una especie d'aval a aquests valors donant-los caràcter oficial perquè poguessin ésser pignorat pel mateix valor que ho són els efectes públics al Banc d'Espanya.

Respecte a la iniciativa del senyor Domènech de constituir un Consell Superior de Ports digué que aquest era el sistema estudiat, a fi que aquest Consell unifiqui tots els recursos que destina l'Estat al foment de les obres dels ports, i que les Juntes dels Ports fossin les que, emetent la quantitat necessària amb la garantia de l'Estat i en qualitat de valor públic, obtinguessin recursos per a atendre les diferents obres que es projectessin.

Digué el ministre que entenia que si s'establís una diferenciació suficient entre el deute que s'emetés per a les obres i les despeses dels ports, allunyant-lo i apartant-lo de la resta del deute públic, és molt possible que no tan sols no perjudicàs l'interès del crèdit sinó que al contrari, el beneficiaria una mica perquè es veuria que es tractava de despeses perfectament reproductives. Acabà prometent que s'estudiaria amb tot l'amor que la causa mereix la proposta del senyor Domènech.

Moviment del Port el dia 4

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor italià «Josette», de Genova, amb càrrega general.
Berganti goleta italiana «Carolina», d'Orosi, amb carbó vegetal.
Vapor espanyol «Mallorca», de Palma, amb càrrega general.
Balandra espanyola «Cala Petita», de Mahó, amb càrrega general.
Vapor noruec «Actis», de Bilbao, amb bacallà.
Vapor italià «Ansaldo San Giorgio III», de Buenos Aires, amb càrrega general.

Pallebot espanyol «Maria Laura», de Felanitx, amb rajoles.

Pallebot espanyol «Flor del Mar», de Ciutadella, amb càrrega general.
Vapor italià «Fiume», de Gibraltar i Galveston, amb cotó.
De Palma de Mallorca, l'hidroavió «Barcelona», amb correspondència.

VAIXELLS DESPATXATS:

Llagut espanyol «Amparo Mellach», en llast, cap a València.
Vapor danès «Spigborg», en llast, cap a Gibraltar.
Vapor espanyol «Maria», amb el seu equip, cap a la mar.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor noruec «Havfr», amb càrrega general i de trànsit, cap a València.

Vapor americà «City of Eureka», de trànsit, cap a Màlaga.
Vapor espanyol «Reina Victoria Eugènia», amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor espanyol «Cabo San Martín», amb càrrega general, cap a Marsella i escales.

Vapor espanyol «Balear», amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor espanyol «E. Ramírez», amb càrrega general i de trànsit, cap a València i Alacant.
Cap a Palma de Mallorca, l'hidroavió «Barcelona», amb correspondència.

MERCAT DE TARREGA

Tarrega, 2 de juliol de 1922

Blats blancs, a 44 pessetes els 100 quilos ídem roig de força, a 45.
Ordi, a 27 pessetes els 100 litres.
Morese, a 30 pessetes els 100 quilos.
Favons, a 45 pessetes els 100 quilos.
Alfals, de 1125 a 12 pessetes els 100 quilos.
Vins del país, de 28 a 31 pessetes els 100 litres; ídem d'Aragó, de 48 a 50 pessetes.
Alcohol, de 240 a 250 pessetes els 100 litres.
Misteles, de 88 a 90 pessetes els 100 litres.
Anissats, de 140 a 225 pessetes els 100 litres.
Oli de primera, a 950 pessetes el quart.
Ous, a 275 pessetes la dotzena.

CACAUS

Dia 1 de juliol de 1922

Es van venent els restes de campanya, amb poca activitat i preus sense moviment.
Ens referim al cacau de Fernando Póo, ja que de les altres procedències, es pot dir que ni es comercia ja fa temps.
Amb destí a l'estranger, continuen fortes operacions, exportant-se el Fernando Póo excedent del cupis

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA
TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible . . .	13.01	00.00	13.79	00.00		00.00
Futurs:						
Juliol	13.31	13.62	13.39	00.00		00.00
Octubre	12.92	13.17	12.97	00.00		00.00
Gener	12.56	12.84	12.59	00.00		00.00
Març	12.40	12.58	12.43	00.00		00.00
Maig	12.30	12.48	12.33	00.00		00.00

Alexandria	Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs			Juliol	19.10	00.00	00.00
			Nov.	19.50	00.00	00.00

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	23.75	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Juliol	23.24	00.00	00.00	00.00
Octubre	23.13	00.00	00.00	00.00
Desembre	22.93	00.00	00.00	00.00
Gener	22.72	00.00	00.00	00.00
Març	22.55	00.00	00.00	00.00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	22.50			00.00
Futurs:				
Juliol	23.20			00.00
Octubre	22.80	00.00		00.00
Desembre	22.40	00.00		00.00
Gener	22.32			00.00
Març	22.02			00.00

Barcelona, 4 juliol de 1922.

d'aquest any, que quasi no en queda ja. Ultimament s'han venut uns 5.000 sacs més per l'estranger, la qual cosa, juntament amb les vendes anteriors, dona al nostre mercat l'aspecte dels grans centres exportadors. Malauradament, les exportacions es poden donar per acabades aquest any, per falta d'article i hauran d'esperar l'abril vinent per a tornar-hi. Continuem els mateixos preus de la setmana passada, o siguin els següents:

Fernando Póo extra, a 3'60 pesetes el quilo.
Fernando Póo superior, a 3'50 pesetes el quilo.
Fernando Póo corrent 1o, a 3'40

pesetes el quilo.
Fernando Póo corrent baix, a 3'30 pesetes el quilo.
Guatquil (nominal), arriba superior, a 4'10 pesetes el quilo.
Caracas (nominal), extra pintat, a 3'90 pesetes el quilo.
Caracas (nominal) corrent, a 5 pesetes.
Caracas natural, a 4'25 pesetes el quilo.
Aquesta preus s'entenen per quilo net, pagats els drets de Duana.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Els catalans a Lourdes

LA VISITA AL PRELAT DE TARBES

No volem deixar de consignar, com a complement de les ressenyes escrites fins ara, la visita col·lectiva que els pelegrins catalans van fer, el senyor bisbe de Tarbes, i que va constituir un dels més bells encisos dels actes de romiatge.

Es el senyor bisbe de Tarbes un vell venerable, que professa un singular amor als catalans. En totes les pelegrinacions de la nostra terra que visiten el famós santuari hi acostuma a unir-s'hi amb algun acte de simplicitat, i molt més en les que organitza la Junta de la Hospitalitat Diocesana de Barcelona, als membres de la qual consta entre el número dels bons amics.

La visita d'enguany va tenir lloc una tarda, cap al tard, feta la processó del Santíssim Sagrament. Els pelegrins van sortir de la gran esplanada de l'església del Roser, i pujant les grans escales de la Basílica es van dirigir a l'humil xalet que serveix d'estatge al bon pastor que regeix els destins d'aquella diòcesi santificada repetides vegades per les aparicions de la Verge.

El xalet del bisbe de Tarbes s'alça a deu minuts de la Basílica, i amb tot i ésser d'una modestia extrema, té tots els encants d'una d'aquestes torres gentils, voltades de bosc i jardí, que hi ha en alguna de les barriades barcelonines.

Es aquella la casa que habita monsenyor Schoepfer, d'ençà de la llei de separació, de mala recordança. És la casa per la qual han passat la majoria de prínceps de l'església que han estat a Lourdes. En ella va estar, ja s'hi, poc temps abans d'ésser elegit Sant Pare, el cardenal Ratti.

Per cert, que en algunes botigues de Lourdes hi hem vist unes interessants fotografies, en les quals hi figuren l'ex-arquebisbe de Milà i el bisbe de Tarbes encalçant afectuosament.

Els dos es troben a les escales del xalet, amb ocasió de pendre comiat del bisbe francès, aquell pelegrí que uns mesos més tard havia d'ésser proclamat sacerdot màxim de l'Església.

Al voltant del xalet hi han frondosos jardins, separats per esplèndids caminals. En ells van entrar els nostres pelegrins, encisats per les bel·leses d'aquell parc de la Verge miraculosa.

Entre els fets hi figuraven molts sacerdots: el director del romiatge, doctor Codina i Sert, mossèn Silvent, el menoret caputxí Fra Felip Neri, mossèn Josep Cardona, els PP. Alegre i Pijoan, mossèn Farré, mossèn Vich i molts altres els noms dels quals sentim no recordar. Als pocs moments de trobar-s'hi, monsenyor Schoepfer, del braç del cardenal, surt de la seva casa, i un estol de noies entona unes cançons marianes, que són una meravella. Els cànctics del nostre mossèn Cinto tenen aquí una major dolcesa.

El vell prelat els escolta i va dient,

als que el rodegen el molt que li plauen.

I fíndes aquelles cançons, el nostre cardenal i el prelat francès es canvien unes paraules de salutació.

El doctor Vidal i Barraquer ho fa en català, que és com ha parlat en tots es actes del romiatge, i monsenyor Schoepfer, més que en francès, parla amb el desig d'ésser ben comprès per tots els visitants, en un escaient patois, intercalant-hi de tant en tant mitja dotzena de paraules castellanes que coneix, i que diu pintorescament. De tant en tant sembla buscar una expressió justa per a exposar el seu pensament: és curiós veure la satisfacció que li produeix el fet de que algú dels que el rodegen li digui la paraula que de moment no troba.

El que diuen els dos prelats en els seus discursos és ben agradable per a aquell aplec de devots. El nostre arquebisbe retreu la devoció mariana de la terra catalana; parla dels nostres santuaris i remarca com els fills de Catalunya estimen la Verge del Montserrat. És aquesta arrelada pietat i devoció a la Verge que els ha portat a Lourdes, on la Reina del Cel va voler-hi un tron, el qual pugués veure les terres de l'altra part del Pirineu. I en venir-hi per a demanar remei pels mals que afligeixen les nostres famílies i la nostra Pàtria — acaba dient el cardenal — no podem de deixar de fer aquest acte de cortesia, que és el de fer-vos aquesta salutació.

El bisbe francès agraeix la visita

i fa un elogi del nostre cardenal, posant de relleu l'afecte que li professa el Sant Pare, del qual ell és testimoni. Parla del cap de l'Església, retreu fets de la seva estada a Lourdes i de la devoció que té a la Verge que s'hi venera. Pondera la fe del poble català i de les altres terres d'Espanya, recordant com hi és venerada la Verge amb moltes advocacions. És diu devot de la Verge de Montserrat i de la Patrona d'Aragó, i recomana als pelegrins catalans que mantinguin la devoció que els professen, ben arrelada i ben forta. L'amor a Maria és el que té d'unir França i Espanya, i és ell el que ens té de conduir a Jesús.

Els parlaments del doctor Vidal i de monsenyor Schoepfer han estat molt aplaudits. En finalitzar el bisbe francès, el cor fement que ens acompanya, i que dirigeix amb gran mestria un sacerdot, entona unes noves cançons encisades, com les que han començat la festa, i tot cantant, perquè són molts els que s'hi uneixen, van desfent els pelegrins per davant dels prelats, besant-los l'anell, després d'haver rebut la benedicció del cardenal.

Monsenyor Schoepfer repeteix sovint aquelles paraules catalanes que sap: «los catalanes son buenos catolicos», «son buena gente, buena gente». En passar pel seu davant el Pare Pijoan, el contempla, com meravellat de l'alçada del popular jesuïta. Quant ja és feta la desfílada, els dos prelats s'abracen efusivament i el

cardenal torna a Lourdes, presidint aquella nombrosa comitiva.

Abans d'entrar a la població, veiem com en el castell hi onja una gran bandera de les quatre barres.

J. de V.

Govern civil

MULTES

El governador ha imposat les multes següents:

De 50 pessetes per defraudació en el pes, Pere Tomas, Sant Beltran, 7, carboneria.

De 100 pessetes, per vendre llet sofisticada, Gelabert i Jordà, València, núm. 263; Domènec López, Provença, 273; Josep Jover, Olm, 17; Pere Rovira, Cirés, 12; Antoni Grau, Cadena, 36; Pere Picas, Montserrat, 8; Roc Izquierdo, Sant Rafael, 26; Josep Marina, Hospital, 26; Encarnació Cunill, de Premià de Mar; Victor Torrada, Sant Carles, 16; Joan Roura, Sant Carles, 11.

De 200 pessetes, Bonaventura Mayoral, Riera Alta, 63; Josep Gilabert, Ronda Sant Antoni, 58; Pere Sans, 26 de Gener, 32; Josep Ramon, València, 183; Domènec Amoltrachs, Cendra, 10; Attilà Cisneros, Tallers 60; Domènec Alemany, Aragó, 38; Josep Mas, Neptú, 35; Joan Punset, Unió, 131.

De 400 pessetes, Manuel Vidal, Unió, núm. 37.

Dels afores

Sant Martí

La processó del Corpus

Després d'una vintena d'anys de no efectuar-se, es va celebrar novament el diumenge passat, amb entusiasme indescriptible, la processó del Corpus, que va constituir una veritable solemnitat.

Corresponent a la invitació del senyor econom, tot el veïnat s'associà a la festa, amb adhesió poques vegades vista.

N'és una idea el remarcar que en curs de la processó s'havien aixecat 28 altars, tots ells molt vistosos; alguns eren veritables obres artístiques.

Els balcons de l'extens curs i els carrers dels voltants estaven tots adornats, dominant immensament la bandera catalana. Moltes balconades estaven enramades i il·luminades.

Carrers i balcons estaven plens de gent, lluint les noies les més boniques vestimentes.

En algun punt es feia difícil transitar, i les tirades de inesta, claus, paperets i serpentines foren una trisada plaia mai interrompuda.

Els carrers per on va passar la processó foren els següents: Puigjaner, Ter, Clot, València, Muntanya, Mallorca, Internacional, Ruiz de Padrón, Muntanya, Mallorca, Núria, Bogatell, Provença, Xifre, Mallorca, Sèquia, Clot, Ebre, Washington, Plaça de Mossèn Font i Sagüé, Clot, Marconi i Plaça de l'Església.

Els moments immediats a la sortida de la processó foren de pintoresca animació, car de tots els indrets de Sant Martí anaven acudint a l'església parroquial les entitats i els col·legis, amb bandes de música, les degres tonades de les quals omplien els carrers de la barriada. La Plaça de l'Església oferia aleshores un aspecte imponent.

Pocs minuts després de l'hora anunciada va començar la processó a posar-se en marxa, obrint el pas els gegants, timbales i nans. Seguien els ganfarrons, la creu parroquial, els col·legis de nenes de la Divina Pastora i Germanes Paules, les Filles de Maria, els Pomells de Jovenut Alba Naixent i Nou Escat, el Col·legi de Catalunya, representants del Magisteri Particular, Circol Tradicionalista, Regueta de Sant Martí, Pomell de Jovenut Junior, Centre de Nostra Senyora del Carme i Sant Pere Claver, Col·legi de Sant Pere Claver, Catecisme d'idem, batalló infantil d'idem, Congregació de la Mare Déu, Asil de la Sagrada Família, Ateneu de Sant Lluís Gonzaga, penó principal, portat pel distingit fabricant don Lluís Benguerel, seguit de cordons de don Joaquin Ros i don Josep Masanellas, Creu Roja, amb nodrida representació; portants de talem, custòdia, presència d'autoritats, formada pel tinent d'alcalde senyor Massot, el caporal del Sometent del districte X senyor Penedès, i el regidor del districte N'Agustí Escalà, tancant la comitiva una nombrosa representació del Sometent del districte, formada pel capità auxiliar senyor Bieles i els caporals i sots-caporals de barri i caps de grup, cloent la processó una banda de música.

Davant de cada altar la custòdia reposava breus moments, mentre la creia entonava un cant litúrgic. En passar el Santíssim, tothom s'agenollava respectuosament. Les autoritats populars eren sovint aplaudides.

La processó retornà a l'església a un quart de nou, entre mig d'acclamacions entusiàstiques, que es continuaven amb els sons de la marxa real en donar el senyor econom la benedicció al poble amb el Santíssim, essent aquest un dels moments més emocionants de la tarda.

En resum: l'èxit esplendorós de la solemnitat eucarística del diumenge que cada any se celebra la tradicional processó, donant així la benedicció de Sant Martí una nota tan plausiblement religiosa, com profundament catalanesca.

Les simpaties amb que compta el senyor econom, doctor Roig, foren demostrades per la gernació que va fer acte de presència, com pel brillant aspecte que oferien els carrers per on va passar, havent-se aixecat diferents altars.

La nova empresa de l'Odeon, amb la cooperació de l'Estel, celebra un benefici per als pobres de la barriada, destinant el seu producte a la Comissió de Beneficència, ja constituïda.

El Horejat Orfeo L'Eco de Catalunya executarà unes quantes obres del seu extens repertori; la banda La Llum Andreuana també hi pendrà part desinteressadament, i els directores d'escena senyors Sabatés, Liach, Moranta, Matas, Boté i Travasset, pertanyents a totes les entitats andreuques, posaran en escena l'obra de l'Emili Graells Castells, «Com s'enredra la troca», amb decorat nou i amb la cooperació de les actrius senyores Calleja i Oliva.

Al Casal Catòlic està en assaig l'obra «Cap al cim», que es representarà el dia 22 del corrent, amb tota propietat.

Es formos, en dies de festa, veure onejar a moltes torres i cases de camp la nostra bandera catalana.

S'esgota quinzenalment la revista «L'Estel», curullada d'articles i poesies de diferents poetes catalans.

Ha sortit la revista mensual dels Pomells amb el títol de «Flamell».

Es troba a Montserrat, representant de la salut, el nostre amic el poeta Mercier Font.

En Josep Maria Folch i Torres va prohibir l'arranjament de la seva obra «El més petit de tots», amb un altre títol i que s'havia de representar a l'Ateneu de Sant Lluís Gonzaga.

A les nits de revella, les entitats Casal Catòlic i Ateneu de Sant Lluís donaren veïlades recreatives pels seus socis, veient-se concorreguts; així mateix al Centre Moral Eulalienc es va celebrar una veïllada íntima, regnant-hi força alegria.

SANS

La Diada Pomellística que tingué lloc a Sans el dia 2 va assolir un èxit falaguer.

La festa era d'inauguració dels Pomells Fe, Esperança i Caritat, Ponceles de la Divina Pastora i El Fuster de Nazaret.

Al matí, la capella de les religioses de la Divina Pastora estava envaïda per nombrosos pomellistes.

Fou celebrant i feu la plàtica preparatòria el reverend Marc Sanfeliu, conseller del P. de J. «Ponceles de la Divina Pastora» i ànima de la Diada. Un nombre ben considerable de pomellistes i famílies s'atancà a la Sagrada Taula, mentre la capella de música cantava triats motets.

Ja no cal dir que totes les damiselles s'eran cofades amb la caputxeta.

Després de l'acte religiós, foren repartits bons a les famílies necessitades de la barriada, i al migdia, la còpia Principal del Vallès va desgranar a la Plaça de Víctor Balaguer un bell enfilat de sardanes.

A la tarda l'espalosa sala d'actes del Circol de Sans era materialment atapeïda de pomellistes de tot Barcelona.

Va començar l'acte amb la interpretació per les xamoses nenes del P. de J. Entre flors, dirigides per la intel·ligent professora Na Eulàlia Torres, d'unes cançons amb gestos.

L'Esbart dansaire del Casal Nacionalista de la Barceloneta es va fer aplaudir en presentar alguns ballets dels tipics de les comarques catalanes; En Josep Espriu va llegir un bell discurs d'En Joan Oliva, tot ell un cant a Déu i a la Pàtria. La damisella Rafela Olivé i En Marian Jordi llegiren inspirades poesies. Però indubtablement, el nombre més bell de la veïllada fou el treball que va llegir la damisella Maria dels Angels Garriga, del P. de J. Roses d'amor, de Gràcia.

Una gran bellesa de conceptes, diafanament exposats, i al seu servei una dicció segura i impecable, són causes més que suficients per a apoderar-se de tot un públic i mantenir-lo en constant atenció. I tot això ho va aconseguir a bastament la senyoreta Garriga.

El quadret «Pomells de Jovenut, original del reverend Fr. Tomás de Barcelona, va constituir així mateix un número força interessant.

La bella interpretació que les senyores dels Pomells de l'Ajuda donaren a l'obra és digne de remarcar.

La tercera part, a càrrec de l'Orfeo Renaixement, revestí un èxit extraordinari.

Amb aquella forma impecable a que

ens té acostumats aquesta importantíssima massa coral, va cantar l'«Himne de la senyera». «Kalinka» (en la qual triomfà plenament En Lluís Companys, en cantar el solo de tenor), «Caro mea», «Credo de la Missa del Papa Marcel·l», obra plena de dificultats, però, que l'art indiscutible del mestre Carbonell veng amb gran mesura, i, finalment, «La sardana de les monges», aquesta bella producció d'En Morera, que ha assolit tanta popularitat, i que tan enlaira l'esperit.

A continuació, En Josep Maria Roig, del Directori, va donar compte de que un contratemps inesperat privava d'assistir a la festa a En Josep Maria Folch i Torres, llegint una lletra d'ell, la qual fou saludada amb una ovació.

Mossèn Delfi Tuset, en nom del Directori, va tancar l'acte, fent constar la joia que omplia el seu cor en veure com la flama de l'ideal va presentant-se i eisenent-se arreu de Catalunya.

El públic, de peu dret, va reclamar amb insistència «Els Segadors», que va ésser cantat en mig d'esclatants entusiasmes, finalitzant amb l'«Himne dels Pomells de Jovenut».

Cultura

PELS METGES QUE VULGUIN ANAR A ITALIA

Ens plau fer saber que la Universitat de Roma, durant el proper any escolar 1922-1923, rebra metges estrangers en qualitat d'ajudants, sense sou, en les clíniques de cirurgia, i, com se sap, estan dirigides per professors que són veritables eminències de la ciència italiana.

Estan disponibles els següents llocs:

Dos a l'Institut de Clínica quirúrgica, dos a l'Institut de Clínica Mèdica, dos a l'Institut de Clínica obstétrica, dos a l'Institut de Clínica dermatològica, dos a l'Institut de Clínica de malalties nervioses i un a l'Institut de Clínica ortopèdica.

No és necessari posar de relleu la importància d'aquesta facilitat, oferta als metges estrangers, els quals podran perfeccionar llurs coneixements sota la direcció d'il·lustres professors.

Els aspirants hauran de presentar la demanda al degà de la Facultat de Medicina de la Universitat de Roma, acompanyant-la amb el certificat del títol acadèmic i amb el paper favorable del degà de la Facultat en la qual obtingueren el títol.

Els metges estrangers seran admesos també en els nombrosos cursos extraordinaris que se celebraran a la Facultat de Medicina de Roma.

Les demandes i els certificats podran ésser tramesos a la «Lliga Italiana per la tutela degli interessi nazionali», Roma (3), Corso Umberto I, número 101, que donarà als interessats totes les notícies que puguin ser útils.

L'INSTITUT DE FISIOLÒGIA

Aquesta tarda, a l'Institut d'Fisiologia (Facultat de Medicina), ha donat la primera de les lliçons del curs el doctor Rosend Carrasco sobre «Els estudis del metabolisme als Estats Units». Les altres quatre lliçons seran els dies 7, 10, 12 i 14, al mateix lloc i a la mateixa hora. El doctor Carrasco, el qual ha estat un any a Boston, ha estat deixeble dels professors Folin, Henderson i Joslin, i teaching-fellow al Laboratori del professor Cannon a la «Harvard Medical School», havent intervingut activament en les recerques sobre metabolisme que es fan a la dita escola, pel qual les seves lliçons tindran el més alt interès: en elles s'ocuparà extensament dels mètodes senzills d'estudi dels canvis respiratoris, aplicats a l'estudi clínic del «metabolisme basal». L'assistència al curs del doctor Carrasco, és pública.

L'ESCOLA D'ESTIU

S'ha publicat el programa de l'Escola d'Estiu, que organitza el Consell de Pedagogia de la Mancomunitat.

Aquest any han estat introduïdes algunes modificacions, constituïdes per una sèrie de Cursos pràctics sobre Educació Física, Construcció d'aquaris i Preparació de conserves i altres especialitats de cuina en relació amb l'ensenyament domèstic.

Demés, hi haurà un curs d'experiments de Física i Química aplicables a l'escola primària i un altre de Mesures Psicotècniques amb relació a l'orientació professional. Tindrà també excepcional importància la Setmana final organitzada en col·laboració amb la Federació de Mestres Nacionals de Catalunya.

EL «BUTLETI DE MESTRES»

Ha sortit el núm. 12 del «Butleti

dels Mestres», que conté el següent sumari:

«A propòsit del Congrés Hispano-Americà d'Educació. — Pedagogia: La Pedagogia actual a Catalunya, per Alexandre Gali. — Vida Escolar: L'Ensenyament Domèstic a l'Escola Primària: Cultiu de plantes ornamentals, per Carme Rodon. — Metodologia del «Dret», per Vicens Feliu. — Llibres. — Revistes. — Notícies breus.»

L'Escola del Treball, atenent desigs d'alguns dels seus alumnes, ha organitzat un Curs de Geografia aplicada a Catalunya que es desenvoluparà els dies 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13 i 14 del corrent, de set a vuit de la veslla.

Aquest Curs — que formarà part del Curs de Humanitats i Cultura General per a Obres, en organització — és gratuït per als alumnes de l'Escola, costant la inscripció per als ex-alumnes tres pessetes, i cinc pessetes per tota altra persona.

Obituaris

FUNERALS

N'Enric Garriga i Tolosa. Morí el 22 de juny últim. Demà, dijous, de les deu a les dotze, misses a la capella del Sagrament de la parroquia de la Concepció.

En Mateu Abelló i Capdevila. Ha mort a l'edat de 65 anys. Demà, dijous, a dos quarts d'onze, funerals a la parroquia de Sant Joan Baptista, de Tarragona.

La senyoreta Antònia Garreta i Carol. Morí el dia 28 de juny passat. Demà, a les deu, funerals a la parroquia d'Horta.

En Martí Sagüés i Camps. Morí el dia 2 de juny últim, a l'edat de 76 anys. Demà, a dos quarts d'onze, funerals a l'església dels PP. Carmelites.

N'Avell de Martín i de Montellà. Morí el 29 de juny passat. Demà, a dos quarts d'onze, funerals al temple de Pompeia.

En Jaume Ramon i Sirerol. Morí el 22 del passat juny. Demà, a les deu, funerals a l'església de la Casa de Caritat.

ANIVERSARIS

Na Elisa Turell i Isbert de Sayé. Morí a Sarrià el 6 de juliol de 1921. Demà, de les deu a les dotze, misses a la capella del Sagrament de la parroquia de Sarrià.

En Josep Llasat i Conchella. Morí el 20 de juliol de 1921, a l'edat de 22 anys. Demà, de les deu a les dotze, misses a la capella dels PP. Escolapis del carrer de la Diputació.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

En Rosend Gaudé i Alfeiran. Ha mort a l'edat de 96 anys. Enterrat aquesta tarda al Cementiri Nou.

La nena Angelina Vila i Sabatés. Ha mort a l'edat de nou anys i mig. Enterrat aquest matí al Cementiri Vell.

Els esports

TIR DE COLOM

El gran premi de Vilafranca

El vinent diumenge se celebraran a Vilafranca del Penedès unes importants tirades, organitzades per l'Associació de Caçadors del Penedès i la secció de tir de Penya Rin. El programa de les tirades és el següent:

A les onze del matí:
Primer. Poule de prova a un colom.

Segon. Premi de l'Ajuntament de Vilafranca a un colom. Handicap.

A les tres de la tarda:
Primer. Premi de l'Infanta Isabel, a un colom.

Segon. Campionat del Penedès. Copa de la R. Associació de Caçadors de Barcelona i 1.000 pessetes de premi a vuit coloms. Distància, 24 metres. Dos zeros exclouen. Dret a igualar.

Tercer. Copa Penya Rin, a un colom.

Quart. Copa de l'Acadèmia de Caçadors de Catalunya, a un colom. Handicap.

Les dites tirades despertaran un gran interès.

La prova Campionat del Penedès constitueix el clou de la reunió, perquè se sap que hi pendran part les millors escopetes de Catalunya. L'anterior campionat fou guanyat per don Francesc Bures.

A Vilafranca, com a Barcelona, hi ha molt d'entusiasme amb motiu de les esmentades tirades.

JUNTA

La Junta de Govern de la Secció Permanent d'Esports i Excursions del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, en virtut de la renovació de càrrecs, l'elecció dels quals tingué lloc a la darrera junta general ordinària, ha quedat constituïda de la següent forma: President, Enric Losantos Vilaseca; vice-president, Antoni Perera Comerma; secretari, Josep Estrada Canut; vice-secretari, Joan Font Monté; caixer, Josep Morató Grau; comptador, Antoni Carreté Font; vocal directiu, Joan Boronat Llenas; vocal rem, Manuel Vallribera Bertran; vocal futbol, Joan Mas Clis; vocal tennis, Josep Casanellas Arques; vocal natació, Robert Sorrià Zaran; vocal gimnàs i atletisme, Josep M. Rognoni Franz; vocal excursionisme, Francesc Gavagnach Martí.

Borsa de Madrid

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

Barcelona 5 de juliol de 1922.

4 per 100 interior, comptat	69'03
» fimes.....	00'00
» fi pròxim.....	00'00
Amortitzable 5 per 100 (1920)...	95'90
Banc d'Espanya.....	543'00
Arrendatària de Tabacs.....	240'00
Stat. Gral. Sucr.-Obligacions	00'00
» » » Ac. preferides	00'00
» » » ordinàries	00'00
Francs.....	52'45
Lliures.....	226'46
Banc Espanyol Rio Plata.....	228'99
Cèdules Hipotecàries.....	100'25

PREMI DE L'OR

(Prova de compte)

Alfons	121'50 per cent
Isabel	121'50 » »
Unes i mitges unces	120'50 » »
Quart d'unca	120'00 » »
1/16 d'unca	121'50 » »
Francs	121'25 » »
Dòlars	6'25 » »
Lliures	30'65 » »

Barcelona, 5 de juliol de 1922

Espectacles

TEATRE TIVOLI

Telèfon 5080 A. Grandiosa Companyia de vodevil i grans espectacles

SANTPERE-BERGES

Nit, a les deu, l'obra del dia, el més gran èxit de la present temporada, la tragicomèdia popular catalana, evocació de la vida barcelonina de l'any 1840, en tres actes i un epíleg (sisquadros), escrita per Amichatis i Mantua.

BAIXANT DE LA FONT DEL GAT

O LA MARIETA DE L'ULL VIU

Formidable èxit. — Demà, tarda, extraordinària representació de BAIXANT DE LA FON TDEL GAT. Nit, i cada nit, l'obra del dia.

BAIXANT DE LA FONT DEL GAT

Teatre de Novetats

COMPANIA COMICO-DRAMATICA ALBA-BONAFA

Avui, dimecres, nit, a les deu: Abonament a GRAN MODA: El pas de comèdia dels germans Quintero. AMOR A OSCURAS i la comèdia en tres actes, d'Angel Torres del Alamo i Antoni Asenjo.

MARGARITA LA TANAGRA

Demà, tarda, a les cinc, matinée econòmica. La comèdia en tres actes LA PRISA. Nit, la joguina còmica en tres actes EL RAYO. — El dissabte, BENEFICI DE JOAN BONAFA. Tarda, matinée econòmica. La comèdia en tres actes EL INTERNO. Nit: Reposició de la farsa còmica en tres actes, LOS CACIQUES. — El diilluns, nit: Estrena de EL FARO.

ELDORADO

Companyia Velasco Sarsuaes i Revistes

Avui, dimecres, Nit, a les deu: El salnet en un acte i un sol quadro, d'Antoni Ramos Martín, LA REAL CANA i el formosíssim espectacle de grans èxits ARCO IRIS. — Demà, dijous, tarda: Segona Matinée Aristocràtica. Representació extraordinària de ARCO IRIS. — Totes les nits: El formós espectacle ARCO IRIS.

TEATRE COMIC

Avui, dimecres, nit, a tres quarts de deu. Primer: «Flor silvestre»; segon: «Ruido de campanas»; tercer: la revista valenciana de gran broma «Arròs en fesols i naps». — Demà, dijous, debut de Juanito Martínez. — Diven-

Horta, Santa Eulàlia, Sant Andreu

NOVES

La processó de Santa Eulàlia va viatjar una solemnitat formosa, havent-hi assistit quasi totes les entitats de la barriada, com així mateix les personalitats de més relleu.

dres, estrena: «Que és gran Barcelona».

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia de
Mercè Pérez de Vargas

Primer actor: MARIAN ASQUERINO

Aquesta nit, a les deu. Popular. El creixent èxit LOS ENEMIGOS DE LA MUJER, novel·la de Vicens Blasco Ibáñez, adaptació escènica en sis capítols, d'Eduard Marquina. — Demà, dijous, tarda, a les cinc. Matinée de moda popular, i nit, a les deu. Moda selecta popular. L'obra del dia. Exit veritat, LOS ENEMIGOS DE LA MUJER. Protagonista, la eminent primera actriu Mercè Pérez de Vargas. Es despatxa a Comptaduria.

PALACE CINE

SALO DE MODA

Avui, dimècres dia 5. Nit, magnífics programes: LA MODA A PARIS. NIT MALEIDA; EL VERTIG; el formosíssim film de grans èxits, LA MASCOTA DEL REGIMENT, i l'últim episodi de la colossal sèrie, L'AVENTURERA DE MONTECARLO. — Demà, dijous, grans sessions. Magnífics programes. Importants estrenes.

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Avui, dimècres, grandiosa estrena del Programa Ajuria: LA EXILADA SOCIAL, per la gran artista Fieja Ferguson. EXITS: PER ON VE

LA FELICITAT, el clac de Tom Moore (últim dia). LA NOIA QUE NO VOL CREIXER (represa), per Margarida Fischer. — Demà, LES AUDACIES DE BAB, comèdia. — Diumenge, nit, estrena: ROSA DEL SUD, per Antoni Moreno.

KURSAAL - Aristocràtic Saló

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, dimècres, gràdies i escollit programa. Cinquè i últim capítol de la colossal producció alemanya L'AVENTURERA DE MONTECARLO, anomenat EL JUDICI ORAL, sensacional novel·la de grans assumptes, triomf dels més famosos artistes alemanys; LA GRAN AVENTURA, preciosa pel·lícula d'emocionant argument, sublim creació del gran artista americà Rea-

ves Eason: LES MASCOTES DEL REGIMENT, meravellosa comèdia dramàtica, magistralment interpretada per les simpàtiques i petites artistes Joana i Caterina Lee; RESTAURANT EL VERTIGEN, còmica, de broma contínua. Tarda i nit, insuperable programa. — Demà, dijous, gràdies i extraordinari programa, amb quatre magnífics estrenes: LA INGENUA, EL PASTIS D'EDGAR, EL RAPTE DE MISS MAUT, ELISSETTE FA VAGA.

TURO PARK

PARC DE MODA

Deliciósos jardins. Cada dia concerts per la BANDA DE CAÇADORS DE BARCELONA. Cada nit, de nou a dotze: SOPARS amenitzats per l'ad-

mirable

ORQUESTRA VIENESA

A la terrassa del Restaurant, G. Berte a 750 pessetes i a la carta. Servei d'Autobusos Plaça Catalunya. TRO-PARK. ENTRADA DE PASSEIGUINQUANTA CENTIMS. — Nota: D vendres vinent, nit, festival organitzat per la Reial Associació de l'arbre de Noel.

Frontó Principal Palace

Aquesta nit, a un quart d'onze, d'interessants partides de pilota a cistella.

EDEN CONCERT

Avui, la cèlebre estrella NINON LOLITA ALCAZAR i MACY.

BALNEARI

La Puda de Montserrat

Temporada de 15 de juny a 30 setembre

Aigües termals, radioactives, sulfurado-sódico-azoades. Tractament hidro-mineral de l'Artritis, Reuma, Herpes, Avariosis i malalties de la pell.

Vaporaris (de fama mundial), etc., per a combatre la predisposició als catarros (nasal, laringi, pulmonar, etc.), bronquitis, ofeo i afeccions post-grip.

Viatge: Línia Nord. Estació Olvan. Automòbil als trens 8'04, 13'27 i 17'47, de Barcelona. Informes: Diagonal, 460 o Balneari. — Telèfon 507, grup Martorell.

Herpetisme
Eserófula
Artritis



PICORS

Grans - Acnès - Granallades

Qui, en un i altre sexe, no desitja preservar-se per a sempre d'aquesta incessant necessitat de gratar-se? Qui no desitja tenir una pell irreprotxable, un cutis enterament net de tota erupció, de tota florescència? Quins són, en fi, els malalts atacats d'Eczema, Brans, Psoriasis, Sicosis, Varies, Llagues varicoses o de qualsevulla altra espècie, que no desitgin veure cessar les seves dolències tan depriments com doloroses? Aquí afirmem, i ho repetim sempre a tothora, que tot el món, sigui quin el gui l'origen del mal, pot posar-se definitivament a cobert d'aquestes erupcions. Milenars de cures, que recordarem oportunament, obtingudes pel tractament repetit del meravellós

Depuratin Richelet

confirmer, científicament, l'absoluta eficàcia d'aquest poderós rectificador de la sang: la seva acció és enèrgica i ràpida. Ataca el mal en el seu origen. El líquid sanguini queda net de les impureses que el corrompien. L'excés d'humors es deté, la infecció desapareix, les llagues es cicatritzen i el malalt es guareix. És, demés, el tractament ideal per a impedir totes les manifestacions d'Artritis, l'origen del qual està íntimament lligat a les alteracions de la sang: Reumes, Gota, Dolors, Asma Enfisema, Morenes, Flébilis, Congestions, Arterio-Esclerosi, etc. En cap cas ha fracassat aquesta medicació.

Cada flascó va acompanyat d'un fascicle il·lustrat. De venda a totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori, L. RICHELLET, de Sedan, 6, rue de Belfort, Bayona (França).

Resultat segur

:: Grans
Magatzems

DAMIANS

DEL 3 AL 20 DE JULIOL

Exposició i venda d'articles per a

BANYS, CAMP I VIATGE

Preus baratíssims durant els dies d'Exposició

Trajes de Bany per a Senyora, Senyor i Nens, Gorres i Mocadors Alborsos, Espardenyes, Maletins, Banyeres, Dutes, Banyes, Neteja, etc., Bancs per a jardí, Sillons de vimet, Chaiselongues, Taules de marbre i ferro, Hamaques, Neveres, Geladores, Mosquiteres, Mundos vienesos, Maletes, Sombrereres, Sacs de ma, Sacs roba bruta, etc.

Perfumeria Green - Colònia i Rom Quina

es detalla en Flasconeria i a l'engròs, la més superior i econòmica
Intensament perfumada

Venda exclusivament en aquests magatzems

Confeccions i Capells per a senyora i nena
Models autèntics de París. Grans descomptes

Sastreria a mida

Gèneres gran novetat, preus limitats

Grans rebaixes en camiseria, corbateria,
gèneres de punt i barrets de palla

OCASIO!!

Explèndids lots en Cristalleria, Pisa i Bateria de Cuina baratíssims



No poder assaborir les delícies del ben menjar PER TENIR MALA DENTADURA és una d'aquelles petites penes que ens fan estar molt sovint consirosos

La boca es conserva forta i sana amb l'ús continuat de

Aigua Oxigenada VOLCÁN

L'oxigen que desprèn al posar-se en contacte amb les dents i genives, destrueix totalment els microbis que corquen la dentadura



FARMACIES PRINCIPALS

Dipositaris: J. URIACH i C.

Bruch, 49

Vendes

XALETS

I SOLARS per a vendre. Al lloc més pintoresc de la costa, damunt del puetx de Sant Cristòfol, vora la mar, a deu minuts de l'estació de Vilanova i Geltrú. Rda: Ronda Universitat, 7. L'er

Joies d'ocasió

Safates i servets de plata, a pes. Compror or, plata, platí, brillants i perles.

Joieries de J. Nàñez Rambla de les Flors, 8 A i Cardenal Casañas, 8.

LA FORÇA i la SALUT

A tots els malalts, a tots els convalescents i a tots els debils, el

V. DE FAYARD PEPTONA FOSF-TADA els donarà amb seguretat la Força i la Salut. — Dipòsit en totes les farmàcies. — Ocllin & C. - París.

Anuncis

Correspondència

Tenim a disposició del públic un servei especial de

CASILLES

Llista particular

per a rebre la correspondència. Servei ràpid i esmerat

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

Rbla. Flors, 16, baixos. Telèfon 4.863-A.

Piano

marca Danyer, pedals, bon barato. Escriu a «LA VEU», núm. 330, E. P.

Salut : Força : Vigor : Joventut HISTOGENIC PUIG JOFRE

L'ideal dels reconstituents. Rehabilitades dels primers dosis els organismes agotats per la TUBERCULOSI, ANEMIA, NEURASTENIA i demés afeccions CONSUNTIVES

Vint anys d'èxit. — PREMIAT pel Congrés Internacional de la Tuberculosi de 1910.

Demani's a totes les farmàcies

PER A L'ISTIU



Més útil i pràctic que uns binocles de camp de guerra. Uns binocles són més fidedi company per a tota classe d'excursions. És l'únic que pot portar-se on ni la vista ni les cames poden arribar, quan reunint les condicions de perfecció i barata és la quasi indispensable. Això ofereix

La Optica Medical

un binocle «tourista» es solg cullor corrotja per a posar en bandoleria i amb un augment de

5 vegades pel limitat preu de

35 PESSETES

Carles Tutusaus - Fabricant

BOQUERIA, 22 - BARCELONA

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que s'ecessita per a fer-les. Antiga Casa T. COSTAS. Falla, 13 i 15, pral.

DESCOBRIMENT SENSACIONAL!

TUBERCULOSOS, NO DESESPEREU!

La vostra curació és un fet, si recordeu al metge que els fisiòlegs més eminents del món utilitzen com a tractament ULTRA-MODERN «antimicrobi», «antitòxic» i «antimoliti» per a la defensa i immunització de l'organisme infectat, la darrera paraula de la ciència Bioquímica, o sigui el producte anomenat

«Serofimina Puig Jofre»

(Nom registrat en tots els països) Medicació injectable, que pot i deu ésser aplicada en tots els períodes de la malaltia. — Efectes rapidíssims. Multiplicació inusitada de les defenses naturals i antequilament immediat del bacil de Koch i altres associacions patògenes.

Es troba de venda en totes les bones farmàcies del món.

Demani's informació i prospectes als concessionaris per a Espanya: Senyora Pérez, Martí i Companyia, Alcala, 9, Madrid, i Consell de Cent, 841, Barcelona.